

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

צאי מדירת קבע!

הן יצאו מהבית כמפונות
לחודשים ארוכים **וחזרו אחרות**,
חוסות בצל האמונה ♦
שנתיים למלחמה: שיראל זקון,
חנה כהן אלורו ושיראל רייש
מדברות על החיים החדשים

ישוב, בטח ישוב

הפודקאסט 'הללו' בפרק
מיוחד לשמחת בית השואבה

ושמחה!

ראש למטה, רגליים למעלה
התוועדות שמחת תורה
עם הרב זלמן גופין

רקדו יהודים, רקדו!

עינת ריינוס מתכוננת להקפות

ושוב חגים בסבב מילואים...

רננה הוכברג | עליה חקשורי

מוזמנים לסוכה!

התבוננות יומית בשבעת הרועים
רחל שירה אזרד

האישה
שנשכה את
האתרוג:
הסיפור המלא
מיכי יוספי

תפילה
לכניסה
לסוכה
חנה סלם

אני מסתחרר
בסיבובים של
ההושענות!
הרב יהושע
שפירא

לולבים
לתלאביבים
הפצה חגיגית.
אתם מוזמנים!

עוצמה יהודית בנתונים

מתשייכים לפעול לחעונכם

- ✓ **הקמת 1,031 כיתות כוננות בכל רחבי הארץ**
- ✓ **רק השנה למעלה מ-40,000 אזרחים קיבלו רשיונות נשק סך הכל 212,216 בשנה וחצי האחרונות - נשק מציל חיים!**
- ✓ **הקמת הית"ר (יחידות תגובה ראשוניות) - כיתות כוננות חדשות של המשטרה ביהודה ושומרון**
- ✓ **עליה של מאות אחוזים בהריסת בניה בדואית לא חוקית בנגב - החזרנו למדינה שטח בגודל של תל אביב וגבעתיים ביחד**
- ✓ **שינוי דרסטי בתנאי המחבלים בכלא - אין טיולים 10 שעות, אין מקלחות 8 שעות, אין לימודים אקדמאים, אין טיפולים אסתטיים, אין טלוויזיה ורדיו, אין בשר כבש ושוקולדות - נגמרו הקייטנות!**
- ✓ **אפס סובלנות ויד ברזל של המשטרה נגד גילויי הסתה ותמיכה באיראן במהלך מבצע עם כלביא**
- ✓ **לראשונה נפתח מחלק לטיפול בבעיית הפוליגימיה בחברה הבדואית, 170 מעצרים בוצעו**
- ✓ **מאות מעצרים של תומכי טרור ומסיתים ברשת ובשטח, בהם אימאמים, מובילי דעת קהל ושחקנים על ידי צוות לטיפול בהסתות שהקים השר בן גביר**
- ✓ **900 לוחמים חדשים למשמר הלאומי**
- ✓ **חיזוק הביטחון ביישובי קו התפר במאות מליוני שקלים למרכיבי ביטחון**
- ✓ **מספרי שיא בגיוסים למשטרה, לאחר שנים של התפטרויות נרחבות**
- ✓ **הר הבית - נגמר הארפטהייד נגד יהודים, הותרו תפילות ריקודים והשתחויות - יש עוד לאן לשאוף**
- ✓ **התעצמות אדירה ברכש ובתקציב של מערך הכבאות וההצלה**
- ✓ **מאות מליוני שקלים לנגב והגליל**
- ✓ **השקעות חסרות תקדים באתרי מורשת ביו"ש, הכוללות חפירות ארכיאולוגיות, מרכזי סינון עפר, מוזיאונים וארכיונים, כנסים בינלאומיים ואתרי מבקרים חדשים.**

דתי לאומי, דתי לייט, חוזר בתשובה
חסיד, חרד"ל, חרדי, מסורתי
חב"ד, חרדי מודרני, ליטאי
ברסלב, חילוני, דתל"ש

יהודי.

**עוצמה יהודית
הסוכה של עם ישראל**

חג שמח

אין יעוץ בעולם כלל!

באותה נקודה טובה שקיימת באדם ולא להאמין ברע שלו. ז"א ודאי הוא שקיימים מעשים שליליים, אך יש הבדל גדול בין העושה לבין המעשה. מי שמאמין בטוב שקיים אצל המטופל שלו עוזר לו להתחבר לאותו טוב, לראות אותו, לסמוך עליו ולהאמין בו בעצמו. מי שמאמין ברע, מתייחס לאדם כמו אל מכונה עם פחדים ודחפים בלתי נשלטים.

אנחנו משוכנעים שבמקום לאבחן, עלינו לצאת מנקודת הנחה שלכל אדם יש שליחות מיוחדת שהוא בא לעשות בעולם. התפקיד שלנו הוא לעזור לו למצוא את השליחות הזו, גם בשביל האושר שלו, שהרי הוא סובל מכך שלא הניח את עצמו במקום המדויק שלו, וגם עבור העולם, כיוון שהעולם יהיה חסר בלי חלקו המיוחד וכישרונותיו החד פעמיים.

אז לא הבנתי - יש כלים טיפוליים יש ביהדות?

אהרן: חז"ל הכירו את נפש האדם על בוריה והאירו לנו את הדרך עם פרוג'קטור עצום מימדים. מה שהם לא עשו, הם לא פרטו את הרעיונות לכלים טיפוליים מעשיים. את זה עשו אומות העולם. הידע קיים כמעט בכל בית יהודי, בארון הספרים, אך לא מתורגם לכלים מעשיים של מטפל מטופל. חז"ל לא עסקו בכך. לעומת זאת אומות העולם פיתחו טכניקות ושיטות טיפול שחלקן נפלאות וחלקן רעות לתפארת. אנחנו למדנו וזיהינו מה עובד ומה פחות.

בנוגע להכשרה באימון זוגי - מטפל או יועץ שלא ניגש לזוגיות בחרדת קודש, שלא מבין שהוא עוסק בקודש הקודשים ובדיני נפשות - עדיף שלא ייגש כי הוא עלול להזיק. התפיסה הזו - יחד עם כלים מעשיים מסייעת לנו לעזור לזוגות במשבר.

למי הקורסים מיועדים?

- למי שרוצה לקבל כלים לעבוד עם אנשים אחרים.
- למי שרוצה להפוך את האהבה שלו לעזור לאחרים - למקצוע רווחי.
- למי שרוצה לעבור תהליך בעצמו.
- למי שכבר מאמן או מטפל ורוצה להרחיב את ארגז הכלים שלו.
- למי שהבין שלעבוד עם אנשים ועם זוגות, בעיקר מאז ה-70. זו שליחות ענקית וא ק זקוק לכלים מקצועיים.

משה ואהרן, אתם פותחים בנובמבר הקרוב את תוכניות ההכשרה שלכם, תכנית הכשרת המאמנים-מטפלים ואת תכנית הכשרת המאמנים הזוגיים, והכל ברוח היהדות, החסידות, הרב קוק והקבלה, יכולים להסביר את הקשר?

משה: יותר ויותר אנשים מבינים ששיטות טיפול שלמות יותר כשמחברים אותן עם העומקים שמציעה היהדות. אף תאוריה או כלי טיפולי לא מבינים לעומק את האדם והעולם כמו הרמח"ל, רבי נחמן, הרמב"ם, בעל הסולם והרב קוק.

אז אתם מייעצים לבנאדם מה לעשות לפי היהדות?

אהרן: לא. אנחנו נגד ייעוץ. ז"א מי שפונה ליועץ משכנתאות פונה אליו כיוון שיש לאחרון ידע שאינו נחלתם של הרוב. אבל אימון הוא לא דומה. הפונים למאמנים, או למטפלים שונים כמו גם פסיכולוגים, לרוב מבקשים מהם במפורש, "אנא יעץ לי, אינני יודע מה לעשות". לפי תפיסתנו מדובר בטעות. אפילו חלק מן הרבנים נופלים בה ומייעצים. מדוע טעות? כיוון שלא מדובר על משכנתא או פנסיה, גם לא מדובר על הלכה. מדובר על החיים של המתייעצים, על הרצונות שלהם, על החלטות הרוח גורל כמו האם להתחתן, האם להתפטר, האם לפתוח עסק, האם להתגרש, מה לומר לילד ועוד. אנחנו ב"טוב ומיטיב" מכשירים את המאמנים-מטפלים שלנו להקשיב, לשאול את השאלות הנכונות, לברר את הרצון, להשתמש בכלים יצירתיים עוקפי שכל, לשקף ולעזור לאדם למצוא את התשובות **בתוכו**. מקור הייעוץ הוא בד"כ בגאווה של המטפל שחושב שהוא יודע הכל. זה שלמדתי לא הופך אותי למומחה בחיים של האדם שמולי.

לילד ועוד. אנחנו ב"טוב ומיטיב" מכשירים את המאמנים-מטפלים שלנו להקשיב, לשאול את השאלות הנכונות, לברר את הרצון, להשתמש בכלים יצירתיים עוקפי שכל, לשקף ולעזור לאדם למצוא את התשובות **בתוכו**. מקור הייעוץ הוא בד"כ בגאווה של המטפל שחושב שהוא יודע הכל. זה שלמדתי לא הופך אותי למומחה בחיים של האדם שמולי.

כן, אבל אם בנאדם היה יודע את התשובות הוא לא היה צריך מטפל. יצר הרע שלו מנהל אותו. צריך לאבחן ולתת לו טיפול, לא כך?

משה: האמת היא שאנחנו גם נגד איבחון. על פי תפיסת עולמנו, כל אדם מורכב מנשמה אלוקית שהיא חלק אלוקי ממעל, כולה טוב, "יפה את רעייתי ומום אין בך", אך במהלך החיים מצטברות קליפות וחסימות, פחדים וטראומות על אותה נשמה נקייה. אנחנו ב"טוב ומיטיב" מכשירים את המאמנים-מטפלים שלנו להאמין

תכנית הכשרת מאמנים-מטפלים בתל אביב תפתח בתאריך 16.11.25 בימי ראשון בין השעות 10:30-15:30

תכנית הכשרת מאמנים זוגיים בתל אביב תפתח בתאריך 16.11.25 בימי ראשון בין השעות 17:00-22:00

מזי, יועצת הלימודים שלנו זמינה לכל שאלה 055-5561722 • www.tovoo.co.il

המסלולים המנצחים לתואר שני M.Ed.

מכללת אורות ישראל - קמפוס אלקנה

נשים: יום ב' אחה"צ
גברים: יום א' אחה"צ

נשים: "מובילות את הרוח". יום ב' אחה"צ
גברים: בשיתוף הפיקוח
על רבני בתי הספר. יום ד' אחה"צ

נשים: יום ב' אחה"צ
גברים: יום ד' אחה"צ

שנה אחת
בקמפוס

לימודים
היברדיים

מסלול מרתק
ומעשיר

משתלב לכם באופן מושלם בשגרת החיים

הזדרזו להירשם לשנת תשפ"ו

מלגת נשיא
מיוחדת
20-7
הנרשמים
הראשונים*

חפשו ב-Google
'תואר באורות באלקנה'

תואר שני בוחרים עם הלב // אורות ישראל

לפרטים והרשמה: 03-376-3767 | 052-4295209

*התואר מותנה באישור המל"ג | פתיחת התוכנית מותנית במספר הנרשמים | לפי התקנון

לפעמים אדם אמנם לא כועס על הזולת,
אבל הוא כביכול כובש את הטינה בתוכו. לכן
מאוד חשוב שאם באמת הצלחת לא לכעוס
ולא להוציא החוצה את מה שאולי הרגשת
בפנים, השלב הבא הוא גם לנהל שיחה
מקרבת ביניכם - אפילו על פרטים טכניים

על הפיטם ועל העוקץ

לא לשמור בפנים

עכשיו תשאלו: איך הסיפור הזה הגיע לידינו? יכולות להיות שלוש אפשרויות: על ידי מספר אנונימי שהיה שם כצופה מן הצד, או שרבי מיכל'ה סיפר על כך או שהאישה סיפרה... ובכן, באמת המסורת החסידית מספרת שאחרי שרבי מיכל'ה נפטר מן העולם, הרבנית שהייתה אישה גדולה ודאגה לצרכיהם של יהודים נזקקים, יצאה פעם לקיבוץ נדבות ובמסעה הגיעה לרבי ברוך ממזיבז. רבי ברוך ממזיבז רצה לתת לה צדקה להכנסת כלה, אבל קודם לכן פנה אליה וביקש שתספר לו דבר-מה מבעלה הקדוש. היא סיפרה אפוא את הסיפור הזה לרבי ברוך שנאחז התפעלות רבה ממנו, ולאחר מכן העניק לה סכום עצום לצדקה.

אתם יודעים, הרבי הקדוש רבי שלמה מזוועהיל - שהיה בן אחר בן לרבי מיכל'ה מזלוצ'וב - כשהיה מספר את הסיפור הזה היה שואל את שומעיו: מה עניינה של הסיימת הזו בסיפור, שאחרי שהוא לא כעס הוא ביקש מאשתו את הבגדים למקווה? הוא השיב, שלפעמים אדם אמנם לא כועס על הזולת, אבל הוא כביכול כובש את הטינה בתוכו. לכן מאוד חשוב שאם באמת הצלחת לא לכעוס ולא להוציא החוצה את מה שאולי הרגשת בפנים, השלב הבא הוא גם לנהל שיחה מקרבת ביניכם - אפילו על פרטים טכניים, כמו: אני עכשיו רוצה ללכת למקווה, אולי את יכולה להביא לי את הבגדים שלי?... וכמובן, מסתבר שגם ההליכה למקווה משככת את הכעס שלא יעלה. זאת אומרת, הזמן הסמוך לאירוע הוא עדיין בגדר התמודדות, ולכן הוא הלך לטבול במקווה.

כל הכועס - לא רואה

מספרים על אותה רבנית של רבי מיכל'ה, שבאחת השנים היא ישבה איתו בסוכה בליל החג ואמרה לו שלא ראתה הפעם את האושפיזין... כלומר, בעלה בוודאי היה רואה אותם, אבל גם היא שהייתה אישה כל כך גדולה, בעלת יכולת ראייה רוחנית, הייתה מסוגלת לראות את האושפיזין המגיעים לסוכה.

שאל אותה בעלה למה היא לא רואה אותם, והיא אמרה שהצל של השתי וערב - כינוי לצלב הכנסייה שהייתה קרובה לביתם - נפל על הסוכה...

אחד מהצאצאים שלהם היה הרבי מהוסיאטין זצ"ל - הוא היה אחד מענפי בית רוזין ועמד בראש חצר ברחוב ביאליק בתל אביב. בשבילכם אפשר לקרוא לו רחוב נחמן, רחוב חיים נחמן... - והוא אמר ששני הסיפורים קשורים זה בזה. למה האישה לא ראתה את האושפיזין ואילו בעלה ראה? הלא אם הצל של השתי וערב, של העבודה זרה, ירד על הסוכה, זה היה אמור להסתיר כביכול גם לבעלה?... והוא השיב שזה הקשר: בגלל שהיא כעסה בערב החג, כנראה שבאותו לילה התקיים בה במובן מסוים "כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה", וזה מה שמנע ממנה לראות את האושפיזין.

לחיים, חברים יקרים. כבר מעצם הקריאה והשמיעה של סיפורים כאלו אנחנו מתפעלים מאוד מהדמויות הגדולות שהיו בעם ישראל, ואנחנו רוצים ללמוד מהן עוד ועוד. שנוכה לחג שמח, לא לכעוס, ותמיד ליכור שהשלב הבא הוא להמשיך כאילו לא קרה כלום, ובכך לשכך את הכעס ולהיות שמח. לחיים לחיים!

שלום חברים, חג שמח. את השנה התחלנו בהמלכת הקב"ה עלינו כמלך, ואחד המקומות בהם אנחנו זקוקים להמלכה הזו יותר מכל הוא בעבודה מול הכעס. אפשר לדבר על כעס בהקשר של תיקון יחסי אנוש, אפשר לדבר על כעס במובן של עידון פנימי, ואפשר לדבר על כעס כהודמנות להמליך את ריבונו של עולם על פרטי המציאות שאיתה אני מתמודד.

איך זה קשור לחג הסוכות? ובכן, ודאי שמעתם על הצדיק רבי יחיאל מיכל מזלוצ'וב, תלמידו של הבעל שם טוב. אביו התקרב לבעל שם טוב, ובעקבותיו זכה גם הוא להתקרב אליו, והסיפור שלנו הפעם קשור לרבי מיכל'ה ולחג שאנו עומדים בפתחו.

הסיפור שאני מבקש לספר, זכה להתפרסם מאוד בעולם היהודי. כן, זה הסיפור עם האישה שנשכה בכעסה את פיטם האתרוג של בעלה... עכשיו, אחרי שאנחנו כבר יודעים את הפאנץ'-ליין של הסיפור, אנחנו דווקא נספר אותו לאט לאט לפרטיו, כי הדרך הזו מוציאה מתוכנו את היצר הרע שאוהב לגרום לנו להתעלם מסיפורים מכוננים מתוך ההנחה שאנחנו כבר בכל מקרה יודעים מה יהיה הסוף...

לכעוס? לא יקרה!

ובכן, הסיפור הוא שרבי מיכל'ה היה עני מאוד, וירש את התפילין של אבא שלו שהיה קדוש עליון. כמה עשירים הצינו לו סכומים הגונים תמורת התפילין הללו, אבל הוא בשום אופן לא הסכים למכור אותן, למרות עניותו הרבה. כעבור זמן הגיע ערב חג הסוכות, ורבי מיכל'ה העני לא הצליח להשיג אתרוג. בלית ברירה, הוא נטל את התפילין ומכר אותן במחיר נמוך מאוד ממה שהיה יכול לקבל כשביקשו לקנות אותן ממנו, ובסכום הכסף שקיבל תמורתן קנה אתרוג מהודר.

רבי מיכל'ה שמח מאוד באתרוג שהגיע לידו, אבל כאשר אשתו ראתה אותו כל כך שמח היא שאלה אותו לשמחה מה זו עושה, וכשהצדיק סיפר לה על האתרוג שקנה היא מיד הבינה מה אירע ולא יכלה לעצור בעד מילותיה. "המצב בבית כל כך קשה", הזדעקה לעברו, "כל כך הרבה דברים נמנענו מלקנות למרות הצורך בהם, וכל כך הרבה אנשים דחית גם כשרצו להעניק לך תמורת התפילין סכומי עתק, וכעת בשביל אתרוג הסכמת למכור את התפילין ולקבל תמורתן סכום עלוב שכזה? ...!"

האישה כל כך הקפידה על מה שעשה, ואפילו אנחנו יכולים לנסות להיכנס לתמונה ולהבין את רגשותיה. בכעסה כי רב היא נטלה לידיה את האתרוג, נשכה את ראשו ופסלה אותו...

כדי שלא נטעה בלשון הרע, נציין מיד שאשתו של רבי מיכל'ה הייתה אישה גדולה - תכף נדבר גם על גדולתה ונספר מהיכן הגיע אלינו הסיפור הזה. על כל פנים, למשך כמה שניות רבי מיכל'ה היה בהלם ממה שהתרחש, ואז הוא פנה לריבונו של עולם ואמר: "התפילין של אבא כבר אינם בידי, גם האתרוג המהודר שקניתי יצא מכלל שימוש, ועכשיו אתה רוצה שאכעס על אשתי? בשום פנים ואופן לא!"

רבי מיכל'ה סיים את האירוע מבחינתו, והוא פנה לאשתו וביקש ממנה אם היא יכולה להביא לו את בגדיו הלבנים כדי שיוכל ללכת לטבול במקווה לכבוד החג.

מחדשי היישוב היהודי בחברון מזמינים:

בסוכות שאלחים בחברון

בימים רביעי וחמישי אולם יצחק פתוח!

שמחת חג עם ענקי הזמר החסידי

יום חמישי | ב' חוה"מ יז' בתשרי 9.10 | 14:00-19:00

חיים ■ ביני ■ ליפא ■ אלייזור ■ שמוליק
ישראל ■ לנדאו ■ שמעלצר ■ סוכות

ניהול מוזיקלי: מאסטר

דוד בן ארזה ■ סיני תור ■ פורת נוב ■ אביה שרמן ■ חיים ציפל ■ שמעון לוי ■ ישראל סוסנה ותזמורתו
סוירים באתרי היישוב היהודי בחברון | הפעלות לילדים | הצגות | שחקני רחוב

יום רביעי טז' תשרי 6:00
6:00 הודו | 06:45 הלל בשמחת חג וכלי נגינה
עם הרב שמואל אליהו | רב העיר הרב אברהם יצחק שוורץ
לפני התיבה יעבור הרב אוריאל סעיד

מרכז מידע: 029965333 \ www.hebron.org.il

שירות תחבורה ציבורית/ תח"צ ללא צורך בהרשמה
קו 201 קו ישרי ירושלים לחברון

היציאה מחניון טדי מערב ליד שערים 8-9, ימים רביעי וחמישי.
מטדי לחברון 9:30 עד 16:00 | מחברון לטדי 10:45 עד 21:00
24 ש"ח הליוך ושוב תשלום בכרטיס רב קו טעון בחוזה ערך צבור (לא תתאפשר הטענה במקום)
הפרדה מלאה הכניסה חופשית / כל האירועים הדרכים והסוירים בתאום ובאבטחת כוחות הביטחון

ניתן להגיע עם רכבים פרטיים חניון רכבים ענק בקרית ארבע יעמוד לרשות המבקרים מערך הסעות משודרג מחניוני הרכבים הפרטיים עד למערת המכפלה, ההסעות הלך חזור ללא עלות!

בעולם של היום, כל התחושות יוצאות מהבטן החוצה. עם התחושות הללו חזרנו מאומן. מצד אחד, לא אוהבים אותנו. מצד שני, אנחנו לא חיים על האהבה הזו. אנחנו חיים עולם פנימי

צבי יחזקאלי
בִּפְרֶךְ לַשָּׂדֶה

מה שרואים מהסוכה לא רואים משם

הללו חזרנו מאומן. מצד אחד, לא אוהבים אותנו. מצד שני, אנחנו לא חיים על האהבה הזו. אנחנו חיים עולם פנימי. אנחנו יהודים שגם כשטראמפ מדבר בזכותנו וזה עושה לנו טוב, מיד אנחנו שוכחים את זה כשהוא מתהפך עלינו, כמו שקורה לאחרונה. אין לנו אלא לסמוך על אותה נקודה פנימית שנמצאת כל היום מעלינו, זו הסוכה.

הסוכה היא המקלט שלנו, והשנה – יותר מכל – יש לי תפילה שהסוכה תישאר כל השנה. כל השנה להיות באמונה, בתוך כל השינויים להיות בהגנה. לאורך כל השנה לדעת שמה שקורה בחוץ זה לא עניין של אהבה. הסוכה מלמדת שדווקא הקבוע הוא הארעי, והרעוע הוא ההגנה. הביטחון שהיה לנו בחוץ התברר ככזה שנשבר, בין אם ב-7 לאוקטובר ובין אם כל יום, ואנחנו מגלים שאין לנו מקום אחר אלא סוכת ארץ ישראל. ותכלס, גם בסוכת ארץ ישראל יש לנו מאבק. אפילו טראמפ, שמאמין לכאורה בצדקת דרכנו, אומר לנו: אל תספחו את יהודה ושומרון. אבל הרי משם באנו, משם באו אבותינו.

לכן אנחנו לא מתפשרים, לא מבקשים רשות, אלא פשוט נכנסים לסוכה, מתגוננים בה ומבינים את גבולותיה. השנה גבולות הסוכה – לי לפחות – יהיו ברורים מאוד. יש אמונה, יש סכך, יש מעל הטבע, יש שמירה, יש אמונה – ויש מחוץ לסוכה, שם אתה לא אוהב, אתה שנוא, ואתה חי בעולם הפוך. העולם כולו מתבלבל, כולנו רואים עולם הפוך, אבל בתוך הסוכה יש לנו את הפריבילגיה להוציא את החדשות החוצה ולהיות ביישוב הדעת.

הסוכה היא האמונה שאני יכול לראות את המציאות בדרך היהודית, בדעת מיושבת שאומרת: הפנימיות היא העניין, לא החיצוניות. זה לא עוזה, לא ההפגנות באוניברסיטאות, לא טראמפ, לא קטאר ולא חמאס. זה אני, היהודי. אותו יהודי שמתבונן על העולם מתוך הסוכה. הסוכה היא בעצם נקודת התבוננות. הסוכה היא מקלט, כי אני מבין שבמציאות הזו לא מספיקים לי שבעה ימים בשנה אני רוצה לבנות את הסוכה כל השנה. אני רוצה ללכת עם הסוכה שלי מעל הראש כל הזמן. אני רוצה להיות עם אותו מקלט אמונה שמזכיר לי בקטעים הכי חשובים והכי מבלבלים, לא ליפול. אין ייאוש בעולם, ובסופו של דבר האמונה מנצחת.

אם חשבנו שהוואטסאפ, הטכנולוגיה והקדמה יביאו ליותר שלום בעולם, מתוך הסוכה זה נראה בדיוק להפך. השנאה מתדפקת על דלתות הסוכה, אבל היא לא יכולה להיכנס פנימה, כי הסוכה שלנו היא סוכת שלום – שלום בינינו לבין עצמנו, בפנימיות שלנו, ובינינו לבין הקדוש ברוך הוא. לכן מספיק להציץ החוצה מהסוכה כדי להבין כמה אנחנו צריכים להיכנס פנימה. די לנסוע לצדיק שבאומן ולראות את הדרך הנוראית הזו של חסיד שבא אל הרבי, זה הכל.

זו דרכו של עמנו. אנחנו עוברים בעולם שהוא חוץ-סוכתי, אבל הבשורה הטובה היא שיש סוכה ויש אמונה. וכמו שבתוך הסוכה אנחנו לא מדפדפים בחדשות, לא שומעים דיבורי חול ונשמרים מהמרחב, אני חושב שגם זה יהיה נכון לשנה הזו – לתת יותר עדיפות לפנימיות ופחות לחיצוניות, או לפחות לפענוח החיצוניות. בסופו של דבר, זה לא יעזור. העולם כמנהגו נוהג, כמו שהזמן עצר מלכת בנסיעה לאומן: שוטרים עם כלבים, עם אותו מבט בעיניים שקיים שם כל כך הרבה שנים ולא השתנה – לא בעקבות הטכנולוגיה ולא בעקבות העובדה שאנחנו יותר נחמדים לגויים. זה פשוט לא השתנה, זה קיים שם. הנוסחה שיהודי הוא קודם כל פנימי לא השתנתה, הוא קודם כל מבקע את האטום פנימה. הוא קודם כל מסתכל על הבית שלו, על הכאב של אחינו, שחלקם מבלבלים, על הכאב שלא כולם יושבים באותה סוכה, על הרצון שהמקלט הזה יעטוף את כולם.

ובכן, השנה, כשנבנה את הסוכה ונשב בה, נתחבר לכלל ישראל, נעטוף את כולם באותם ענני כבוד, באותה אמונה שלא טראמפ ולא אחרים יהיו ערבים לגורלנו, אלא רק אותה השגחה שנמצאת מעל הסכך ומוליכה את עמנו זה ארבעת אלפים שנה בענני כבוד, בכאב, אבל עם המון המון תקווה שהאמונה תנצח.

בכל שנה, כשמסיימים את המסע הארוך והמפרך מאומן חזרה הביתה לתוך יום כיפור, העיניים נשואות אל הסוכה.

השנה זה הורגש חזק מאי פעם. האנטישמיות הופגנה מכל מבט של שוטר מולדובי, אוקראיני או רומני שבדק אותנו, ובהתענגות שלו לפתוח את תיקיהם של היהודים ולעכב אותם. כל מי שנסע לאומן וחזר משם יכול לספר על מסכת תלאות שאינה תוצאה של כוח עליון או פגעי טבע, אלא פשוט מונעת משנאה של יהודים.

ראינו את זה במעברי הגבול. אחד מחברינו האמריקאים שמצטרף כל שנה לקיבוץ באומן, החליט השנה להוריד את הכיפה ולהתחפש לאמריקאי. הוא הגיע למעבר הגבול ברכב פרטי ולא באוטובוס עם החסידים, נשאל מיד האם הוא יהודי וכשהשיב בשלילה עבר מיד...

כשנחתנו בשדה התעופה במולדובה לאחר טיסת לילה, ביקשו חלק מהחסידים להגיע לשירותים. "השירותים סגורים", הודיעו לנו, אבל כנראה שהם היו סגורים רק ליהודים, כי מי שלא היה נראה ככזה שהוא בדרך לאומן נכנס לשירותים, ורק אותם יהודים נשארו בחוץ.

העולם משאיר את היהודי בחוץ. העולם כיום אומר ליהודי: אנחנו לא רוצים להיות חלק ממך. בכל מקום שעוברים רואים את המבט הזה, ואני לא חושב שזה רק בגלל עוזה או בגלל המלחמה. זה בגלל רגש קמאי שקיים בגויים מול היהודי, והוא רק מתעורר לעיתים בעקבות המציאות המתרחשת בעולם.

בעולם של היום, כל התחושות יוצאות מהבטן החוצה. עם התחושות

שבת סדרת אימאגו לזוגות

שבת ימים של ציבורה בלית
חוויתית שתספק לכם את החיים

האם שמתם לב שאתם חוזרים שוב ושוב על אותה דינמיקה בלי פתרון - מוזמנים לסדנא שלנו כדי לגלות את הסוד הזוגי.

13-15 בנובמבר | כ"ב-כ"ד חשוון | פרשת חיי שרה
באוירת שבת | במלון אביב בטבריה

כשרות מהדרין | מחיר לזוג 4,200 ₪ | בהרשמה עד 4,000 ₪

מי איתנו?

מימי דיקמן, פסיכולוגית
ומומחית בטראומה וזוגיות
משה דיקמן, נירולוג

לפרטים והרשמה: 054-7554228 · www.mimidickman.co.il

חגיגת החול

במרכז מורשת גוש קטיף
בניצן

מרכז קטיף
למורשת גוש קטיף
וצפון השומרון

ימים רביעי-חמישי
ט"ז-י"ז תשרי | 8-9.10
בין השעות 10:00-16:00

חווה"מ סוכות

להקה אתנית בשירי חג

סיור מרגש במרכז המבקרים
סיפורו של גוש קטיף

סדנאות יצירה בעץ

תיבות בריחה מהנות

מופע ציור בחול

לפרטים סרקו <
(מגיל 3) 30 ש"ח למשתתף

אנחנו אסאחה
שמחים בבואכם

בסיס האם

שנתיים למלחמה על הבית

מה שאיבדנו, ומה שמצאנו

עליה חקטורי

יועצת חינוכית ומלווה נשות מילואים

משהו אבד לכולנו בשנתיים האחרונות. האחת - אבד לה אהוב ליבה, נתעלה בדמי ימיו. השנייה - אבדה לה הזוגיות, מאז שהוא חזר מהקרבות מתעורר מסיוטים בלילות. השלישית - כבר שכחה מה היה לפני, כי אמנם לא הייתה פה שגרה. אבל היו חיים ללא מלחמה. ועכשיו היא בעיקר שוקעת בין סבב לסבב, לפרטים הקטנים של החיים, שכל פרט אחד נוסף הוא הרבה יותר מדי. הרביעית - בתוך אובדן המלחמה, איבדה הריון. אמרה לעצמה - שהוא רק יחזור בשלום. ובינתיים, מרוב צער או חולשת הגוף, אבד לה הריונה. החמישית - בתוך הרצון להתמסר לשליחות של בעלה, ויתרה על עבודה קבועה. ואני? מה אני? בתוך נשות הגבורה? נשות התקומה? נשות העוצמה? לפעמים אני פה. ולפעמים פה... גם אני איבדתי השנה. איבדתי את האגו. השארתי אותו קבור מתחת לערמות של דמיון - אגו המצילה. אגו הכל יכולה. אגו הלווחמת השואגת אל המטרה.	ומתחת לאגו שהתפורר אל הרוח, מצאתי לב שבור, ובית מלוכלך, אבל מצאתי נוכחות. וקרבה. ואימהות הרבה יותר נינוחה. וחברות - מצאתי כמותי נשים יפות ועייפות. מצאתי את היכולת להגיד - אני עייפה ושבורה. אני לא יכולה. אבל מאמינה בך, אבא, כי מעכשיו זה שלך. ערב חג הסוכות, אני כותבת את המילים האלו ברעדה, עם המבט קדימה ואחורה. לא בחרנו את הניסיונות של השנתיים האלו, אבל ודאי שבעומק הייתה הסכמה של הנשמות שלנו לרדת לכאן לדור הזה. זה שכל חכמי ישראל אמרו עליו: "ייתי ולא אחמיניה". זה גדול. זה קשה מנשוא. באומץ נשמתי ירדנו לכאן. ובאומץ גופני זכינו לשרת בקודש בשנתיים האלו על הגנת העם והארץ. ובאומץ אני קוראת כנסי הביתה לסוכתך. התפללי על סוכת השלום שלך, ועל סוכת השלום של עמ". וכנגד כל מי שיגיד אחרת, לא התרגלת? שוב הוא במילואים?
--	---

סוכות ישראל עם אשכולות וקק"ל

טיולים ופעילויות לכל המשפחה
עם מדריכי אשכולות בשיתוף החטיבה לחינוך וקהילה בקק"ל

חזה"מ | ימים רביעי-חמישי | 8-9.10 | ט"ז-י"ז תשרי

סיוור ערב 18:00 - 21:00

- ספארי לילה - בקעת הירדן | מסול בקעת הירדן
- מצפור אפק ואמפי גולן | מסול גולן
- ירח מלא אל מול כנרת | מסול כנרת
- עשיות - תל סאקי | מסול קשת יהונתן
- מסע מוזיקלי לאור שקיעה - צפת העתיקה | רוח צפת
- המרה החורב והמעין - פקיעין | מסול מורשת גליל עליון
- חלוצים, לוחמים וחולמים - חוף אכזיב | מסול גליל

צפון

- תל אביב הקטנה - שביל העצמאות | מדריכי אשכולות
- סיור למזכרת - מזכרת בתיה | מסול ציוני דרך
- זכרון יעקב שלי - מושבת הברון | מסול בשבילנו

מרכז

- נחלאות בלב עיר | מסול חברון
- בעקבות התחדשות העיר העתיקה | מסול עיר דוד
- קודש וחול - רחביה ושערי חסד | מסול ראשית ירושלים
- בעקבות יוצרים ונביאים | מסול בשבילוד

ירושלים

- העיר העתיקה - באר שבע | מסול בית מוריה

דרום

סיוור יום 10:00-13:00 | 13:30-16:30

- סתיו קסום - גלבוע | מסול גלבוע
- עין פיק ונופי הגולן | מסול גולן
- שביל הפסגה - הר מירון | מדריכי אשכולות
- ארץ המעינות והמפל הנסתר - בקעת הירדן | מסול בקעה
- רמת הנדיב | מסול בשבילנו
- חצבים ומורדים - תל יודפת | מסול גליל
- מערות קשת - פארק אדמית | מסול מורשת הגליל העליון

צפון

- ציונות - יער חולדה | מדריכי אשכולות
- מעל ומתחת לאדמה - חרבת מדרס | מדריכי אשכולות
- מושב הברון - מזכרת בתיה | מסול ציוני דרך
- בדרך אל העיר - רכס השיירות | ביס"ש שער הגיא
- בשבילי הכפר - מעיינות הסוף | מדריכי אשכולות
- חורבת עיתאב - פארק ארצות הברית | מדריכי אשכולות
- עולים לירושלים בגבורה - אשתאול דרך בורמה | מסול בשבילוד

מרכז

- תש"ח בירושלים - עמק המצלבה וסן סימון | מדריכי אשכולות
- עין לציון צופיה - תצפיות ונוף ירושלמי | מסול עיר דוד

ירושלים

- קסם הטבע - אריאל | מסול שומרון
- מגלים את הטבע - יער נווה צוף | מסול הרי גופנה

שומרון

- הקניון האדום - אילת | מסול אל ארצי
- עוז מול עזה - סיור בעוטף ישראל | מסול חברון
- אגם בלב מדבר - ירוחם | מסול ביחד
- חורבת רימון - דרום הר חברון | מסול בית מוריה
- אל ההר והמדבר - יער יתיר | מסול סוסיא
- יער המלאכים | מסול הדרום

דרום

הפנינג משפחתי

גוש עציון
בעקבות
עולי הדגל

שמורת עוז וגאון
מדרשת
ידע המקדש

כולנו
אשכול
איתן

חניון רעים
מדרשת
נצרים

עם וארץ
סיפור של
אהבה

מרכז מבקרים ניצן
מדרשת
התורה והארץ

להרשמה היכנסו לאתר או סרקו:
www.eshkolot-il.com

10 ש
למשתתף!

לפרטים: 053-3035067 | 08-6630030

מידע על מסלולים נגישים באתר אשכולות

ואת עֲלִית חנה סלם

סוכה, לולב, עם סגולה

ריבונו של עולם, אנו ניצבים היום לפניך, לקיים מצוות סוכה. בתום ימי הרחמים והסליחה, להיות בצל האמונה.

יהי רצון מלפניך שנוכה להתחדשות קודש מתוך שמחה, שנוכל לאסוף לתוך הלב את ניצוצות תשובתנו, את הרצון, את געגועי הקודש, ואת כל ההבטחות שהבטחנו לנשמה שהשמיעה קולה, בתקיעה, בשברים, בתרועה.

יהי רצון שיתחדשו מעשינו בכל יום תמיד, שנתרחק מן הקיבעון, נזכה להיות 'דירת עראי', תורת חיים.

שלא נקיים רק כי קיימנו אתמול, רק מכוח הרגל קדוש.

שנוכה לדעת שכדי ליצור אור מקיף, צל אמונה, להשרות שכינה, חשוב גם הדיק, שנדע למצוא אותך גם בפרטים הקטנים, נזכה לראות אור אין סוף בד' אמות של הלכה.

שנוכה לזכור כמה אנחנו חסרים ובלי בגדי לבן שאולים, לא נוכל לחולל בכרמים.

שנוכה לחברים טובים באמת, כאלו שניתן להניח את הראש על כתפיהם לכמה רגעים, לחדש כוחות, להמשיך במחול החיים.

שנוכה לזכור שדווקא מים ששאבנו מן התהומות יכולים לגעת בשמיים, הכי גבוה, הכי שמח, הכי קרוב.

שנוכה להיות צדיקים של מוח ולב, עם טעם וריח, עם עמוד שדרה, עין טובה, וענווה כערכה.

ענווה שיודעת שאין בנו מעשים אך יש בנו זכות אבות, סגולת קודש, ככה פשוט.

שנוכה לשפע קדושה וטהרה, מאבות ירושה, עילאין קדישין.

שנוכה לחסות בצל האמונה, לדעת שהכל מאיתך, שמעשינו הפשוטים נוגעים בשמיים, משפיעים לארבע כנפות, אחורה קדימה, ימינה ושמאלה, למטה ועד כיסא הכבוד.

שנוכה בין גג וקירות להצליח להביט למעלה, לראות שמים, לראות כוכבים.

שנוכה לדעת שתמיד יש מקום לברוח אליו, אליך, מקום משיב נפש גם לגיבור שבגיבורים.

שנוכה שתחבק אותנו באהבה, שמאלך תחת לראשנו, תחבק ימינך.

שנוכה לנצח בדין, לנצח במלחמת הקודש, ישראל בטליתות ואוחזים בחנית תבואה.

שנוכה לאהוב מצוותיך באמת, בכל לב, שנרצה להישאר גם כשתוציא חמה מנתיקה, להבדיל בין ישראל לעמים, באחרית הימים.

ריבונו של עולם, אנו ניצבים היום לפניך לקיים מצוות סוכה,

יהי רצון מלפניך שתקים לנו גם אתה את סוכת דוד שנפלה, תרים אותה מעפר, תקשט קירותיה, ותסוכך עליה באברת חסדיך.

מלך מלכי המלכים, הזמננו האורחים, הכננו המקום, עשה לך דירה בינינו, לנצח נצחים, עשה לך בינינו בנין עולם, בית עולמים.

גְּדֻלָּת

רננה הוכברג

שנתיים חלפו.

שנתיים שבהן כל עולם המושגים שלנו השתנה.

למדנו שסבב הוא לא רק מעגל שבו יושבים ומשתפים לפי התור. למדנו שדפיקה בדלת יכולה להיות הדבר הכי מפחיד בעולם. למדנו לכאוב כמו שלא ידענו שאפשר, להתפלל כמו שלא ידענו שאפשר, להרגיש בחוש את יד ה' מלווה אותנו כמו שלא דמיינו שיכול להיות.

למדנו להרחיב את הגבולות של עצמנו, לגלות מחדש את היכולות שלנו לשאת, לדעת לצמוח גם מרגעים שלא חשבנו שנשרוד אותם בכלל.

שנתיים שבהן גילינו שיש זמנים שבהם אנחנו צריכות לחיות רק את ההווה. לעבור כל רגע בפני עצמו, לא לחשוב על מה שהיה, לא על מה שהיה אמור להיות, ובטח לא על מה שעלול, חלילה, להיות.

ולעומתם, יש זמנים שבהם אנחנו חייבות להרים את הראש מעל המים, להסתכל על העבר הרחוק, על העתיד הגדול, להבין את המשמעות של כל מה שקורה פה.

למדנו שמסירות נפש היא לא רק בשדה הקרב, היא גם ביכולת להגיד: "הכול בסדר. תישאר שם, צריכים אותך. אני מסתדרת". מסירות נפש היא ביכולת למסור את האני שלי למען כלל ישראל, למען ריבונו של עולם.

שנתיים שבהן למדנו את המשמעות של כל שאלה מתעניינת, כל מילת הערכה. למדנו כמה פינוקים קטנים יכולים להיות גדולים, וכמה פינוקים גדולים יכולים להיות הצלה...

ויחד עם זה גילינו גם כמה קשה, כשאני במצב שגרה, להכניס לחיים העמוסים בכל מקרה, גם חשיבה על המגויסת שבסביבה, ולפנק אותה כמו שכל כך שמחתי שפינקו אותי.

למדנו להיעזר. למדנו להכיר בגבולות היכולת שלנו, למדנו לגלות חמלה על עצמנו גם כשאנחנו מתפרקות, ולבקש את החמלה הזו מהסביבה כשאנחנו זקוקות לזה.

למדנו שלעיתים ההתקרבות המחודשת דורשת לא פחות אנרגיה מאשר המרחק, למדנו להכיר בצרכים ובאתגרים אחד של השני, למדנו לדבר אותם.

שנתיים חלפו, ואנחנו ממשיכות כל הזמן ללמוד.

ללמוד שגם כשקשה, ונמאס, ומתיש, אפשר להתמלא מהידיעה שאנחנו חלק ממה שהיו עצום שקורה כאן. חלק מתהליכים היסטוריים שאנחנו לא רק צופות עליהם מהצד אלא לוקחות בהם חלק פעיל, שותפות, מקדמות מהלכים אלווקיים מתוך היום יום המאתגר, דרכו.

אנחנו ממשיכות ללמוד עד כמה משמעותי התפקיד שלנו במלחמה הזו של הטוב ברע. עד כמה זו זכות לחיות בימים הגדולים האלו, עד כמה כל אחת מאתנו היא כוח, גם אם אנחנו לא מרגישות את זה.

שנתיים שגדלנו, כל כך. הלוואי שלא נפסיק לגדול. שנראה את הטוב מנצח. שניגאל.

ימים אחרונים להרשמה

הזדמנות שתעיף לך את הסכך נרשמים לאקדמית חמדת ומתחילים ללמוד השנה!

תואר שני M.Ed.

שנה אחת

בתוכניות:

ניהול וארגון מערכות חינוך חדש! אפשרות לשילוב תזה
| התרבות היהודית בזיקתה אל התנ"ך והוראתה
| חינוך מדעי בהתמחויות: מדעים/ מתמטיקה
| חינוך מיוחד* בהתמחויות: לקויות למידה/ אוטיזם

תואר ראשון B.Ed.

יומיים בשבוע בקמפוס

בחוגים:

מתמטיקה | מדעים | אנגלית | ספרות | מקרא
| תושב"ע | הגיל הרך | חינוך מיוחד +
הוראה מותאמת (מתקנת) בקריאה,
כתיבה וחשבון

נרשמים לתואר ראשון ותעודת הוראה ומקבלים מחשב נייד מתנה! בכפוף לתקנון

רכבת

אפשרות לשילוב
| מדרשה באקדמיה

רום
| תוכנית מצוינות

מתכונת היברידית
שבוע מהקמפוס
שבוע מהבית

החזר שכר
לימוד ל-M.Ed.
| בכפוף לתקנון משרד החינוך

מערך מלגות
| נרחב

שנה ראשונה
חינם ל-B.Ed.
| בכפוף לתקנון משרד הביטחון

הענקת התואר מותנית באישור המל"ג
*שנה אחת בקמפוס

לפרטים נוספים חייגו: *5280

ביפין ג'ושי, סטודנט באקדמית חמדת, נחטף בשבעה באוקטובר
ומוחזק עדיין ברצועת עזה. מחכים לך ולכל החטופים!

ללכת אחרי הדושים

התבוננות יומית בשבועת האושפיזין

רחל שירה אזרד

יצחק

ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר
מים חיים

יצחק אבינו נולד כבר כולו קודש. עולה תמימה. האב היחיד שלא יצא מהארץ, כולו קודש לה'. לידתו בנס, וחיוו בנס, נס עקדתו והצלתו.

יצחק אבינו הוא בן. הראשון שהיה בן ממשיך. כשיצחק ורבקה מבקשים להיפקד, תפילתו של יצחק מתקבלת יותר כי הוא צדיק בן צדיק. הוא מגלה לנו את כוח הבן. להיות בן, לדעת להמשיך. לא לחינם מידתו היא גבורה, כי היכולת להמשיך, להתעקש, לחפור, לא לוותר – היא גבורה. צמצום הכוחות המתפרצים והתמקדות בדבר אחד, זו גבורה. זו חפירה. זו הדרך לגילוי באר.

כדי לחפור באר צריך גבורה – להתרכז במקום אחד ולהעמיק בו עד הגעה אל המים החיים. יצחק אבינו מלמד אותנו את סוד הגבורה. להישאר, לנכוח, להיות.

בעקידת יצחק חוזרת מילה אחת שלוש פעמים והיא מופלאה – "הנני". בכל פעם שאברהם נקרא הוא עונה במילה אחת: הנני. הנני זו נוכחות, אבל הנוכחות של אברהם היא נוכחות של מי שבחר כביכול לעמוד בניסיון הזה. לעומתה, הנוכחות של יצחק היא נוכחות שקטה. הסכמה למציאות. "וילכו שניהם יחדיו".

אברהם ויצחק הולכים אל העקדה בדעה צלולה, יחדיו. יצחק אבינו נוכח. גבורה זה שהיה וצמצום הכוחות. נוכחות זה צמצום כוחות הנפש אל הרגע הזה והמקום הזה. גבורה.

אברהם ויצחק חופרים בארות, ויצחק מגלה בבארות "באר מים חיים". ואומרים המפרשים שבאר מים חיים – זה בית המקדש.

הגבורה, ההתגברות, הנוכחות, ההעמקה, הם שער לגילוי מקדש. לא פחות.

ביום הזה ננסה לנכוח ברגע. להתגבר על הפיזור ולהיות ביום הזה ממש. להסכים לחפור ולגלות מים חיים שנמצאים כרגע, ברגע הזה. בתוך נחל החיים השוצפים אפשר לעצור, להתמקד, לחפור – ולגלות שפע חדש.

להתבוננות:

- מה עוזר לי להתמקד ולהיות נוכח ברגע הזה?
- באיזה תחום בחיי יולידו החפירה לעומק והגבורה שפע של מים חיים?

אברהם

ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי

אברהם אבינו הוא הכוח היסודי שמתוכו נברא עם ישראל. "מגן אברהם" היא הברכה הראשונה בשמונה עשרה, זו שמי שלא כיוון בה – לא יצא ידי חובה. וזה לא סתם. הכל מתחיל ונגמר בחסד. עולם חסד יבנה.

נכון, יש לנו הרבה רצונות, הרבה מהלכים, הרבה כוונות. אבל כוונת ה' יתברך הייתה לברוא את העולם על מנת להיטיב, להשפיע לנו מטובו ומחסדו, ומאז אנחנו לומדים וקונים בתוכנו את המידות הללו, את מידות האבות הקדושים, וראשית לכך את מידתו של אברהם אבינו – חסד. מתדבקים במידותיו של הקב"ה, כמו שאמרנו בימי הרחמים והסליחות, "ה' א-ל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד". ולמדנו, "מה הוא רחום – אף אתה רחום". כך אנחנו יכולים לדבוק בו.

אברהם אבינו שמע בתוכו קול קורא, קול שמבקש את שורש המציאות, הביט על העולם סביבו וחיפש את המקור לכל. והנה, מתוך החיפוש ובקשת הלב, נגלה אליו בעל הבירה. הציץ עליו. אומר לנו רש"י: כולנו, זרעו של אברהם אוהבו, קיבלנו את התכונה הזו.

"זרע אברהם אוהבי – שלא הכירני מתוך תוכחה ולימוד אבותיו אלא מתוך אהבה".

ההיכרות של אברהם עם הקב"ה הייתה לא מתוך צער, לא מתוך לימוד ולא מתוך אבותיו, אלא מתוך אהבה רבה שמבקשת גילוי.

וגם אנחנו, זרע אברהם אוהבי, יכולים לבקש לנו קשר שהוא לא מתוך תוכחה, לא מתוך לימוד אלא מתוך אהבה. ודאי שיש שם גם רצון להתקדם, ויש גם לימוד, אבל המנוע והמניע הוא אהבה טהורה, גילוי הפנימיות והקשר לחי העולמים.

אברהם אוהבי. ביום הזה נעורר בתוכנו את מידת החסד ואת מידת האהבה. ניזכר ונחוש איך היא טבועה בנו, היא הזרע שממנו צמחנו כולנו, והיא טבועה בעומק נשמתנו.

החסד הוא תולדה ישירה של אהבה. מתוך הקשר אל ה' יתברך והרגשת טובו, אנחנו מתעוררים לגלות ולהשפיע טוב על כל המציאות שאנו נפגשים בה.

להתבוננות:

- היכן אני חש את אהבת ה' אלי ואת אהבתי אליו?
- כיצד אוכל לעורר היום את מידת החסד? למי ביכולתי להיטיב, במאור פנים ובעין טובה?

אהרן

הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי
דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא
לקראתך וראך ושמח בלבו

אהרן הכהן, אוהב שלום ורודף שלום. נקרא עם אחיו משה להנהיג את ישראל. משה חושש כביכול, האם אהרן אחיו הגדול יקפיד עליו. עונה לו הקב"ה: "וראך ושמח בליבו". לאהרן יש יכולת לב מיוחדת - לזהות את הנקודה של הזולת ולראות אותה בשלמות. לזהות את הטוב של הזולת ולשמוח בו.

היכולת הזו, היא המקנה לו את היכולת להיות כהן, לשאת על ליבו את כל ישראל.

אומר רש"י: לא כשאתה סבור שיהא מקפיד עליך שאתה עולה לגדולה, ומשם זכה אהרן לעדי החשן הנתון על הלב. יש לאהרן הכהן יכולת להביט לעומק הזולת ולהכיר בו, לראות את הודו ויופיו, ומתוך כך לעשות שלום. אהרן הוא המשכין שלום, ניגש אל אנשים ואומר להם כמה הזולת רוצה בשלומם. הרי אין כאן שקר חלילה. יש כאן שינוי מפני השלום, אבל לא שקר. השינוי הוא הסטת המבט מהמציאות הנגלית לעין, והבטה אל הלב. ושמח בליבו.

מתוך התעוררות הלב הזו, הוא מצליח לתת מבט אוהב בין אנשים ולתת להם שלום. הכהנים מברכים את עמו ישראל "באהבה", עד כדי כך שאם כהן שונא מישוהו הוא לא יכול לעלות לברך. הרי ליבו צריך להיות כזה שרואה בטוב הזולת, שרואה באהבתם של ישראל, ומשם מגיעה הברכה.

מידתו היא הוד - הודאה והודיה. הודאה על האמת, זיהוי של האמת החבויה בעומק המציאות; והודיה, ראיית היש והתפעלות ממנה. היכולת להכיר במציאות ומתוך כך להוקיר תודה, היא יכולת של אהרן, ועבודת הלב הזו שלו נותנת לו את החושן, לשאת על לוח ליבו את כל שבטי ישראל. להרגיש אותם באהבתו. להכיר אותם, להוקיר אותם.

לא לחינם כשאהרן נפטר ליוו אותו כל ישראל, כי הוא האיר בכל אחד מישראל את נקודת הלב שלו, השלם שבו, ההוד והיופי שבו.

נכון היום להביט במציאות בעין אוהבת, בשמחת הלב. לראות את השלמות שקיימת, את הלב הפועם מעבר למציאות הנגלית. להוקיר תודה.

להתבוננות:

- מהי נקודת השלם שבי?
- איך אהרן הכהן היה מסתכל עלי, באהבה?
- על מה אני מודה?

חשה

לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא

משה רבנו היה ההפך ממנהיג כביכול. בבואו להוציא את ישראל ממצרים, הוא מבקש לא לקחת את השליחות, כבד פה וכבד לשון. הפה שלו לא רהוט, אין לו כוח שכנוע כביכול, ואיך ישכנע את פרעה להוציא את ישראל?

אבל משה רבנו מלמד אותנו את סוד הענווה.

ענווה, הכנעה, התבטלות כזו שגורמת לאדם להיות יכול לעשות דברים שאין הדעת נותנת. כבודות הפה של משה רבנו, היא זו שאפשרה לו למסור לנו תורה בדעת אלוקית. אין כאן יכולת אנושית למסור, יש כאן מסר אלוקי שעובר דרכו, גם דרך הכבודות, ואולי דווקא בזכותה.

משה רבנו אינו כשאר הנביאים. הענווה שלו, ההתבטלות הגמורה לתפקידו, גורמת לו להיות מכוונה "נאמן". יש בו גילוי של נאמנות, גילוי שלם של הדבר כפי שהוא.

מידתו היא נצח, והוא מגלה בנו את היכולת להיות קשורים במידה הזו. מידת הנצח מאירה בו, שמלמד הוא תורה לישראל, אבל יותר מכך: הוא מגלה לנו את הקשר שמעבר לזמן ולמקום.

בתפילתו על הכניסה לארץ הוא מבקש "אעברה נא ואראה", וחלק מתפילתו מתקבל, שהרי הוא נקרא לראות את הארץ, להביט בה, ומבט עיניו של משה הוא לא דבר טכני. הוא חולק איתנו את החיבור בין יציאת מצרים לגאולת הארץ, בין היציאה ממ"ט שערי הטומאה לבין בית המקדש השלישי. הראייה של משה היא ראייה למרחוק. ראייה של נביא שמבט עיניו סולל לנו את הדרך לנצח נצחים.

בכל ביתי נאמן הוא. בדרך הפשט הכוונה שכבן בית הוא, כזה שיכול להיכנס בלי רשות ולדבר כל מה שיצטרך. דווקא היכולת שלו להיות נאמן, בטל ומבוטל, מאפשרת לו להיכנס לכל מקום. הרי אין לו צורך אישי, הוא כולו בטל למלך, וממילא כניסתו אל ההיכלות תהיה למען שמו באהבה.

ביום הזה נכון את עצמנו לענווה. להיות על מקומנו, לבקש לעשות את רצונו. נבקש לעצמנו מבט עיניים שסולל את הדרך, שרואה בעיני נצח, שמצליח להביט אל מעבר למציאות הנגלית ולשרטט את המציאות השלימה שאנחנו מייחלים לה.

להתבוננות:

- מה מחבר אותי לנצח?
- במבט של ענווה - מה תפקידי בעת הזאת? (בתחום מסוים בחיי)

יעקב

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר
האספו ואגידה לכם את אשר
יקרא אתכם באחרית הימים

יעקב אבינו מכונה "בחיר האבות". הוא האב שאנו נקראים על שמו, עם ישראל. הוא כולל בתוכו את כל הגוונים של עם ישראל, שנים עשר השבטים, כל אחד כפי מעלתו, וכולם יצאו מאב אחד. יעקב אבינו מלמד אותנו את סוד ההתכללות. אפשר לראות פרטים רבים בנפרד, ואפשר לראות את הכל יחד כאחד, חלק מהכלל.

כשיעקב פוגש את עשו, עשו אומר "יש לי רב" - יש לי הרבה. יש לי כמות. יש לי עוד ועוד. אבל יעקב אבינו בכלל לא נמצא במקום הזה, והוא עונה לו תודעת חיים אחרת בתכלית: "כי חנני א־להים וכי יש לי כל". אני לא עסוק בכמות. אני יודע שכל מה שיש לי הוא מאת ה', שעשה לי כל צרכי. יש לי הכל! היכולת הזו להכיל, לכלול הכל, לראות ביש את הנקודה הכוללת, היא מידתו של יעקב - תפארת. פאר זה דבר שכולל הכל בתוכו, שכולל בתוכו בחינות הפוכות, שמגלה את האחדות.

יעקב אבינו מצליח להחזיק אותנו, עם ישראל, כעם אחד עם איכויות רבות. "האספו - ואגידה לכם". אתם קודם כל יחד. כלל. אחד. האספו, ומתוך זה - כמו שמפרש ראב"ע - אשר יקרא אתכם באחרית הימים, כל אחד כפי אשר יהיה לו.

מתוך היכולת לראות את הכלל, יש יכולת לראות כל אחד כפי אשר מתאים לו. יעקב הוא המברך כל אחד מבניו ברכה מדויקת, מזהה את כוחותיו המדויקים בתוך כלל ישראל.

ביום הזה נכון להיות במבט של כל. לראות שמה שיש לנו - זה הכל. יש לנו כל, גם אם אין לנו הכל. ומתוך זה, להבין ולהביט על הכוחות המיוחדים שמרכיבים את השלם. הזיהוי של כל כוח בפני עצמו והיכולת לייקר אותו, נותנים לנו פאר ויופי. נותנים לנו הכל.

להתבוננות:

- איזה כוחות כלולים בי ומרכיבים את מי שאני?
- על מה בחיי הבטתי כ'כמות' ואני יכול להביט עליו כ'כל צרכי'?
- אילו כוחות בעם ישראל מופיעים יחד, ואנו צריכים את כולם כאחד?

דוד

ודוד מכרכר בכל עז לפני ה'

דוד עומד מול גוליית, הוא הקטן והוא הגדול, והוא מכון את עצמו ומנצח. הקטנות שלו סייעה לו לנצח את הגדול. הוא הביט אל המציאות ממקום שאיש לא ראה, ניצל את החרץ שהיה במצח בשריונו של גוליית, והכריע אותו ארצה. המידה הזו של דוד נראית הפוכה. מצד אחד – קטנות, מצד שני גדולה. אבל זוהי בדיוק מידת המלכות, מידתו של דוד.

מידת המלכות נראית במבט ראשון כשררה. כיכולת להיות אחראי על אחרים. אבל מלכות ישראל היא ביטול לכבוד ה'. היא היכולת להופיע דרכה את רצון ה', בכל רגע נתון.

כשארון הברית מגיע לירושלים, דוד רוקד לפניו. הוא לא סתם רוקד, הוא מכרכר בכל עז. כולו בטל אל המלכות העליונה. מיכל, בת שאול, מביטה ורואה זאת בעין שלילית. איך מלך ישראל מתבזה כך? ! ודוד עונה לה: "ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיניי". אין לי בעיה להיות אפילו קל יותר מזה, אני שפל בעיניי. אין לי משל עצמי כלום.

על דוד המלך מסופר שהיה אמור להיוולד נפל. ראה זאת אדם הראשון ונתן לו שבעים שנה מחייו, וכך נולד דוד וחי שבעים שנה. אך כל מהותו היא אין ואפס. הייתי אמור להיות אין, וכעת אני יש – הכל לכבוד ה'.

המלבי"ם אומר: בטל כבודו מפני כבוד ה'. המלכות שלו לא הייתה שלו אף לא לרגע. היא הייתה כולה של ה', וממילא לא היה אכפת לו לבטל כבודו. הרי "כבוד ה' עלייך זרח". מאותו מקום, דוד מלך ישראל משורר את התהלים. "תמיד תהילתו בפני". בכל מה שמתרחש במציאות, יש בפי תהילה לה'. אני לא מחזיק מכבודי, רק מכבודו, וממילא – מכל דבר שמתרחש אפשר לגלות את כבוד ה'. אם זה בשירה, בתפילה, בהלל, בצעקה – כבוד ה' עלייך זרח.

מידתו מלכות, שאין לה משל עצמה כלום. נכון את עצמנו היום לבטל את כבודנו מפני כבוד ה'. לגלות איך במציאות חיי כרגע אני יכולה להלל את ה'. הרי "כל הנשמה תהלל יי"ה" – על כל נשימה ונשימה. להלל ולהודות. לזהות את המלך מתגלה בי במציאות חיי בדיוק כפי שהיא כעת – ולומר תהילתו בפני.

להתבוננות:

- במה אוכל להלל את ה'?
- במה אני ממליך את ה' בחיי?
- איפה אני מוותר על כבודי לכבוד ה'?
- איך כבודו עלי יזרח?

יוסף

אֵלֶּיֶם חֲשֵׁבָה לְטֶבְהָ לְמַעַן עֲשֶׂה כִּיּוֹם הַזֶּה לְהַחִיֵּת עִם רַב

יוסף הצדיק, כל חייו תהפוכות. הוא נולד לאחר תלאות רבות לאימו רחל, הוא נרדף על ידי האחים, והוא נזרק לבור ומשם לטלטלות רבות בהם הוא יורד עד עפר ועולה עד לשמים. אבל בכל דרכיו ובכל תלאותיו הוא מסור כולו לה'.

דמות דיוקנו של אביו עומדת מול עיניו, אליו הוא קשור כל הזמן, מחובר עד העומק אל תכליתו ומהותו. גם בחלומותיו, גם בכלא וגם כמושל מצרים, הוא יודע את תפקידו ומתמסר אליו, נכון ללכת את הדרך המובילה אליו בלי שאלות. אם אסק שמים, ואציעה שאול. בכל – יוסף הוא צדיק. מצדיק עליו את המציאות בכל עת.

כשהאחים נפרדים מיעקב אבינו, יוסף אומר להם משפט שמתמצת את כל חייו: "אלוקים חשבה לטובה". הוא לא עסוק בלמה ואיך, הוא יודע שה' מוביל אותו. שיש תכלית. שהוא קשור, מחובר. הוא לא נופל ממדרגתו הרוחנית גם במקומות הנמוכים ביותר, כי הוא קשור. הוא לרגע לא מרגיש נטוש או עזוב. הוא כולו מתמסר לה', וממילא כל חייו נראים כך.

בהקבלה לארבעת המינים – יוסף הוא הלולב. הלולב מורכב משתי מילים: לו-לב. לב אחד לאביו שבשמים. ואף יוסף, ליבו מסור.

מידתו יסוד. מידת הקשר, ההתמסרות. הוא כולו מיוחד לקב"ה, לרגע לא מפסיק וממילא אין לו פנאי ליצור חיבורים מיותרים. הוא קשור, דבוק.

היכולת לזהות שה' חשבה לטובה נובעת מהחיבור לה', מהידיעה שהוא לא עזב אותו גם לא לרגע. ביום הזה נכון את ליבנו לאבינו שבשמים. למסור את הלב, להרגיש את הקשר. לחפש את האחד שמחבר אותנו. לזהות את מחשבת ה' הטובה שמובילה את חיינו. למסור אליו את הרצונות, את הקשרים, את ההיקשרות.

להתבוננות:

- על מה בחיי אני יכול להביט לאחור ולומר "ה' חשבה לטובה"?
- איזה תחום בחיי עלי למסור לה'?
- ואיך אוכל להיות קשור בו?

לינה הדושיענא רבה

בציון שנתיים למלחמה תנועת אריאל מזמינה אתכן
לערב של לימוד תורה ובירור מה תפקידנו בעת הזו

בהשתתפות רבנים ואישי ציבור

ראשון, כ' תשרי (12.10) חוה"מ סוכות תשפ"ו | אולמי נוף ירושלים- א.י. שחראי 12

1:00

הרב חיים ברוך

חיי תורה בעולם המעשה

2:00

הרב יובל מיטלמן

משוט, לגדול

3:00

הרבנית יפעת לובר

כלי לשליחותך

פתיחת דלתות

21:15

21:45

הראל חצרוני

אמונה מנצחת

23:00

הרב זאביק הראל

ונחת לעבדך לב שומע

00:00

רעות פינקלשטיין

הנני! לאורו של שי שמריז הי"ד

4:00 מופע מרכזי

ביני אנצאוו

הרשמה דרך אתר התנועה או בברקוד המצורף בעלות של 40 ש"ח. פתוח לקהל הרחב.
-כרטיסים ביום האירוע בעלות של 50 ש"ח על בסיס מקום פנוי-

יהיה כאן שישו ושמחו!

בתשעה באב אני כל כך שבור, עד שאיני יכול ללמוד. ובשמחת תורה אני שמח ורוקד ומבטיח שאלמד". בשמחת תורה אנחנו מתרכזים לרגע בקשר עצמו. לא בלדבר עליו, לא בללמוד או לחקור אותו. גם התפריט בדרך כלל פשוט יותר: אחרי שהשקענו בסימני ראש השנה, בבשרים ועוגות מיוחדות, עכשיו הלב שלנו מלא שמחה ו"סעודה קטנה" מספיקה. אנחנו שמחים בזכות הגדולה שלנו להיות חלק מהעם שנבחר וקיבל תורה מה' בורא ומחיה העולם!

לפני שנתיים, כשפרצה המלחמה בחג, היה קשה להמשיך ולשמוח עם השמועות שהגיעו לאט לאט על גודל הזוועות. גם בשנה שעברה הרבה שאלו: איך נגיע אל החג ואנו בעיצומה של מלחמה קשה וכואבת? איך נשמח? גם השנה השאלה קמה ועולה, כשמחת תורה מתקרב וקשיי המלחמה עוד איתנו...

זה באמת דבר פלא אצלנו, היהודים. החיים שלנו לא מכוונים אותנו לשקוע ולדעוך. יש מקום לאבל, לצער וכאב, הם חלק מאיתנו, אבל הם צועדים איתנו בכיוון של המשך החיים. בחג אנחנו קוראים את הפרשה האחרונה בתורה "וזהאת הברכה", ותכף ומיד ממשיכים להתחלה: "בראשית ברא..." זוהי תנועה שהולכת בתוך הזמנים המשתנים, בתוך המאורעות שבאים עלינו, הטובים והרעים. התורה שלנו כל כך גדולה, שהיא כוללת גם את החלקים הקשים שבמציאות. התורה הולכת, מתפתחת ומתקדמת יחד איתנו. תורת נצח של עם הנצח.

אני זוכרת איך ר' משה שפירא זצ"ל, ראש מדרשת 'שובה' בה למדתי, הסביר לנו פעם מהו 'נצח'. הוא כתב על הלוח: עברי-הווה-עתיד. הוא הסביר שאנו חיים בממד אחד, ההווה. לפעמים אנו מחברים על ידי הזיכרון את ההווה לעבר, או על ידי התפילה את ההווה לעתיד. אך הקדוש ברוך הוא לא מוגבל כמונו, אלא הוא נצחי. כדי להמחיש לנו זאת, מתח ר' משה קווים מעל כל אחת מהמילים: עבר, הווה ועתיד, וחיבר אותם למעלה בנקודה אחת ואמר: זה נצח! עבר, הווה ועתיד כשהם יחד!

זה דבר שקשה לנו להבין, כי נבראנו בעלי גבול. יש לנו גבולות בזמן, גבולות במקום, בשכל, ביכולות שלנו, בשנות חיינו, ובעצם בהכל. כמה טוב שהקב"ה נתן לנו תורה, דרכה אנחנו יכולים להיקשר אל הנצח. לחבר את ההווה לעבר ולעתיד. באמת, בטבע האנושי בלבד היה קשה עד בלתי אפשרי להתרומם מתוך האסונות שהמלחמה הביאה עלינו. אך כשאנו יודעים שיש לנו אמת גדולה, תורה שהמקור שלה משמיים, יש לנו במה להיאחז, יש לנו על מה להישען ולהאמין שיש אלוקים אחד גדול מעל המציאות שלנו.

ולא, אלה לא מילים גדולות ורחוקות. הורים של הרוגים או חטופים שמזכירים לנו להילחם בעוז ולא להיחלש, אחוזים בנצח. אלמנות ואלמנים שנישאים שוב, נאחזים בנצח. יהודים שבתוך ליבם יש כאב גדול והם רוקדים עם התורה, נאחזים בנצח! מבט גבוה כזה ילך וירומם אותנו בעזרת ה' גם לנצח שהוא ניצחון. אמן אמן!

שמחת תורה הוא חג מיוחד ומעניין מאוד. נתחיל בכך שהוא כלל לא מוזכר בתורה. הוא נקרא רק "שמיני עצרת", שמיני לחג הסוכות שהסתיים, ובו הקדוש ברוך הוא מבקש מאוהבו – כך מספרת הגמרא – "עשה לי סעודה קטנה, כדי שאהנה ממך". אולי מין 'אפטר פארטי' כזה. אחרי שהזמנו את העמים האחרים, הקרבנו את 70 פרי החג כנגד האומות, עכשיו אומר ה': בואו נישאר רק אתם ואני ביחד.

נשמע יפה ומרגש, אבל האם בשביל זה נקבע חג שלם? הרי שמיני עצרת הוא ממש חג בפני עצמו. אין כבר סוכה, מברכים "שהחיינו" בקידוש בערב, ויש לו תפילות מיוחדות משלו. זה נשמע כמו יום שיש בו עוצמה ועניין מיוחדים, אבל התורה לא מסבירה מה התוכן של היום. אין בו אף מצווה מעשית כמו בשאר החגים – שופר, אכילת מצה, משלוח מנות... יש סעודות ותפילות כמו בבסיס של כל חג, וזהו. אז מה העניין?

כיום כולם קוראים לחג הזה 'שמחת תורה'. אני לא חושבת ששמעתי פעם מישהו שאומר "אני נוסע בשמיני עצרת להורים..." מי שחיבר חזרה את עם ישראל אל התורה, אחרי חורבן בית ראשון, היה עזרא הסופר. בין שאר הדברים הגדולים שעשה, הוא תיקן תקנה לקריאה בתורה בכל מנחת שבת, שני וחמישי. כיום, אנחנו מסיימים את כל התורה בכל שנה בזכות התקנה הזו, ובתקופת הגאונים, לפני 1300 שנים, קבעו שסיום התורה יהיה בשמיני עצרת.

נשים לב: זו לא שמחה על קבלת התורה, בשביל זה יש לנו את חג השבועות; השמחה היא בכך שיש לנו תורה, על השייכות שלנו לתורה. שמחה של "אתה בחרתנו... אהבת אותנו", ונתת לנו את הדבר היקר ביותר לך. בשמחת תורה אנחנו אומרים בתפילה: "שמיני עצרת החג הזה" – פשוט חג! עצירה, התייחדות עם ה' שביקש "סעודה קטנה" שבאה אולי לומר: בואו נשמח בעצם הקשר, בבחירה שלי בכם ובאפשרות שלכם לבטא את הקשר על ידי התורה והמצוות. אולי זה כמו אמא שבאה לבן שלה ואומרת "אוי, אתה מותק!" תוך כדי חיבוק חם. לא אחרי הלידה, לא ביום הולדת, פשוט מביעה את השמחה שבקשר.

אם נשים לב לפיוטים של שמחת תורה, נראה שהם מפארים את ה', את התורה ואת עם ישראל. אלה פיוטים עם שורות קצרות וקליטות יחסית, בשונה מפיוטי החגים הקודמים שהיו 'כבדים' יותר, מלאי סיפורים ורמזים. בשמחת תורה אנחנו פחות 'מתפללים', אלא חוזרים לעצם הקשר. אפשר לראות איך בחג הזה הרבה אנשים שותפים. גם אלה שבאים לבית הכנסת, וגם אלה שעומדים בחוץ או יורדים מהמרפסת לתת נשיקה לספר התורה.

ר' שלמה קרליבך, בלשון המקסימה שלו, אומר: "חברים, יש שני ימים שאיני לומד בהם (תורה): תשעה באב ושמחת תורה.

עוגן לנשמה

יום (וחצי :-)) בשבוע
מעטפת של מדרשה מלאה

מדרשת נועם-אביב קוראת לך, בואי להיות חלק!

אשריר

מלגות

משמעותיות
והכרה
אקדמית
מלאה

שילוב

לימודים,
עבודה,
שירות לאומי

שייכות

לחבורה
וליווי אישי
עוטף

צמיחה

והתפתחות
אישית,
רוחנית,
ותורנית

תורה

שפוגשת
חיים - לימוד,
התבוננות
והעמקה

יום לימוד מלא בשבוע • ערב בזום לנשמה
שבתות • סיורים • פעילות חברתית ותורנית עוטפת
ליווי אישי

מחכים לכן!

ראש המדרשה הרבנית ד"ר שולמית בן שעה; הרב שי בן נחום;
הרבנית ד"ר רותם גלסר; הרב אבנר זולדן; אריאלה בן זמרה; הרב עזרא היימן ועוד

סרקו
והרשמו:

לפרטים ויצירת קשר:

1800-071-500, צוף חנה: 055-6850221

טולולולולול! אהי!

מבצע לולב בתל אביב // בדרכו של הרב שניאור קץ זצ"ל

שהתלבטו אם לצאת למבצע, מחשש לתגובות קשות. הוא שאל את הרב שניאור: "אולי כדאי לחזל"ש?...?" והרב שניאור אמר לו: "אין מה לדאוג. אנחנו עושים את עבודתנו, ממשיכים בכל הכוח. ואם יצחקו – שיצחקו... עם ישראל זקוק לזה ומעוניין בזה!"

ואכן, לעומת כל החששות, העם היהודי התברר כצמא לקיים דבר ה', רוצה להתחבר לקב"ה. מאות יהודים שקיבלו בנעימות הצעה מבחור צעיר: "חג שמח אחי! רוצה אולי לקיים מצוות לולב?", הגיבו בשמחה ונענעו את הלולב. הלב פשוט התעורר. סיפרו כמה בחורים שאחד היהודים שנטל את הלולב החל לבכות בבכי חרישי, כשהוא אומר "זה מרגיש כל-כך אמיתי". המיוחד היה שלא רק הוא התעורר, אלא גם אנשים מסביב הסתכלו והזדהו.

הרב שניאור האמין בנקודה הזאת בכל נפשו – כל יהודי קשור בה' יתברך, ועלינו רק לגלות לו את זה. כך הוא גם הדריך את הבחורים בכל פעם שיצאו למבצע טולולב, מבצע שופר או הפצות של תפילין בימי שישי: "אנחנו כמו מיילדת. עם ישראל רוצה להיוולד, לגדול, לגלות את נקודת הקשר שלו עם הקב"ה, אנחנו רק עוזרים לו להיוולד. מתחת לכל השכבות החיצוניות של הציניות, הבלבול או הריחוק, מסתתרת 'יחידה שבנפש' – ניצוץ אלוקי טהור שלעולם אינו נכבה. התפקיד שלנו הוא לא 'להחזיר בתשובה', אלא לעזור לאותו ניצוץ פנימי להתגלות, לתת לו רגע אחד של ביטוי".

נטילת לולב או הנחת תפילין היא מעשה שמחבר את היהודי ישירות לעצם נשמתו, מעל לכל היגיון ושכל, ומאפשר לנשמה לצאת קצת החוצה. כשיהודי זוכה לקיים מצווה בפעם הראשונה, זו התגלות של היחידה שבנפש – של עצם הנשמה. יהודי זוכה להרגיש שהוא קשור לה', וה' אוהב אותו ומתענג עליו. התפקיד שלנו הוא לעזור ליהודי לגלות את הנשמה שלו, או כמו שסיפר הרב שניאור: "אתם יודעים מה זה גורם ליהודי כשהוא שומע שה' מתענג ממנו? אמרתי פעם לנהג מונית, 'אתה יודע איך ה' מתענג ממך?', ובתגובה הוא בכה והראה לי את סימני התפילין על היד שלו"... וכמובן, הרב שניאור עצמו הצטרף לבכי של היהודי שהתרגש מהמפגש עם אבינו שבשמים.

יהודי+יהודי+חייון=מצווה

בשנה השניה כבר היו ב"ה 150 בחורי ישיבות – מיישיבות שונות במגזר – שהתגייסו לפעילות מתוך הבנה ש'מבצע לולב' לא שייך לחב"דניקים בלבד ויש מספיק עבודה לכולם... כאשר לאחר מכן נערכה התוועדות ושמחת בית השואבה עם הרב שניאור זצ"ל, אחיו שליט"א הרב מאיר והרב יובל בר נתן. כך האירוע התעצם והפך להפקה גדולה שהרב שניאור מאד דחף וקידם את קיומה.

מספר אחד המארגנים, מבחורי הישיבה: "מבחינה לוגיסטית, זה אתגר עצום. לראות למאות סטים כשרים ומהודרים, להסעות, לאישורים, לכיבוד עשיר בסוף היום – זו הפקה שלמה. אבל כל אחד מהבחורים לוקח על עצמו משהו, מתוך תחושת שליחות. זה לא 'פרויקט', זו זכות". כששאלנו אותו מה המניע להרים את כל הסיפור הזה הוא ענה: "הרב שניאור הדליק בנו את האש הזאת, את ההבנה שאי אפשר להישאר בבית המדרש כשיש כל כך הרבה יהודים בחוץ שלא זכו להרגיש את מתקנות החג. אבל האש הזאת היא לא רק שלנו, היא של כל עם ישראל. אנחנו מרגישים בתקופה הזאת – עם כל האתגר והקושי שיש בה, המלחמה והחטופים, שמתגלה צמא אדיר לחיבור אמיתי, למשהו שהוא מעל

כלב העיר הסואנת, המערבית וה'חילונית', בתוך ההמון השקוע איש איש בענייניו, במקום שלפעמים נראה רחוק לחלוטין מענייני יהדות – זו השנה השלישית שבחול-המועד סוכות מתרחש דבר מופלא בו מגלים את ליבה האמיתי של העיר.

בכל שנה יוצאים בחורי ישיבה, לולביהם ואתרוגיהם בדיהם, לזכות יהודים בקיום מצוות נטילת ארבעת המינים, 'מבצע טולולב' – בעיר תל אביב. הרב שניאור קץ זצ"ל – שנלב"ע ב' אלול האחרון – הוא שיום את המבצע הזה שהיה ממש בנפשו. "עם ישראל מחכה לנו! עם ישראל רוצים לברך ולהתברך, לשמוח ולשמח", היה חוזר ואומר. "הם צריכים שנחייך אליהם, שנגיד להם 'אחי היקר, בוא תיטול לולב. ה' מתענג עליך ומתגעגע אליך. זה התפקיד שלנו'".

חג סוכות הראשון של המבצע, אז יצאו לפעילות זו כ-50 בחורים – בעיקר מיישיבת 'נחלת ישראל' מגדל העמק – היה זה שלאחר יום הכיפורים בו התרחשו אירועים מאד לא נעימים סביב מחיצות התפילה הציבורית בדיזינגוף. אביגדור קליין, שמונה על ידי הרב שניאור לאחראי על המבצע, קיבל הרבה תגובות והערות מהורים ובחורים

כעורת השם

טולולולב

נוטלים לולב בתל אביב

בין רחובות סואנים, מאחורי מרחקי התקשורת מחכות אלפי נשמות שנבוא לטול איתם לולב ולחבר אותם לאבא שבשמים.

שנה שלישית ברציפות שאנו זוכים לטול לולב עם יהודים שכל כך שומדים ומזכירים לנו, ולחזות את היום בשמחת בית השואבה סוחפת ושמחה

המבצע לולב יתקיים א"ה

ביום חמישי י' תשרי ב' דחול המועד סוכות
בבית כנסת היכל מאיר – רחוב מאנה 12 תל אביב

17:30	14:30	14:00
חזרה למאנה 12 מנחה וערבית	יציאה למבצע טולולב	התכנסות וכיבוד קל

שמחת בית השואבה והתוועדות עם:

הרב
יוכנן בר נתן

הרב
מאיר קץ

הרב
שי דאחן

שמחת שומרים כד המזל | עזרת שומרים סוחפת לחזקתה | אין צורך לרכוש ארבעת המינים

לפרטים נוספים והרשמות – 052-412-9055

לחילול שבת הרב שניאור זצ"ל ורבינו

לשנה הבאה בדיור בקהילה

ב"שדה חמד" אנו גאים כבר 25 שנה להוביל את מהפכת הדיור בקהילה עבור בוגרים ובוגרות דתיים עם מוגבלויות במגוון תפקודים.

בימים אלו אנו פותחים דירות נוספות ברחבי הארץ ומזמינים אתכם להתרשם ולהירשם.

זוגות נשואים

סטנדרטים גבוהים

תעסוקה

מענה הוליסטי

יחס אישי

חדש! הבית ב"קשת" - חיי קהילה באווירה כפרית ותומכת

בפיקוח:
משרד העבודה הרווחה
והשירותים החברתיים

שדה חמד
אלכך דיוק בקהילה

לסיור וירטואלי בדירות

שרון: 054-678-1541 | mdsh.org

של הרב שניאור כאמור הייתה "ממשיכים. עם ישראל רוצה את זה!", והוא עצמו הראה לכך דוגמה חיה, כאשר פעם בעת שדיבר עם יהודי שנטל לולב, עובר אורח שהפריע לו המחזה נתקע בו בכוונה עם האופניים והפיל אותו. הרב שניאור בכלל לא התייחס והמשיך לדבר באצילות נפש עם אותו יהודי שנטל לולב, כאילו לא קרה כלום.

כמעט תמיד, המקרים הללו נגרעים באיבם כשהרחוב עצמו מראה כמה אנשים לא רוצים התנגדות... סיפר אליה חי אופן, שלאחר שעשרות אנשים כבר נטלו לולב בשמחה, הגיעה אליו מישהי שהחלה לצעוק "פרזיטים, מה זה הטקסים הפגאניים האלה?! איך אתם לא מתביישים?! תעופו מפה!! זו כפייה דתית!!" ועוד ועוד הכרזות מן הגורן ומן היקב, יחד עם כל מיני דיבורים לא נעימים, במשך דקות ארוכות, כשהיא כלל לא מוכנה להקשיב לאליה שציין שהוא רק מציע למי שרוצה... בתוך כך הגיעה אישה אחרת שאמרה לה: "מה פתאום?! תהיי בשקט! אנחנו כל כך שמחים שהם פה, מציעים למי שרוצה ומחברים אותנו לשורשים", כשהאישה שצעקה טענה לה "אם הם ימשיכו כך, את כבר לא תוכלי ללכת כמו שאת הולכת!..." היא ענתה לה "לא אכפת לי! תמשיכו להיות פה, תודה שאתם פה!". לאחר שהלכה אותה יהודייה כאובה, קמו ופנו לאליה כמה אנשים שצפו במחזה וביקשו ממנו סליחה. הם אמרו שמאוד התביישו במה שקרה, והם כלל לא שותפים לביזיון והצעקות שצעקה עליו...

האתרוג והאלכוג'ל

הסיפורים על השמחה וההיענות של עם ישראל רבים מספור, וכל מי שהגיע וטעם ראה זאת במוחש. לפעילות הזו לא צריכים כישורים מיוחדים, נדרשים בסך הכל יהודים שאכפת להם. הרב שניאור החדיר וחי אכפתיות גדולה לעם ישראל, והיה בוכה באמרו בכאב "יש יהודים שלא זכו לשמוע שופר! חייבים לדאוג להם!". תלמידיו מספרים שבכל שנה, עד הדקות האחרונות לפני כניסת שמחת-תורה, היו רואים את הרב שניאור מסובב ברחובות מגדל העמק כשהוא עמל 'לחטוף' ולזכות עוד ועוד

באמת תודה'. הרגע הזה שווה את כל המאמץ של שנה שלמה. זו לא הרגשה של 'זיכיתי' אותו, אלא הרגשה שזיכיתי בעצמי להיות שליח לרגע קטן של גילוי. זכיתי לראות במו עיני את היופי והעוצמה של עם ישראל".

השטח פשוט מספר ואומר – יהודים רוצים לקיים מצוות. דבר מופלא חוזר על עצמו: כששואלים את הבחורים והאברכים שיצאו למבצע מהי הנקודה העיקרית שפגשו, הם עונים שדווקא על רקע המלחמה וחילוקי הדעות, אנשים אומרים "זה נותן לי תחושה של שייכות, חיבור למה שאני ומשמעות למה שעם ישראל עובר".

אמנם, היו גם סיפורים שבהם הפעילים נתקלו בכל מיני התנגדויות ורוחות סוערות, אך ההנחיה

הפוליטיקה והוויכוחים, ה'לבושים' והמסכים. המבצע הזה הוא הזדמנות לשים הכל בצד – דתיים, חילונים, ימין, שמאל, ופשוט להיפגש בנקודה הכי פשוטה: יהודי פוגש יהודי עם חיוך ומצווה".

"באופן אישי", הוא אומר לנו, "אתה באמת לא רק משפיע, אלא המפגש הזה עם העצמות האדירות של עם ישראל – מרטיט ומטלטל אותך ואתה מקבל ממנו המון. בשנה שעברה פניתי לבחור צעיר עם קעקועים שנראה הכי רחוק מזה, והצעתי לו ליטול לולב. בהתחלה הוא סינן 'עזוב אותי', אבל לא ויתרתי. חייכתי ואמרתי לו, 'אחי, זה ייקח לך בדיוק דקה, זו מתנה לנשמה'. משהו במבט שלי כנראה ריכך אותו. הוא עצר לרגע, ובשקט לחש את הברכה. אחרי שסיים לנענע, הוא הסתכל עליי בעיניים לחות ואמר 'תודה'.

בס"ד

"ישובו יושבי בצילו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון"
(הושע, י"ד)

אזכרה

במלאת שלושים שנים לנפילתו בלבנון של בנונו
סרן יוסי אוחנה הי"ד

יתקיים לימוד ליל הושענא רבה

ביום ראשון כ' תשרי (12/10/23) בבית הכנסת "אוהל חיים"

פארק בורדו, רובע ד' (רח' המפרש 12), אשדוד

21:30 - לימוד "קריאי מועד"

22:00 - הרב **אוהד תירוש** ראש בית מדרש בוגרי צבא, בני-דוד. עלי

23:00 - הרב **אייל ורד** מכון מאיר ורב קהילת "יחדיו"

00:15 - הרב **שלמה וייס** ראש אולפנת אבן שמואל ורב בני דרום

המשך לימוד "קריאי מועד"

העלייה לבית העלמין
ביום רביעי, כ"ג תשרי (15/10/25)
בשעה 16:30

והוסיף: "תראו מה שחוסר לימוד חסידות יכול לגרום ליהודי...". הסיפור הזה המחיש לנו את מה שחזר ולימד: אהבת ישראל ודאגה ליהודי אחר עומדת בראש מעיינו. מטבע הדברים, לפעמים קשה ליהודי עובד ה' שומר תורה ומצוות להסתובב ברחובות תל אביב, אך הרב שניאור היה חוזר ואומר "מקווה ישראל ה'! אנחנו טובלים במקווה של כלל ישראל. אם לא נצא למבצע, איך היהודים הללו ייטלו לולב?!" לגוף העניין, היה חוזר על דברי הרבי מלובביץ' שאם עסוקים בהשפעה – לא בולעים מהסכיבה, ואם כך "אין מה לפחד".

יהודים לקיים מצוות ארבעת מינים כל עוד הדבר התאפשר, ואם היה פוגש יהודי שלא נטל לולב כל החג והיה זוכה לברך איתו 'שהחיינו' – שמחתו הייתה פורצת כל גבול. גם כשהיה כבר חולה, הוא לא הפסיק לחשוב על המבצע. הוא השתתף באופן אישי בגיוס הכספים, ובשנה שעברה התרים סכום של כ-10,000 ש"ח למימון האירוע. כמו שכבר סופר על גבי העלון, הוא הגיע למבצע מלוכש בתחפושת דובון אכפת'לי, בחום של תל אביב – בשביל שעוד יהודים ירצו ליטול לולב בשמחה ונעימות. גם למבצע של סוכות תשפ"ו, זה שאליו כבר לא יגיע בגופו, הוא הספיק להתרים 6,000 ...(!)

מתגייסים למבצע

על הפלא הגדול של 'מבצע טולולב' אפשר לכתוב עוד רבות – על העוצמה, החיות והשמחה שפוגש כל מי שמתחבר בפעילות. אישה צעירה, תל אביבית במראה, עמדה והסתכלה מהצד במשך דקות ארוכות על הפעילות, ולבסוף ניגשה לאחד הבחורים ואמרה: "אני לא דתייה, אבל זה עושה לי נעים בלב ומזכיר לי חגים בבית של סבתא". היא החזיקה את הלולב, חייכה וביקשה שיצלמו אותה, "כדי לשלוח למשפחה". כך ישנם עוד סיפורים רבים, אבל העיקר: גם השנה יתקיים 'מבצע טולולב' בתל אביב, כשהפעם הוא יוקדש לעילוי נשמת הרב שניאור זצ"ל, שבעצמו כבר החל לדאוג למימונו, כמסופר, ולאחריו תתקיים התוועדות ושמחת בית השואבה – בשמחה עד לב השמים!

זו המשימה שלנו – לעורר כל יהודי ויהודי, לגלות לו את שליחותו בעולם, את הקשר האינסופי שלו עם הקב"ה, ולהזכיר לו שהוא חלק מסיפור גדול הרבה יותר. "לעשות לו יתברך דירה בתחתונים" פירושו לקחת את העולם הזה שנראה הכי 'תחתון' ולהאיר אותו בקדושה של מצווה. להוכיח שגם שם, בלב ההמולה, הקב"ה נמצא ומחכה שיגלו אותו, בכך שעוד ועוד יהודי ייטול לולב.

כמתואר, אחד הדברים המיוחדים שראו אצל הרב שניאור היה שהוא לא חיכה שמישהו יעשה, הוא לא רק חנך לאחריות ואכפתיות – אלא פשוט יצא ועשה בגופו, במסירות אדירה. בשנת הקורונה, הוא הסתובב עם בקבוק אלכוהול וחיטא את האתרוג שלו בין כל אחד ואחד. בסוף החג, סיפרו תלמידיו בחיוך, האתרוג היה כבר בצבע כחול... בכל שנה לא היה אפשר לפסס את העובדה שהאתרוג שלו עבר מאות ידיים של יהודים קדושים וטהורים שזכו לקיים מצוות לולב.

"באחת השנים", מספר אליה אופן, "ביקשתי מהרב את האתרוג שלו כדי להכין ממנו ריבה, והרב נתן לי. את האתרוג הזה כמעט לא היה אפשר לקלף, כי מרוב הידיים הרבות שנטלו אותו – הקליפה נמנכה והפכה להיות דקיקה וחלקה. שטפתי אותו היטב והכנסתי אותו לריבה עם קליפתו, שתשמש כסימן היכר לאתרוג המיוחד".

הרב שניאור לא היסס לתת את סט ארבעת המינים המהודר שלו במתנה גמורה לאדם שפגש, כדי שיזכה לקיים את המצווה בימים הבאים, והסתפק עבור עצמו בסט פשוט ומינימלי. באחת השנים, לאחר מעשה כזה, התפלל בשטיבלאך מרכזי ואחד המתפללים גער בו שהסט שלו אינו מהודר מספיק. הרב שניאור סיפר זאת מאוחר יותר לתלמידיו,

בס"ד

הענוה האמיתית

היא זו שנותנת לאדם את העוצמות להיות גיבור

(מאמרי יוני ה"ד בכנסתו למקד"מ ח"ט תש"ח)

אזכרה

במלאת שנתיים לנפילתו בקרב גבורה של אהובנו אל"מ יהונתן שטינברג הי"ד מח"ט הנח"ל

יום רביעי כ"ג בתשרי, אסרו חג (15.10.25)

17:00-17:30 בהר הרצל, חלקה 8 ד'

18:00 דברים לזכרו בבית הארחה בית וגן,

רח' הפסגה 8, ירושלים

כיבוד קל

נתכבד בכואבם // משפחת שטינברג

לצורך הערכות נודה להרשמתכם מראש:

חפשו בגוגל "אזכרה יהונתן שטינברג שנתיים" או באתר 91101/tickchak.co.il

חטיילים בחול המועד?

עשיתם כבר כל מסלול שיש?

בואו לחווית טיול מדברית!

באיזי ריידר חשמלי

טיול משפחתי ומגבש בחולות ניצנה וקדש ברנע.

10% הנחה לקבוצות מעל 10 משתתפים

סיורים לכל המשפחה, בנופי המדבר הקסומים **בואו לבקר!**

התקשרו לפרטים 055-5561375

דיוק מדויק

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מכירת חגים

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

חבילות מתחתנים

חבילת שמפניה רק ₪5,490

חבילת ארז רק ₪2,590

אלקטרה מדיח כלים רחב 12 מערכות כלים EL2006BL	אלקטרה מכונת כביסה פתח קדמי 1-6 ק"ג EL60	אלקטרה מקרר מקפיא עליון 10 ליטר 415 EL459DN	Sauter תנור אפיה בנוי 640 SBI	Midea כיריים גז 4 להבות זכוכית שחורה B-60GH503
---	---	--	--	--

אלקטרה כיריים גז 4 להבות נירוסטה EL4034N	אלקטרה מכונת כביסה פתח קדמי 1-6 ק"ג EL60	אלקטרה מקרר מקפיא עליון EL217W	SENSOR תנור אפיה בנוי SNCR6500BLK
--	---	--	--

חבילת זהב רק ₪10,990

חבילת כסף רק ₪8,990

אלקטרה מייבש כביסה קונדנסור 8 ק"ג EL865	SAMSUNG מדיח כלים רחב 13 מערכות כלים DW60BS7300SL	Haier מכונת כביסה פתח קדמי 10 ק"ג B14979S8-HW100	אלקטרה מקרר 4 דלתות 601 ליטר EL6610GBL	BOSCH תנור אפיה בנוי HBA534EB0	Sauter כיריים גז 4 להבות זכוכית שחורה SHG318B
---	---	---	--	---	---

אלקטרה מייבש כביסה קונדנסור 8 ק"ג EL865	אלקטרה מדיח כלים רחב 13 מערכות כלים EL929N	אלקטרה מכונת כביסה פתח קדמי 1-14 ק"ג HWP414AMBC	אלקטרה מקרר מקפיא עליון 528 ליטר EL571GBL	BOSCH תנור אפיה בנוי HBA534EB0	אלקטרה מיקרוגל 20 ליטר ELM720GTB
---	--	--	---	---	--

**מחיר
בהפתעה**
מתפרסם בסניפים ובאתר

מקררים
התחייבות
למחיר הזול ביותר!!

Haier LG SAMSUNG SHARP
Blomberg gorenje HITACHI SANCOR Hisense

**מחיר
בהפתעה**
מתפרסם בסניפים ובאתר

התחייבות
למחיר הזול ביותר!!

מכונות כביסה ומייבשים

Miele SAMSUNG LG אלקטרה BOSCH
Blomberg Midea ZANUSSI Hoover SIEMENS Whirlpool

**מחיר
בהפתעה**
מתפרסם בסניפים ובאתר

מזגנים

**מחיר
בהפתעה**
מתפרסם בסניפים ובאתר

התחייבות
למחיר הזול ביותר!!

מדיחי כלים

BOSCH אלקטרה SAMSUNG
Blomberg Whirlpool Midea SIEMENS

**מחיר
בהפתעה**
מתפרסם בסניפים ובאתר

התחייבות
למחיר הזול ביותר!!

תנורי אפיה וכיריים

BOSCH AEG אלקטרה Sauter Electrolux
Midea gorenje DeLonghi ZANUSSI Miele

**מחיר
בהפתעה**
מתפרסם בסניפים ובאתר

התחייבות
למחיר הזול ביותר!!

מיקרוגלים טוסטרים וקומקומים מיקסרים ובלנדרים

LG Midea אלקטרה SAMSUNG
magimix NINJA kMix DAVO Sauter KitchenAid KENWOOD

**מחיר
בהפתעה**
מתפרסם בסניפים ובאתר

שואבי אבק

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

mi dyson dreame roborock ecovacs JIMMY eissel tineco

הצטרפו אלינו להצלחה!

בואו לעבוד ברשת מנצחת
כי משכחה כן בוחרים

לפרטים: 0529785419

**תנאים
מעולים**

דרושים

נציגי שירות / יועצי מכירות / מחסנאים

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00

PAYNGO.CO.IL

*5018

בתוקף עד- 14.10.25 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום
מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד
כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים | אין כפל הנחות ומבצעים

מערכת קרוב אליך
שולחת תנחומים לכתבתנו
יעל בנימין ומשפחתה
על פטירת אביה
מנשה אריה סולקיס ז"ל
בנחמת ציון וירושלים תנוחמו

נבוכה יבנה עבודה

שאולי ושיראל זקון משכו הרבה מבטים כשעברו מצפת לקיבוץ ראש הנקרה, אבל כיום מי שרוצה להצטרף אליהם לסיור סליחות חייב להזדרז כדי שיישאר לו מקום באוטובוס • **הסטנדאפיסטית חנה כהן** אלורו חשבה שלא תחזור שוב להופיע אחרי מתקפת שמחת תורה, וכעבור שבועיים היא התחילה במרתון של מאות הופעות בכל רחבי הארץ • **שיראל רייש** הבינה מיד שעם ישראל צריך רק דבר אחד: אחדות • שנתיים לפרוץ המלחמה, וכבר לא מעט אור מנצנץ בקצה

יעל בנימין

התגוררנו בצפת שלוש שנים כחלק מקהילת האברכים של ישיבת ההסדר, והשנה זו השנה השביעית שלנו בקיבוץ ראש הנקרה", מספרים שאולי ושיראל זקון. "יש כזה מקום", שיראל אומרת בחיוך, "זה לא רק אתר תיירות עם רכבל. הגענו לכאן לגמרי בהשגחה אחרי שחבר העביר אלינו הודעה שהופצה בישיבות ההסדר, שמחפשים זוג צעיר עם רוח טובה שיעבור לגור בקיבוץ, ויוביל את בית הכנסת במקום. אמנם בהתחלה לא חשבנו לעבור מצפת, ובטח לא למקום שהוא כל כך שונה מאיתנו, אבל משהו בלב גרם לנו בכל זאת זאת למלא פרטים, ומשם זה כבר התגלגל: הזמינו אותנו לביקור ולאחר מכן לשבת. הוקסמנו מהאנשים ומהמקום, ובסוף אותה שנה קפצנו למים ועברנו לשם, בברכת הרב שמואל אליהו שאמר לנו: "רגישות ועוצמה". הרגשנו שהמילים האלה נתנו לנו את הכיוון והיכולת להשתלב בקהילה שונה מאיתנו וגם לתת מהאור המיוחד שספגנו מהשנים בישיבה.

"כיום אנחנו לגמרי חלק מהקהילה פה", חשוב לשיראל להדגיש, "אבל זה לא קרה מיד. בתחילת הדרך הרגשנו המון מבטים ברחובות, תהיות, חששות ושאלות כמו 'מה אבד לכם ולמה באתם לגור כאן?' בכל זאת, אנחנו שונים מאוד מהנוף. כלומר, אנחנו היחידים שנראים כמו שאנחנו נראים... מספר שאולי בחיוך. "היה חבר קיבוץ צעיר ששאל אותי מה המטרות שלנו כאן ומה באנו להשיג", הוא מוסיף, "ידעתי לאן הוא חותר, אז עניתי לו בצחוק שאני לא הולך לעצור עד שהוא יראה כמוני. עכשיו אנחנו ידידים קרובים, וכבר מזמן מובן שלא באנו להכריח אף אחד לקיים מצוות או להיות כמונו. האוכלוסייה כיום בקיבוצים הרבה יותר מגוונת מאשר פעם, ואנשי הדור הצעיר יותר פתוחים רעיונית ואידאולוגית מדור המייסדים.

"לפני כארבע שנים", הם נזכרים בתחושת סיפוק, "הוצאנו סיור לחברי הקיבוץ למערת המכפלה וליישוב היהודי בחברון. כמוכן זה לא עבר חלק אצל כולם, ובתגובה כמה חברי קיבוץ ארגנו גם הם אירוע שקשור לחברון, אבל בגוון מעט שונה בלשון המעטה... הם הביאו הרצאה שהועברה על ידי ארגון השמאל הקיצוני 'שוברים שתיקה'. התלבטנו מה לעשות והחלטנו לא להגיע, אבל הבענו מחאה בכתב. היו על זה דיונים

יוצא בשבת. לרגע לא חשבתי לבקש ממנה להזיז את האירוע, רק כתבתי לה: 'גאולה לא תגיע כי זה בשבת', והוספתי סמיילי קורץ עם נשיקה. מיד היא התקשרה אליי ואמרה לי שהיא לא חשבה על זה, ותוך רגע הודיעה על תאריך חילופי. הייתה ילדה נוספת שרצתה לחגוג במקום לא כשר בנהריה, ועוד לפני ששמעתי על התכנון האמא כבר התקשרה אליי מיוזמתה ואמרה לי: 'אל תדאגי, אנחנו נדאג ללשם לאוכל כשר'. זה באמת מרגש, וזה מה שמאפיין את החיים המשותפים כאן, דברים שכבר קורים מאליהם, בלי שנגיד כלום."

תיק לשלושה ימים, שנתיים של געגוע

בשבת שמחת תורה תשפ"ד משפחת זקון הייתה כמובן בבית הכנסת בקיבוץ. "אחרי תפילת שחרית עשינו קידוש וסעודה", מספרת שיראל. "אחת הנשים מהקיבוץ רצתה לתרום את הקידוש לעילוי נשמת חייל בודד שלא נשארה לו משפחה, לרגל 50 שנה לנפילתו במלחמת יום כיפור. באופן אירוני, באותם רגעים התחילו להגיע שמועות על אירועים בדרום והקפצות של חיילי מילואים. באותו שלב עדיין לא הבנו את גודל האירוע, חיזקנו את עצמנו באמונה וביטחון וחזרנו להקפות. לקראת שעת מנחה גילינו שהקיבוץ מתרוקן מאנשים, ורק בצאת החג הבנו את חומרת האירוע ואת המשמעות שלו לגבינו. סגרנו את התריסים בבית, ובהתייעצות עם הרבש"ץ החלטנו לצאת מיד למחרת בבוקר. ארונו תיק לשלושה ימים לפי ההנחיות מטעם המועצה, ויצאנו בחיפזון", היא נזכרת. "באמת לא דמינו שזה ייקח יותר זמן. מפה לשם, חלפו שנה ועשרה חודשים עד שחזרנו."

"אני זוכר רגעי מועקה כבדים מאוד במהלך החג ובצאתו", מספר שאולי. "תחושה של 'ברגע קטון עזובתי', ועוד בחג הכי שמח שחותם את כל החגים. לאחר שהתפנינו, התחלתי לחפש תשובות, עידוד

בקבוצה של הקיבוץ, כמו שגם היו דיונים על הטיול. למחרת נודע לנו שכמה חברי צעירים יחסית, חלקם מילואימניקים, הגיעו עם בוקסות ושירי ארץ ישראל בקול גדול ולא נתנו למרצים לדבר. אחר כך גם ראינו שלטים בכניסה לקיבוץ: 'חברון מאז ולתמיד', שכמה חברים תלו כנגד תגובת הנגד..."

"מבחינתנו", מסכמת שיראל, "זה היה מקסים לראות שאנחנו לא היינו צריכים לעשות הרבה, והצעירים אמרו פה את דברם. אני ארגנתי את הטיול הזה בתמימות", היא מוסיפה 'להגנתה', "בעקבות בקשה של הגנת של הבת שלי, שהיא קיבוצניקית שנולדה וגדלה פה, ויום אחד היא שיתפה אותי שהיא מעולם לא הייתה בחברון, ומעניין אותה להכיר. בסוף היה טיול מדהים", היא מוסיפה בהתרגשות. "הגיע מגוון גדול של אנשים, גם כאלה שהם יותר מהצד השמאלי של המפה, אבל יותר פתוחים בנפש שלהם. כשהם חזרו הביתה, הם היו כמו 'עדים' של הטיול הזה, שיכלו להעביר לחבריהם את התחושות החיוביות שחוו שם."

קהילת בית הכנסת שמשפחת זקון מנהלת, היא קהילה מסורתית חזקה ומגובשת, אבל הם מרגישים חלק בלתי נפרד מהקהילה של כלל הקיבוץ, שנמצא ממש על הגבול עם לבנון. "אנחנו חלק מהנוף והעשייה החברתית כאן. תמיד כששואלים אותנו: איך אנחנו מסתדרים, אנחנו לא מבינים את השאלה. יש לנו כאן חברי נפש, שהם כמו משפחה. יש כאן אנשים מדהימים ומרגשים, שאוהבים מכל הלב ונותנים את הנשמה ואנחנו לומדים מהם המון."

"לבתי שלי הגדולה יש קבוצה של חברות", היא משתפת בעוד סיפור שממחיש את השינויים שהתרחשו ואת הקשר הטוב שנוצר. "יום אחד, אחת האימהות הודיעה בקבוצת ההורים על מסיבת יום הולדת לבתה, כשהתאריך המתוכנן

גדלנו, ונאלצנו למצוא בעצמנו כוחות חדשים."

הלב קרא לראש הנקרה

"כשאנחנו מסתכלים היום על כל התקופה הזאת", הם אומרים בטון מלא אמונה, "אנחנו יודעים לראות את הרחמים והחסדים בתוך כל המלחמה והאבדות, עד כמה באמת היינו במצב של סכנה קיומית. אלפי פעמים לא יספיקו כדי להודות על הנס שקרה לנו. כל פעם מתקלפת עוד שכבה של אשליית ביטחון. בהתחלה התוכנית הגדולה של פלישת חיזבאללה, אחרי כן המנהרות והציוד הערוכים בדיוק לאותו הרגע, וכמובן רגעי ההכרעה הגדולים כמו מבצע הביפרים והחיסולים גורמים לנו להבין כמה ההשגחה על עם ישראל פלאית בכל רגע נתון. "בהתחלה, כשלא הבנו כמה זמן הפינוי ימשך, החלטנו להיות עם חברים מהקיבוץ. הימרנו שבחנוכה כבר נהיה בבית, מה שלא קרה כמובן גם בחנוכה שלאחריו. היו בתקופה הזו רגעים לא פשוטים והיו גם רגעים קסומים, אור וחושך בערבוביה. הרגשנו את עם ישראל המתוק שנרתם, תומך ומפנק, וזה נתן לנו הרבה

כוח".

כשהבינו שהם לא יחזרו הביתה לפחות עד פסח, הם עברו באופן זמני ליישוב מורשת ולאחר מכן למושב שדה יעקב. "התחלנו מההתחלה, בפעם השלישית באותה שנה, מסגרות חדשות לשלוש הבנות שלנו. בכלל לא היה ברור לנו בתחילת השנה שנחזור לקיבוץ. שאולי התחיל עבודה חדשה בישיבת שדה יעקב, והכל היה פתוח. קצת אחרי המעבר, החלה הלחימה עם חיזבאללה. היינו צריכים לתווך לבנות שהמלחמה הגיעה צפונה, והן שמעו והבינו שמדובר במלחמה על הבית שלנו.

"מה שעזר לנו בתקופה הזאת", הם משתפים, "הייתה בעיקר היכולת שלנו להתגמש ולהסתגל מחדש בכל פעם, לראות את ההזדמנות ואת הדברים הטובים שברוך. החוסן המשפחתי שלנו התחזק, והבנות שלנו נתנו לנו המון כוח כשראינו איך הן מתגברות על הקשיים ונלחמות להצליח ולהשתלב בכל מקום. הנס שקרה לנו בצפון, ההבנה שגורלנו היה כפסע מגורלם של קיבוץ בארי וכפר עזה, ושאנחנו כאן היום בחסד אלוקי, חיזק אותנו במובן של להסתכל על חצי הכוס המלאה, והיא באמת הייתה מלאה. ראינו איך ה' מוביל אותנו במסלול המדויק עבורנו, והשתדלנו לשחרר את האחיות. בשלב מסוים כבר לא ניסינו לחשוב מה יהיה מחר, היינו ברגע הזה וזו הייתה חוויה עוצמתית מאוד. התחדדה לנו ההבנה שחומר בא והולך, ומה שנשאר בסוף זה אנחנו, היחסים, האנושות, הרוח והאמונה.

"לאחר הסכם הפסקת האש עם לבנון, התחלנו לשמוע שמועות שהולכים להחזיר את מפוני הצפון. ההחלטה הזאת הייתה תמוהה עבורנו, כי היא התקבלה באמצע השנה, כשהילדים היו במסגרות ואנחנו התחלנו עבודות חדשות. זאת הייתה דילמה גדולה מאוד. מצד אחד היו געגועים שלא נתנו מנוח ורצון לחזור לקהילה שלנו ולהיות חלק מההתאוששות והבנייה מחדש. מצד שני, הגבול המאיים והעובדה שלא סיימנו את העבודה מול לבנון, והבנות שגדלו בינתיים ופתאום צריך להחזיר אותן לקיבוץ לא שומר מצוות, כשהן כבר התרגלו לסגנון חיים אחר. היינו אובדי עצות והחלטנו להתייעץ, כדרכנו, עם הרב שמואל אליהו. אחרי פגישה ארוכה קיבלנו ממנו

**אנחנו כבר צנועים
בבקשות שלנו לדעת
יותר מדי קדימה, או
להתערב בחשבונות
שמיים כדי להבין
מה יהיה הלאה. אחד
השירים שליוו אותנו
המון בחזרה הביתה
היה 'אנה ה' כי אני
עבדך בן אמתך...!
אנחנו מתפללים לה'
שנזכור שאנחנו חלק
מתוכנית אלוקית
גדולה**

ומענה לאנשים שבאו בלב נשבר ורצו לשמוע איפה אלוקים בתוך כל האירוע הזה. לא הרגשתי שהצלחתי באמת לתת תשובות של עומק באותו רגע, אבל עם הזמן וההתעוררות המדימה של עם ישראל להשיב מלחמה ולעזור איפה שצריך, החלה להתבהר התמונה, והתחלנו להבין שהסיפור הזה נועד לדחוף אותנו קדימה".

"לקח לי זמן לעכל ולהפנים שההקפות השניות מתבטלות", שיראל מוסיפה בצער את התחושות שלה. "זה אירוע מכונן אצלנו בבית הכנסת, זמן מיוחד שהרבה אנשים מכל הקיבוץ באים לבקר ולהשתתף בשמחתה של התורה. רחבת בית הכנסת מפורצת באנשים, בעיקר בילדים. יש כאלה שמגיעים לבית הכנסת פעם בשנה: בצאת שמחת תורה. אמרתי לה: 'איך סיכוי שאתה מבטל את זה עכשיו!' אחרי כל השיח המפלג שהיה בתקופה הזו, כל הסיפור בתל אביב, הפילוג וההסתה התקשורתית. אבל ביחד עם זה", היא מאירה את הצד השני של המטבע, "לאורך כל הדרך הרגשנו את הקב"ה איתנו. אנחנו לא האנשים שהיינו לפני שנתיים. השתנינו,

יְשׁמַחְתָּ בַּחֲגֹךְ...
יְהִי יְיָ אֵךְ שִׁמְחָה

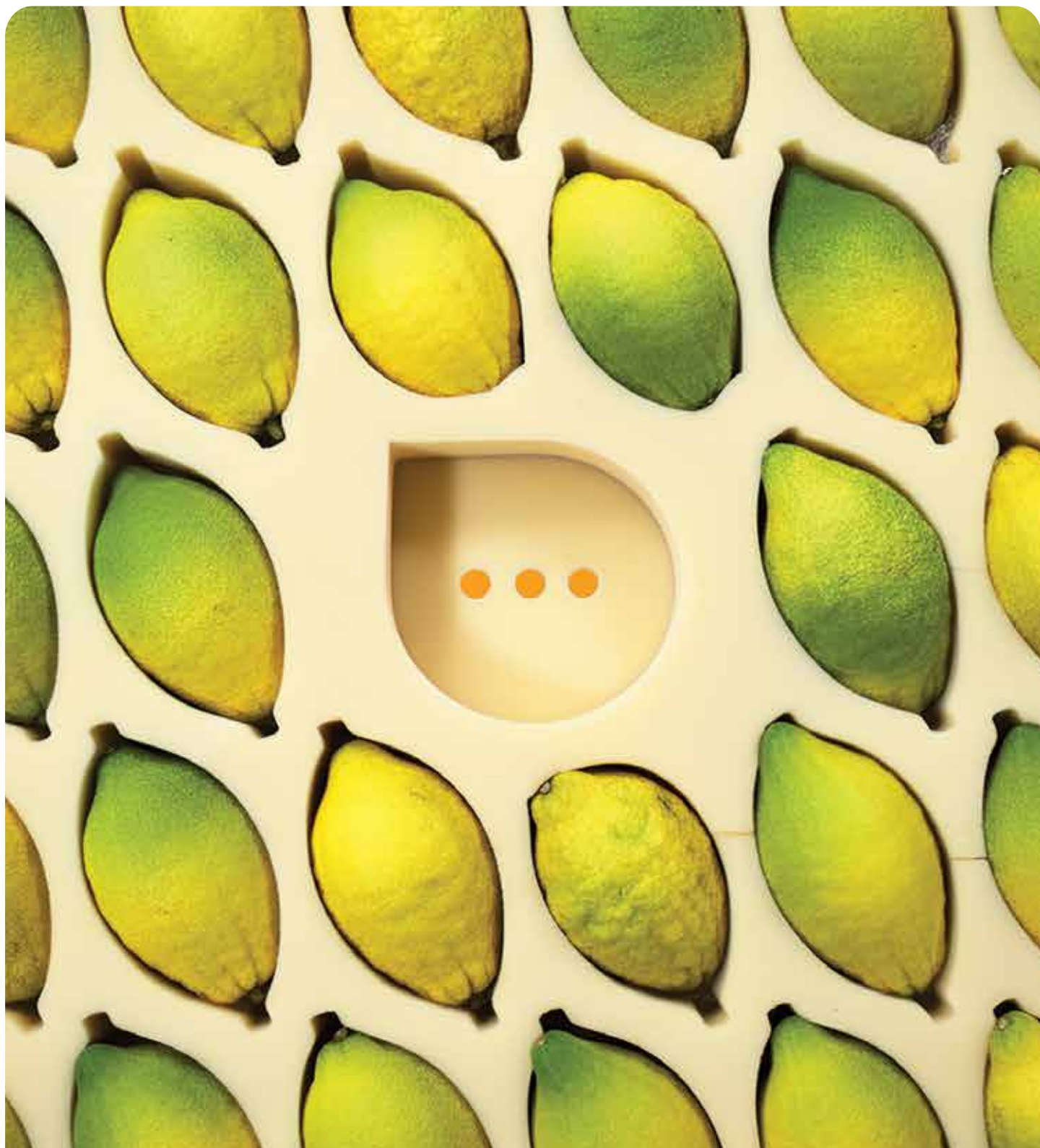
**הכל
מוזיקלי**
עם אמירה מצינית

10:00 התכנסות
10:30 **הכל מוזיקלי**
עם להקת נהורא
12:00 לימוד חסידות עם
הרב אמחיה אבן ישראל

יום חמישי ← י"ז תשרי
מדרשת מעיינות יעבץ 4 ירושלים
מונחה: **אמירה**

כפית

את המהודר ביותר כבר סיננו בשבילך

עסקן מאחלת ללקוחותיה ולכל בית ישראל חג כשר ומלא שמחה

החיים יכולים להתהפך בשנייה, ושום דבר לא מובן מאליה, התפילה שלנו היא לזכור תמיד להשקיע בדברים החשובים: להרבות באהבה, להילחם על הבית האישי והלאומי, לצאת מהגבולות של עצמנו ולנסות תמיד לפעול מתוך אמונה. וכמובן, הם מזכירים את השאיפה המרכזית, "אנחנו מתפללים שההפתעה הבאה שתגיע אלינו תהיה בדמות משיח בן דוד".

הריחוק והחשד כבר היסטוריה

ההתעוררות הגדולה שהלכה והתעצמה ברחבי העם והארץ מאז המלחמה, ניכרת היטב כמובן גם בראש הנקרה. "בעבר, כששאלו רצה לארגן שיעור רק לגברים היו מתרעמים על זה. לא הסכימו לתת לנו את בית התרבות של הקיבוץ לשם המטרה הזו, הכלל היה שמפגשים שנועדו רק למגדר אחד לא מתקיימים במקום ציבורי. אבל אחרי המלחמה הקימו פה מועדון נשים, ואנחנו נפגשות גם בבית תרבות וגם בפאב. לאחרונה ראיתי גם פרסום על מפגשים שקשורים למלחמה ולתקופת הפינוי, לגברים בני 65 פלוס. זה מדהים לראות שפעם זה היה חסר סיכוי, והיום זה פתאום קורה. כשאנחנו מפרסמים

על אירועים 'חד מגדריים' כבר כמעט אף אחד לא מתרעם, חוץ מכמה תושבים מבוגרים שלא כל כך מכירים אותנו... אנחנו לא מסתירים את הדעות שלנו בכלל", היא מוסיפה נקודה שהיא משמעותית עבורה, "ואני חושבת שהמתכון הכי טוב לחיים ביחד זה לא לוותר על העצמי, ולהפריד בין ייחודיות לאחדות. אני לא רוצה, למשל, שחברה שלי לא תגיד לי באמת מה היא חושבת ומה היא מרגישה בגלל שאני לא מסוגלת להכיל את זה.

"בתחילת דרכנו, תמיד ניסינו לעשות שיתוף פעולה עם התרבות של הקיבוץ, אבל תמיד היה איזה חשש", מספרת שיראל על התקופה שכבר הפכה להיסטוריה. "אמנם יש לנו את האירועים של בית הכנסת, אבל שיתופי פעולה עם הקיבוץ היו ממש מעטים. במשך תקופה, רכזת התרבות כאן הייתה אישה מקסימה שהיא חברה טובה שלי, אבל עם הרבה אנטי ליהדות. באירועים שלנו היא עזרה קצת בפרסום, אבל אף פעם לא ברמת התקציב. ברוך השם, מאז שחזרנו יש שינוי משמעותי. למשל, בחוברת החוגים היישובית נוסף לרשימה 'חוג תורה' של שאולי, ויש לו הרבה ביקוש. אם בכל שנה אנחנו מארגנים סיור סליחות לצפת כשלרוב מדובר בעיקר בקהילה שלנו מבית הכנסת, השנה זה כבר היה מטעם הקיבוץ והגיעו הרבה יותר אנשים, גם כאלה שאף פעם לא באו" היא מספרת בהתרגשות. "אם לפני המלחמה אנחנו היינו אלה שמתאמצים ומגיעים לאנשים ורוצים להשפיע, היום אנשים מגיעים אלינו.

"בערב שבת האחרון הגעתי לבית הכנסת אחרי הרבה זמן שלא הייתי, ופתאום אני רואה אותו מפוצץ! "שיראל מספרת על עוד ביטוי, אחד מני רבים, לשינויים המתרחשים. "מלא נוער וצעירים בגיל 20 פלוס, גם בעזרת נשים. הנוער פה הוא מדהים", היא אומרת באהבה גדולה, ומספרת: "היה איזה סוף שבוע שיצאנו מחמישי עד מוצ"ש, שזה אירוע נדיר, ובחמישי הזה הנוער ממש רצה שיהיו סליחות. ניסינו, ללא הצלחה לצעורנו, לעזור להם למצוא משהו שיוכל את הסליחות, והם נורא התבאסו. הרצון כאן ממש גדול.

"הביקוש הוא לא רק כאן בקיבוץ, אלא בכל האזור. אנשים מזמינים את שאולי שיבוא עם הגיטרה. אם זה בית ספר חילוני בנהריה שרצו גם שישפר להם על השופר, אם זה הנוער של מורשת שזה יישוב דתי, אבל הם מבקשים גם את הניגון והשיח

את ברכת הדרך, והוא אמר לנו בקול ברור שכעת אין מקום אחר בעולם שיותר צריך אותנו מאשר ראש הנקרה.

"ברגע שקיבלנו את ההחלטה לחזור, הלב שלנו חזר לפעום. חיכינו לסוף שנת הלימודים וחזרנו הביתה בדיוק כשהמערכה מול איראן הסתיימה. לפני שעברנו היו לנו לא מעט חששות, ולקחנו בחשבון שהמעבר חזרה יהיה עוד התאקלמות חדשה עבור כולנו. להפתעתנו הרבה והמשמחת, החזרה הייתה טבעית ומרגשת. הבנות חיכו מאוד לחזור, וזה היה עבורן כמו חלום שהתגשם. שתי הגדולות התאקלמו במהירות בזק בקייטנות של הקיבוץ שלא הפסיקו לפנק את הילדים, והקטנה השתלבה היטב בגן. הקהילה שלנו גילתה חוסן מיוחד וחזרה כמעט במלואה.

"הרבה שואלים אותנו לגבי החשש מהגבול", ממשיכה שיראל. "אנחנו כבר לא תמימים ומבינים את האיום. החיים לא יחזרו להיות כמו שהיו, אבל אין נסביר את זה? ברגע שחזרנו, לא הרגשנו פחד. להיפך, אחרי כל המעברים, לחזור להיות בבית נתן לנו הרבה רוגע ושלווה, ואנחנו ישנים טוב יותר מאשר בתקופת הנדודים. ארץ ישראל חשובה לנו, ואנחנו מרגישים שליחות לחזור לחיות כאן.

"היום אנחנו כבר צנועים בבקשות שלנו לדעת יותר מדי קדימה, או להתערב בחשבונות

שמיים כדי להבין מה יהיה הלאה. אחד השירים שליוו אותנו המון בחזרה הביתה היה 'אנה ה' כי אני עבדך בן אמתך...'. אנחנו מתפללים לה שנוכח שזכור שאנחנו חלק מתוכנית אלוקית גדולה. אחרי שראינו איך

ראש חודש תשרי חגן של נשים

Woman's musical hallel

הלל ספנות

Ricka Razel & daughters

עם ריקה רזאל והבנות

מתפללות ושרות הלל של תשרי

למען החיילים, החטופים, הפצועים וכל עם ישראל

דברי חיזוק: סיוון רהב מאיר קהילת מתירשות

הספר החדש של סיוון "ברכות החר"י יימך בתורה ועם הקדשה

11:00 כניסה: 30 ש"ח

בית הכנסת המרכזי ישורון קינג ג'ורג' 44 ירושלים Yeshurun Shul - King George 44

יום ראשון כ' תשרי 12.10.25

תואר שני במכללה ירושלים

מובילים במספר הסטודנטים
מבין כלל המכללות בארץ!

1+1 תעודות נלוות לתואר:
גישור/הוראה מתקנת/תזונה נכונה ועוד

למידה היברידית מותאמת אישית מסלולים נפרדים לנשים ולגברים 93% מסיימים את התואר השני מיד בסיום תקופת הלימודים

הנחות למילואימניקים ונשותיהם • מלגות והנחות **ל"ז אישי מותאם**

שנה אחת! < יום בשבוע
החזר שכר לימוד לזכאי משרד החינוך

ניהול וארגון מערכות חינוך

עיצוב זהות וסימולציות בניהול
+ תעודה בהוראה מתקנת

הוראת תושב"ע ומחשבת ישראל

לנשים - ביבליותרפיה

+ תעודה בכלי גישור

גברים - מנהיגות רבנית

+ תעודה רבני קהילות

הוראת מתמטיקה/מדעים

דגשים טכנולוגיים - מעשיים
גישות מתקדמות

ייעוץ חינוכי

ייעוץ בית ספרי / פרטי / קהילתי

+ תעודה הדרכת הורים טיפולית

*לימודים עד פסח תשפ"ז

לפרטים על התואר השני:

02-6750715/736

rishumsheni@michlalah.edu

מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

הפנימי של החסידות, ואם זה בעל תשובה טרי שמבקש ליווי וחברותא. השמועה עוברת מפה לאוזן, ומכל הקיבוצים בסביבה מגיעים ילדים לשאול כדי להתכונן לבר מצווה. אנשים קוראים לו לברית או אפילו לחלאקה, ומכיוון שהוא כהן אז גם לפדיון הבן... יש פה מעטים שלא חוגגים בר מצווה, אבל כשהם מגיעים לבר מצוות של חברים שלהם, זה לפעמים עושה להם חשק, היא מוסיפה בחיך.

"יום אחד חברים התקשרו אלינו ואמרו שהם רוצים להכשיר את כל המטבח", היא נזכרת בסיפור נוסף, "וביקשו את עזרתנו. בשבוע אחר, שני חברים טובים שיתפו אותנו שהם מתלבטים אם להתחיל לשמור שבת, אנשים שבחיים לא הייתי חושבת עליהם שיש להם רצון כזה. זה אמנם נמצא עדיין ברצון ולא במעשה, כי בסוף זה תהליך, אבל ההתעוררות הזו היא מדהימה. יום אחד, כשהיינו בחתונה של בת של חברים פה מהקיבוץ, פנה לשאול אחד הנערים כאן ואמר לו: 'אני רוצה להוסיף קדושה בשבת, אני רוצה לשבת איתך!' הלוואי והיינו מצליחים להגיע להכל", היא אומרת במעט צער שמתלווה לתחושת השמחה והשפע, "בסוף אנחנו רק זוג אחד, והביקוש הוא ב"ה אדיר".

היינו צריכים יותר שמ"ים

את חנה כהן אלורו, שחקנית, קומיקאית ומרצה לחסידות, רוב הקוראים, ובעיקר הקוראות, בוודאי מכירים. היא ובעלה רועי, הגיעו למושב שוקדה שבצפון (או עוטף ישראל, להגדרתם), כשחיפשו מקום לעבור אליו. הם הגיעו לשבתות לחברים ולהילולה של הבבא סאלי, והרגישו שמהו באדמה הזו שייך אליהם. "בכל פעם שהייתי באה, הרגשתי שאני מגלה חבל ארץ שלא הכרתי, עד שפעם אחת שכרנו פה קרוואן למשך שבוע, שבמהלכו פשוט התאהבנו באזור הזה, התחברנו לאדמה המישורית. הגענו מהרי הגליל, ופתאום ירדנו לגובה אחר, וזה פתח לנו את הלב". עד כדי כך המישור עשה להם טוב, שכשחזרו לגליל אחרי אותו שבוע נופש, חנה הרגישה שחסרים לה שמ"ים. "אמרתי לרועי שההרים בגליל לוקחים חלק מהשמ"ים. הרגשתי שמהו טוב קרה לנו כאן במרחב הזה, והחלטנו להדריס. יש לנו קשר מיוחד לכאן שאנחנו בעצמנו לא תמיד מצליחים להסביר", היא מספרת ברגש.

"ביום שמחת תורה תשפ"ד היינו בבית עם הילדים הקטנים", היא נזכרת באותו חג שאף אחד מאתנו כנראה לא ישכח לעולם. "הבן הגדול למד במכינה באופקים, והשני נסע לשמורת בהקפות בתל אביב, בשיא תקופת הרפורמה. בבוקר התחלנו לשמוע ירי מכל הכיוונים, טילים והתרעות על חדירות מחבלים במשך שעות ארוכות. רוב היום היינו נעולים בממ"ד, והיו גם שעות שבהן הייתי לבד כי רועי יצא לתגבר את כיתת הכוננות. אני חושבת שעשינו את הכי טוב שיכולנו", היא משתפת בכנות. "שרנו עם הילדים בממ"ד, רקדנו, שיחקנו וניסינו לספר סיפורים ובדיחות. זה היה מצב שאתה לא יודע אם פתאום זה יגיע אליך. כל הזמן עמדה באוויר התחושה שאנחנו לא יודעים מה יקרה. היה רגע שבו שמענו ירי מאוד חזק מעל גג הבית, ובדיעבד גילינו שזה היה ירי ממסוק של צה"ל, אבל באותם רגעים היה הרבה לא נודע. זו הייתה יממה מבעיתה מאוד, היו גם תחושות קשות של פחד מהגזרה שה' גזר עלינו ועל כל עם ישראל, ולצד זה גם המון תפילות, ותקווה שנצא מפה בשלום ובחיים.

"באחד הרגעים הכי חשוכים ומפחידים", היא מוסיפה, "כשהירי היה מאוד חזק והייתה ממש תחושה של 'הם עוד רגע נכנסים וזה הסוף שלנו', הרגשתי איך ה' נכנס לממ"ד וממש מחבק אותי, מדבר איתי ואומר לי: 'את חלק מנצח ישראל עכשיו, תבחרי איזה חלק את לוקחת בסיפור הזה'. זה היה רגע חזק מאוד, שהרגשתי שאני ממש מתחברת ואומרת לעצמי: 'קוראים לך חנה הדסה, בת רבקה, בת פנינה, בת דינה, בת רבקה...'. הלכתי אחורה לסבתות שלי וחשבתי מאיפה באתי ולמה אני שייכת, מה המהות שלי ומה זה אומר בכלל 'נצח ישראל'. שאלתי את עצמי במה אני מאמינה ברגעים כאלה. הרגשתי שאין לי עכשיו שליטה במה

שיקרה, אבל יש לי בחירה מי אני אהיה עכשיו".

רציתי לבחור בחושך, ה' לא נתן לי

"כשהתחלנו להבין את מספרי החטופים וההרוגים ואת גודל הטבח, זו הייתה טלטלה מאוד קשה, ממש הרגשתי כעס כלפי שמיים. במשך חודשים הלכתי וצעקתי: 'איפה אתה? איך נתת לדבר הזה לקרות, איך נתת לרשע כוח להשחית?' התקופה הזו לוותה בהרבה בכי וקושי להתפלל. אני זוכרת שחברה צדיקה באה לבקר אותי במלון בימים הראשונים ולחשה לי באוזן: 'התפללת כבר?' עניתי לה: 'לא, ואת?' היא ענתה לי: 'גם לא'... זה היה ממש מסע לחזור לדבר עם ה', לחזור להרגיש אותו. הרגשתי שהיינו ממש בחושך ואני חושבת

שזה היה חלק מהקושי, כי כשאתה חי חיים כל כך משמעותיים של עבודת ה', ופתאום אתה מרגיש שאתה פשוט לא יכול לעבוד אותו, אז אתה בחושך. נטילת הידיים בבוקר הראשון למחרת הייתה בשבילי מאבק. לקח זמן לאחות את השבר הזה, את התחושה שה' חלילה לא אוהב אותנו. עדיין יש לי כאן התמודדות", היא אומרת בכנות, "אבל בהתחלה זה היה בעוצמה מאד קשה.

"בהתחלה היה לי ברור שאני בחיים לא אלמד שוב תורה ולא אופיע יותר", חנה נזכרת במחשבות שליוו אותה בימים הראשונים. "היה לי ברור שהחיים שהכרנו נגמרו ולא יחזרו. אמרתי לרועי: ממה נתפרנס? לא יהיו יותר הופעות, אנשים לא יצחקו יותר". אבל התחזיות הקודרות בהקשר הזה, מיהרו להתבדות. "פחות משבועיים אחרי תחילת המלחמה, התקשרה אלי רכזת תרבות מאחת משכונות ירושלים, ואמרה לי: 'אנחנו חייבים שתבואי לשמח אותנו! כולם פה שבורים מהחיים, כל המגויסות גמורות'. אמרתי לה שאני לא יכולה לבוא, 'אין לי שמחה לתת' כי אני לא שמחה. היא אמרה לי: 'תבואי, ומה שתגיד זה בסדר'. אמרתי לה שוב שאין לי מה להגיד, אבל היא לא ויתרה לי. היא אמרה שאני אביא גם נגנית שתנגן בזמן שאין לי מה להגיד, 'אני נותנת לך מיקרופון ואני סומכת עלייך'. ניסיתי עדיין לסרב, אבל כשהיא אמרה שהיא תשלם לי אז אמרתי טוב", היא מספרת בחיוך, "כי באמת מה שהטריד אותי באותם ימים זה ממה נחיה.

"הגעתי לשם בדחילו ורחימו והתחלתי לדבר על פרשת נח ועל אברהם אבינו, על התווה ובוהו, על החושך ועל הבחירה באור. אני ממש זוכרת את התחושה המוזרה של להתלבש ולהתארגן ליציאה בתוך כל הסיטואציה הזו. סיפרתי על המלחמה, על ההלם, על הרגעים בממ"ד, על הפינוי לבית המלון ועל התרומות שקיבלנו. כולם צחקו ובכו, הכל היה מעורבב ביחד. כשירדתי מהבמה, ניגשו אלי נשים ואמרו שהן רוצות להזמין את ההופעה הזאת עוד פעם... ישבה שם אישה שהיא מרכזת בעיריית ירושלים, והיא אמרה שהיא רוצה את המופע הזה בהיכל שלמה עם 700 נשים ועם רוחמה בן יוסף. אני לא הבנתי על מה היא

מדברת. אמרתי להן: איזו הופעה? מרוב שהייתי בהלם, ובתחושה שלי פשוט סיפרתי על מה שעובר עלי, לא הרגשתי שזו הייתה הופעה בכלל".

הקהל כנראה חשב אחרת, ואחרי שבועות קצרים המופע המדובר התקיים כמתוכנן, והאולם התמלא ב-700 נשים. "משם השמועה כבר התחילה לרוץ, ושבועיים מאוחר ערב התחלתי להופיע כמעט כל יום, או אפילו כמה פעמים ביום. הגעתי למעל 300 הופעות, וזה הציל אותי", היא מודה. "זה כמוכך הציל ונתן כוח לעוד הרבה נשים, אבל בסוף זה הציל גם אותי. הרגשתי שה' דוחף אותי ואומר לי: 'את לא נרקבת פה עכשיו בלובי של בית המלון, את מתקדמת! הוא השאיר אותי בשליחות שלי. הרגשתי שאני נרשמת בספרי ההיסטוריה עם האנשים שהצחקו במלחמה, וזו הייתה תחושה מדהימה.

"מבחינתי הייתי מגויסת", היא מוסיפה, "הרגשתי שהבגדים שאיתם

אני מגיעה להופעה זה המדים, וכל הנשים שמגיעות למופעים הן החיילות שלי. זו הייתה זכות עצומה. נשים באו אלי עם דמעות, כל אחת עם הסיפורים שלה. אחת מספרת שיש לה שבעה ילדים מגויסים, אחת אומרת שעברו עליה התמודדויות מאוד קשות שבעלה לא ידע עליהן בכלל, כי הוא היה בעזה. שמעתי משפטים כמו 'זו פעם ראשונה שחייכתי מאז שמחת תורה', 'פעם ראשונה שצחקתי מכל הלב'. אני מרגישה אחריות גדולה בתפקיד הזה של להביא דיבורים של קדושה ואמונה ושל צחוק. אמנם רציתי בהתחלה לבחור בחושך", היא מודה, "אבל השי"ת לא אפשר לי. היו לא מעט ימים שבהם בבוקר נהרגו חיילים ובערב אני עולה על הבמה", היא משתפת במורכבות העצומה שליוותה את האירוע.

"ידעתי שיש לי שליחות חשובה: לשמח, למלא, לרגש ולספר את הסיפור של מה שקרה לנו בעוטף ועל החיים כמפונים בבית מלון. הרגשתי שלמרות תחושת ההסתרה, ריבוננו של עולם מחזיק לי את היד ואומר: תמשיכי. עם ישראל הרעיף עלינו הרבה חסד בכל תקופת הפינוי, והייתה הרגשה שאנחנו עטופים, מוקפים ומוגנים ברמות מרגשות. פגשנו את עם ישראל בתפארתו, על כל גווניו. תמיד כשאני מספרת על זה אני עם דמעות וצמרמורת, בלתי נתפס כמה חסד עשו אתנו. היו כמוכך גם רגעים מאוד קשים של אובדן הפרטיות והשקט - לגור בבית מלון עם שישה ילדים, עם מתבגרים, ובלי רגע של אוויר לנשימה. הייתה תקופה ארוכה שלא ידענו אם בכלל נחזור הביתה, ואם כן אז איך זה יהיה. האם נהיה מסוגלים, האם נצליח לטייל כאן ולחזור לרוץ ביער כמו פעם... זה היה מצב של המון לא נודע. אבל מהרגע שהבנו שחוזרים הביתה, זה קרה נורא מהר. החזרה הביתה הייתה רפואה לנפש ולגוף. היה כיף לשמוע את הבומים של צה"ל, זה נתן לי כוח. פתאום המגורים כאן קיבלו משמעות חזקה, בזה שאתה יודע שהאור של הבית שלך דולק ויש פה חיים ולא הגיסו אותנו מפה. אנחנו כאן, עומדים וחיים, וזו זכות גדולה".

לפני השונה הייתי שרה עם הילדים, שירי אמונה ונשמה, שירי סעודה שלישית וניגונים. זה החזיק אותי ושימר לי את הקשר עם ה' בתוך כל הטירוף הזה. זה היה בשבילי סוג של תזכורת לכך שהסיפור תמיד גדול מסך חלקיו, וקורה כאן משהו גדול יותר ממה שאני חווה באותו הרגע

האחדות – ריפוי לטבח ולשנאה

"בשמחת תורה היינו בבית חנינא בירושלים", מספרת שיראל רייש ממושב שובה שבנגב המערבי, נשואה לישי ואמא לשלושה. "במהלך החג ישי הוקפץ למילואים, הוא היה מהבודדים מתוך החברה שהיו איתנו שהוקפצו. כך נשארת שם עם כל החברים שלו, עם הילדים, כשאנחנו נשמעים לאזהרות שלא לצאת מפתח הבניין כי זה עלול להיות מסוכן. במשך היום התחילו להגיע בשורות קשות מהאזור שלנו, אבל אני אישית לא קלטתי את הסיטואציה. שמעתי כל מיני משפטים שנזרקו על כך שבארי נכבשה או שיש מחבלים בשדרות, אבל לא באמת היינו מחוברים למדיה, והייתה אווירה כזאת של להמשיך לרקוד ולשמוח בשמחתה של התורה, בעוצמה ובחיות.

"ביחד עם זה, שמעתי מסביבי המון קולות של 'חיפוש אשמים', וזה חרה לי. אני עוסקת הרבה בקירוב יהודים, והחיבור שלי לעם ישראל הוא משהו מאוד מרכזי בחיים. היה לי מאוד קשה לשים לב לזה שמכל הכיוונים אנחנו לא בעין טובה אחד על השני. איך יכול להיות שכאשר תוקפים אותנו כעם, מה שיש לנו להגיד זה כמה המדינה או הצבא לא בסדר? הרגשתי שזה הסיפור שלנו עכשיו, שצריך ליצור מציאות שבה יש מקום לכל אחד מעם ישראל, כי כולנו אוחדים בנקודת אמת. בכל מקום שאנחנו נמצאים אנחנו צריכים להזכיר לעצמנו שלא כל האמת אצלנו, ושהצד השני גם רוצה טוב", היא אומרת בלהט. "בעיניי, אנחנו לא צריכים להגיע לתובנות עמוקות על איך כובשים את הארץ. זה קטן על ה', זה לא הסיפור שלנו. הסיפור האמיתי, שאנחנו יכולים לראות אותו בתנ"ך ולאורך כל ההיסטוריה שלנו, הוא להצליח להיות ביחד. אני מרגישה שהקב"ה צורח לנו את הדבר הזה."

בחסדי השם, מחבלי החמאס שדהרו לבצע את זממם ביישובי עוטף עזה, לא חדרו לשובה בזכות שני

מסוקים ובהם כמאה חיילי צנחנים שהגיעו ברגע האמת ובלמו את המחבלים בפרדסים הסמוכים למושב, אבל בני המושב עברו טלטלה קשה גם בשמחת תורה ובימים הראשונים בהם עוד התחוללו קרבות של ממש בסביבות המושב.

"בימים שאחרי הייתי בחוויה הישרדותית מאוד, בלי מילים בכלל. הייתה חוויה של 'איך גדולה מאוד. וביחד עם זה, תחושה שאני מבינה שיש כאן משהו שאני לא רואה, שברור לי שיש פרספקטיבה רחבה יותר שאנחנו לא יכולים לראות כרגע. הרגשתי שהקב"ה מזמין את כולנו להסכים להיות בנקודה הזו של 'לא יודע כלום'. אנחנו מנסים להיאחז בידע שיש לנו על איך דברים אמורים להיראות או מה אנחנו אמורים לעשות, והשי"ת מזמין אותנו

לשחרר שליטה. ביחד עם זה, אני מסכימה להיות מטולטלת ולחוות כאב, כשאני יודעת שזה עם ריבונו של עולם. אני עובדת במדרשה במושב, ובתחילת המלחמה כשפונינו מהבית היו בנות שבאו להיות איתנו שם. זה היה אתגר לג'נגל בין הבית לבין הבנות, כשאני כמובן לבד כי בעלי במילואים. היה ערב אחד שהצלחתי להתפנות ולשבת איתן בחוץ, והתחושה הזו שבתוך המציאות ההישרדותית יש לי יכולת להיות בנתינה כלפי אחרים, מילאה אותי באנרגיות של חיים.

"היו כמובן הרבה רגעים לא פשוטים בתוך הימים האלה, בעיקר עם הילדים. הרגשתי שאני לא יודעת להיות אמא בתוך המצב הזה", מספרת שיראל בכאב על הקושי, אבל גם על דרך ההתמודדות שמצאה:

גרמת לכל ילד להרגיש מיוחד?

המכללה האקדמית
הרצוג
מיסודן של מכללות ליפשיץ והרצוג
אלון שבת • ירושלים • מגדל עוז

בוא ללמוד איך לקדם
תלמידים עם צרכים מיוחדים

חינוך האתגר הבא שלך!

בהרצוג נלווה אתכם לאורך כל הדרך להצלחה

הסבת
אקדמאים
להוראה

תואר
שני

תואר
ראשון

יום
היכרות
י"ג תשרי
5.10.25

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 077-9915242 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

פסולת

הסיפור אותו סיפור,
יש רק הבדל אחד,
הסיפור חדש לגמרי.

אתם לא צריכים לספר לי, אני יודע בדיוק מי אני - ערמת פסולת. זה לא כזה מורכב. כל מה שאני צריך זה להסתכל קצת אחורה ולראות את הדרך שעשיתי עד לכאן. חלק מהדרך הזאת קשור לחיים הכפויים שלי, אלו שלא בחרתי בהם אבל נתנו לי נתוני פתיחה לא משהו. וחלק אחר קשור להרבה דברים נוספים שהעמסתי על עצמי באדיבותה של הנפש הבהמית שלי.

הסך הכל הכולל יוצא איזה יצור לא מוגדר שאנשים חושבים שהוא בן-אדם רק בגלל התצורה החיצונית שלו. בפועל נמצא שם משהו שהוא בעיקר אוסף של פאשלות, חלקן שלו וחלקן של אחרים.

המצב כמובן מעורר עוד יותר כשאני לוקח בחשבון שממש בשלב זה בחיי אני הופך להיות שותף אינטגרלי ברקע המתסכל והכפוי של הילדים שלי. תענוג.

בואו נסיף עוד גורם למשוואה.

כל המצבור הזה היה אמור להיות חלק מהמשימה שלי. כאילו שמו לי תיק על הגב ואמרו: "זה מה שקיבלת ועם זה תתמודד". זאת אומרת שבעיקרון נתוני הפתיחה שלי הם חלק חשוב בעבודת ה' המיועדת לי. רק שאני הגאון במקום להתקדם מהבין בחרתי להשתכשך בו להנאתי.

ערמת פסולת כבר אמרנו?

מישהו רוצה לנסות להתקדם מכאן? לעשות צעד למעלה? אם אני כזה גרוע איך אני יכול להשתנות בכלל? זה אני וזהו. ביקורי תנחומים בין השעות 8:00-14:00 ו-16:00-22:00. גם אני משתתף בצערי. אפשר לשלוח שוקולד לתנחומים בכל שעות היממה.

זה הסיפור שלי.

לה' יתברך ולשליחיו עלי אדמות - הצדיקים יש סיפור אחר לגמרי.

לא. הם לא משנים שום דבר בעלילה. הסיפור הוא נתון, זה מה יש. הם רק מסתכלים עליו בדיוק הפוך.

הסיפור שהם מספרים לי נשמע בערך ככה:

יואו. בטח שאתה מתקשה עם המשימה שלך, תראה איזה נתוני פתיחה יש לך. הרי ברור שאם היית נולד למשפחה של צדיקים עם נשמה של צדיק היית נראה ומתנהג אחרת לגמרי. ואחרי כל העבירות האלו שעשית המצב שלך עוד יותר מאתגר. באמת קשה להתקדם ככה.

אם מסתכלים על הרקע שלך ממש אפשר להבין למה המצב שלך כזה. אבל אל תתייאש. ברור שברגע הבא אתה יכול לעשות צעד, אפילו קטן, כלפי מעלה. לצעוק לה' על כל הבוץ שאתה מוקף בו זה רעיון מצוין.

הבנתם? ה' יתברך והצדיקים לוקחים את התסכולים שלנו והופכים אותם לרחמים. לא רחמים מקטינים, רחמים מאפשרים. באופן פלאי הקטרוג הגדול שיש עליי, שאני משמש בו קטגור ראשי, עשה סיכוב של מאה-שמונים מעלות ללימוד זכות.

חכמים אומרים שסכך עושים מפסולת גורן ויקב. מכל הפסולת שלי ה' יתברך והצדיקים עושים סכך ובונים סוכה שיש בה השראת שכינה.

פסולת של זכות.

"לפני השינה הייתי שרה עם הילדים שירי אמונה ונשמה, שירי סעודה שלישית וניגונים. זה החזיק אותי ושימר לי את הקשר עם ה' בתוך כל הטירוף הזה. זה היה בשבילי סוג של תזכורת לכך שהסיפור תמיד גדול מסך חלקיו, וקורה כאן משהו גדול יותר ממה שאני חווה באותו הרגע. זה היה מעין עוגן ששמר עליי ונתן לי תחושת שייכות, בימים שהרגשתי מאוד לא שייכת לעצמי, כלומר - רחוקה, מבולבלת והישרדותית. היו גם חברות טובות ומתוקות שהיו איתי שם, עזרו לי והזכירו לי את האור שלי, וכך גם כל המטפלים והמטפלות המתוקים מדבש שבאו לעזור. כל אדם שהרגשתי שהוא רואה אותנו ואת הקושי שלנו, גרם לי לתחושה של הארת פנים, ויש לי הודיה עצומה על כך.

"כשחזרנו הביתה אחרי הפינוי, זו הייתה ממש תחושה של שיבה לאדמה שלנו, לבית, לשקט ולמשפחתיות. אנחנו שומעים את המלחמה איתנו כל הזמן, ויש בזה משהו מאד חזק. אני חושבת שאם הייתי עכשיו צריכה לבחור מקום לגור בו", היא משתפת בנתון שיכול להפתיע, "לא הייתי בוחרת להיות במרחב שמנותק מהמלחמה. אני מרגישה כאן שה' שומר עליי, ושואני שייכת לתדר של עם ישראל, למה שעם ישראל עובר עכשיו. יש לילות קשים, ואני רואה גם חרדות אצל הילדים, אבל זה שווה כל רגע של שהות במקום הזה".

להיפתח לתורה החדשה

החיים של משפחת רייז בעוטף לא מסתכמים רק בארבעת קירות ביתם, אלא יוצאים החוצה, תוך שמירה על האיזון הנכון בין השליחות שבבית לזו שבחוץ. כחלק מתפקידי ההשפעה שלה, שיראל מגיעה למרחבי לימוד רבים, מלמדת במכינה ומרכזת תוכנית של סטודנטים במכללת ספיר שבעוטף, תפקיד שכמובן כרוך באתגרים נלווים בשנתיים האחרונות, ואיתם גם יצירתיות שמתפתחת מתוך הצורך למצוא מענה. "באחד המפגשים, תוך כדי מעגל של לימוד, הייתה פתאום אזעקה. רצנו למיגונית הקרובה, והיה הרבה לחץ באוויר. כשחזרנו לכיתה עשינו מעגל גדול של ריקוד ושחרור של הידיים והרגליים, כמו שעושים בגן. מצאנו את עצמנו מנערים את כל הגוף ביחד ומתגלגלים מצחק, וזו הייתה פריקת מתח מאוד חזקה. בכל המרחבים שאני מגיעה אליהם", היא מוסיפה נקודה שהיא משמעותית עבורה, "אני מרגישה שחוף מבקשה גדולה לאחדות, יש גם בקשה מאוד חזקה של אמונה וקריאה לתורה חדשה, שיש מקום בתוכה. יש כמיהה להכיר, לפגוש וללמוד. זה מדהים כמה אני שומעת את זה בכל מקום. אני מרגישה שמה שאנחנו צריכים לעשות זה פשוט ללמוד ביחד, בצורה הכי פשוטה. להסכים לפגוש עוד סגנונות של תורה, ולהיפתח לתורה חדשה שהקב"ה מוריד עלינו. אני מאמינה שתורה תמיד יורדת מתוך משברים, ואחת הדרכים שלנו לקבל אותה, היא לקבל את המשבר שקורה, לדעת שיש כאן השגחה". הלימוד ששיראל מדברת עליו הוא הרבה מעבר לספרים ולמפגשים סטנדרטיים. זה לימוד שמחובר לחיים, אלה שבעולם הגשמי, ואלה שבעולמות עליונים. "הקהילה שלנו הולכת בכל יום שיש לעשות מעגל תפילה בנובה שפתוח לכל מי שרוצה להצטרף, ותמיד יש שם חבורה מעניינת. בעצם, יש לנו פה בחינת קברי צדיקים ליד הבית", היא אומרת ברעד, "וביום ההולדת שלי בחרתי ללכת לשם, פשוט הרגשתי שהם קוראים לי לבוא. הגעתי לשם, והיו לי תחושות עוצמתיות. הרגשתי איך הנשמות המדהימות האלה הגיעו לשמיים והן משקיפות משם ביחד עם השי"ת, 'השקיפה ממעון קודשך מן השמיים', ורואות את רוחב הסיפור של מה שמתרחש כאן, כי הן שייכות לגדול הרבה יותר רחב ממה שאנחנו תופסים. הרגשתי שזו הבקשה שלי: להצליח לראות את הרוחב הזה, גם בממד האישי וגם בממד הכללי, לתפוס את התקופה המטורפת הזאת כחלק מההיסטוריה של עם ישראל, כפרק שמפתח ומגדל אותנו".

לתגובות ולסיפורים שלכם:

Binyael@gmail.com

**עולים
להר הזיתים**
כמיטב המסורת של 'קרן אביה'

משרד המורשת

בהפקת: א. כרסומי-ישראל

האירוע בתיאום ע"י משרת ישראל | התוכנית נכנסת לשניים

הופעה של הזמר
שולי רנד
שיח בהנחיית מר איתי גרנק,
מנכ"ל משרד המורשת

הושענא ליל הגות במורשת הראי"ה קוק זצ"ל הר הזיתים

מלון שבע הקשתות
בהר הזיתים,
מול מקום המקדש

החל מהשעה
21:00

יום ראשון
אור לכ"א תשרי
תשפ"ו

**90 שנה להסתלקותו של מרן הראי"ה קוק זצ"ל | 20 שנה לעקירת ישובי גוש קטיף
בהשתתפות: ד"ר אייל דוידסון, הרב פרופ' יגאל שפרן, הרב ליאו די, הרב סא"ל הראל קצין,
הרב מאיר גולדויכט, הרב דודי פוטש, הרב בן ציון אלגזי, הרב ד"ר יוני מילוא, הרב יוני לביא,
הרב גבי קדוש (לשעבר רב הישוב גני טל ת"ו), הרב דב זינגר, הרב ראם הכהן ועוד...**

שימו לב! אין חניה בהר הזיתים הסעות להר הזיתים יצאו ליד חניון "חנה וסע" תחנת הרכבת הקלה בגבעת התחמושת (שילוט הכוונה במקום)
בשעות: 20:30 | 21:00 | למחרת - בתום תפילת ותיקין, הסעה ב- 09:00 חזרה לגבעת התחמושת
האירוע פתוח לנשים ולגברים | נא להצטייד בלבוש חם | מס' המקומות מוגבל | סוכה במקום | אפשרות לרכישת ערבות

הכניסה וההסעות
לנרשמים באתר טיק צ'אק
בלבד
>>>

סליחות בשמחת בית השואבה...

עכשיו רוקדים! מה הקשר **חוטאים או לא חוטאים!?** • אם פעם היית **נעול על עבירות** חלילה, קח את הכוח הזה למצוות - הצדיקים רק יכולים לחלום על זה • איזה נס שהיהדות **היא לא מתמטיקה**, כך התשובה יכולה להפוך את החיים מחדש • קפצנו לשמחת בית השואבה בבית המקדש והקשבנו לשיח בין הרוקדים, יחד עם **הרב אלחנן ניר** מרבני ישיבת 'שיח יצחק', סופר ומשורר, **הרב אליהו קירשנבום** משפיע בישיבת כפר חב"ד ומחבר ספרים, **והרב דותן קורתי** שליח 'חב"ד בקמפוס' ורב המכללה למנהל ראשון לציון • אשריך אחי

שהתרחשו בבית המקדש. שם גם מופיעה העדות המפורסמת שבה פתחנו, "מי שלא ראה שמחת בית השואבה, לא ראה שמחה מימיו", התיאור המפורסם על "חסידים ואנשי מעשה" שהיו "מרקדים באכזריות של אור", וגם הסיפור שלנו, שמתרחש ברגעי השיא של לילות שמחת בית השואבה.

לכאורה הסיפור הזה נשמע קצת מוזר: הרי ראש השנה ויום הכיפורים מאחורינו, הדין נחתם - והגענו לשמחה הגדולה של הסוכות; למה פתאום חוזרים אחורה ומתחילים שוב לדבר על חטאים ותשובה? ולמה באמצע שכולם רוקדים בשמחה כה גדולה ובאחדות אמיתית, בלי שום הבדלי מעמדות, פתאום עוצרים הכל ומחלקים את המשתתפים לשתי קבוצות?

הרב אלחנן ניר: ההסבר שתורת החסידות

המקום: בית המקדש. הזמן: חג הסוכות, לילות שמחת בית השואבה; האירוע עליו העידו חכמינו: "מי שלא ראה שמחת בית השואבה, לא ראה שמחה מימיו".

פתאום, באמצע הלילה, בשיא השמחה, הכל נעצר. רחבת הריקודים מתחלקת לשניים: בצד אחד עומדים הצדיקים, ובצד השני - בעלי התשובה. הצדיקים אומרים לבעלי התשובה: "אשרי ילדותנו שלא ביישה את זקנותנו", ובעלי התשובה עונים להם: "אשרי זקנותנו שכיפרה את [על] ילדותנו".

אבל על דבר אחד כולם מסכימים:

אלו ואלו אומרים:

אשרי מי שלא חטא,

ומי שחטא - ישוב וימחול לו.

החלל

פודקאסט
הניגונים
של

מלמדת אותנו בהקשר הזה מתחיל מהבנת התוכן הפנימי של חגי תשרי בכלל ושל חג הסוכות בפרט.

אם מתבוננים במהלך של חגי תשרי, ניתן לראות שיש בו מהלך של התכווצות ושחרור: היום הראשון של ראש השנה – "דינא קשיא" [דין קשה], התכווצות; היום השני – "דינא רפיא" [דין רפוי], שחרור, כשהמעבר בין הימים מתרחש במעמד ה'שליך' שאנחנו עורכים בין הערביים של היום הראשון. כך גם יום כיפור – התכווצות; סוכות – שחרור. הושענא רבה – התכווצות; שמיני עצרת, שמחת תורה – שחרור.

בדרך כלל שחרור מתבטא בשמחה וריקודים. אבל בסוכות, בשמחת בית השואבה, נפתח משהו חדש.

הרב ניר: "אמר רבי יהושע בן חנניה: כשהיינו שמחים שמחת בית השואבה, לא ראינו שינה בעינינו". במציאות היוםיומית שלנו, אנחנו כל הזמן ישנים. בסוכות פתאום מגיע שבוע שלם של שמחה פורצת גדר, למעלה מההשתלשלות. זה הרגע שלא רואים בו שינה, ופתאום אני יכול להגיע לעצמי, אל המהות המלאה שלי, וזה מפגש חדש ומפתיע.

ניקח דוגמה להמחשת ההבדל בין התכווצות לבין שחרור: בתחילת יום הכיפורים, מיד לפני תפילת "כל נדרי", אנחנו פותחים ואומרים: "אנו מתירים להתפלל עם העבריינים". אנחנו שמים לב לעובדה שיש בקהל אנשים צדיקים, ויש גם אנשים שהם לא הכי צדיקים. אנחנו צריכים להתיר לעצמנו להתפלל יחד, למרות ההבדלים. בסוכות, החג של השמחה, לא אומרים 'אנו מתירים לרקוד עם העבריינים'. מי בכלל זוכר שיש כאלה ויש כאלה? כולם רוקדים יחד!

הרב ניר: נכון. זה דומה למה שחסידים אמרו על שמחת תורה, שבו כולם רוקדים – הלמדנים הגדולים כמו האנשים הפשוטים, כולם יחד: גם אם אני עצמי לא למדתי כל כך הרבה – אחי מסיים את התורה, הוא שמח בכך, גם אני שמח! יש כאן שותפות מיוחדת. אף אחד לא בודק כמה אתה קשור.

ואז, באמצע הריקודים, שוב נזכרים בהבדלים: הצדיקים עומדים בצד אחד ובעלי התשובה בצד השני, ומתחיל דיאלוג ביניהם. אבל תשומת הלב שאנחנו נותנים כאן להבדלים בינינו, שונה מאוד מזו של יום כיפור. הפעם היא באה משחרור כל כך גדול, שמתוכו אפשר לדבר על הכל.

הרב ניר: אחרי כל המסע הפנימי של ראש השנה ויום כיפור, בו האדם מדקדק עם עצמו כחוט השערה, משהו בשחרור של סוכות יכול ללכת עוד יותר רחוק, בלי לפרק אותו.

את עצמי. לכאורה, מה זה קשור? עכשיו חוגגים! מה אתה בא אליי עם תשובה, עם "לא חטא", "כן חטא"? ההסבר הוא, שעכשיו, כשאני כל כך בנוי נכון, כל כך שמח, חזרתי אל החיים ברמה כל כך גבוהה, אני יכול לבחון את עצמי בלי להתפרק. להפך, אני יכול להביט אל עצמי, אל הזולת. פתאום קורה משהו בינינו.

זה הפלא של שמחת בית השואבה, בה מנסכים את המים, כמו שבעל התניא מאריך בדרושים שלו להסביר שדווקא המים הופכים להיות קדושה – לא היין, היוצא דופן, שמשמח אנשים, אלא המים הפשוטים והמובנים מאליהם. האלוקות מתגלה בכל נברא, אפילו במובן מאליו.

תחזיר את מה שגנבת!

אם כן, כאשר שמחים ומשחררים, אפשר להניח את הדברים על השולחן ולדבר על הכל. נחזור לדיאלוג בין הצדיקים לבעלי התשובה וננסה להבין אותו. הצדיקים אומרים: "אשרי ילדותנו שלא בישה את זקנותנו". בעלי התשובה אומרים: "אשרי זקנותנו שכיפרה את [על] ילדותנו". ו"אלו ואלו אומרים" – כלומר, שני הצדדים מסכימים – "אשרי מי שלא חטא. ומי שחטא – ישוב, וימחול לו". כלומר, לכתחילה הכי טוב להיות צדיק, ובדיעבד טוב להיות גם בעל תשובה.

הרב אליהו קירשנבוי: כאשר לומדים בפשטות את דברי הגמרא, בהסתכלות הכי טטחית, משמע שמעלת הצדיקים גבוהה יותר. גם האמירה של בעלי התשובה מורגשת כסוג של התנצלות, "אשרי זקנותנו שכיפרה את ילדותנו", וגם אחר כך, "אלו ואלו אומרים" – כלומר, גם בעלי התשובה מודים – "אשרי מי שלא חטא". נראה שיש כאן יחס של 'בדיעבד' לכל עניין התשובה. לא נעים...

רגע, ומה עם האמירה הידועה ממסכת ברכות: "במקום שבעלי תשובה עומדין, צדיקים גמורים אינם עומדין"?

הרב קירשנבוי: שאלה טובה. גם בקבלה, בתניא ובמאמרי חסידות רבים, מודגשת מעלתם העיקרית והייחודית של בעלי התשובה דווקא. בספר הזהר כתוב שעבודתם נעשית "בחילא יתיר", כלומר שיש להם כוחות נפש עוצמתיים הרבה יותר. בכמה מקומות בחסידות כתוב שכל ירידת הנשמה לעולם הזה היא בשביל להגיע למדרגה הגבוהה של בעלי התשובה.

הרב ניר: אחרי כל המסע הפנימי של ראש השנה ויום כיפור, בו האדם מדקדק עם עצמו כחוט השערה, משהו בשחרור של סוכות יכול ללכת עוד יותר רחוק, בלי לפרק אותו

בראש השנה ויום כיפור התהליך הוא מדור, מינורי, שקט, במושגים אנושיים. אבל אחר כך – כך כותב רבי שניאור זלמן מליאדי, בעל התניא, בספרו 'לקוטי תורה' – מה"מצר" של הימים הנוראים נעשה ה"מרחב" של הסוכה. המרחב הזה מאפשר לי לחזור אל עצמי מחדש, עם תביעה אדירה, ולבחון

מתחיל להניח תפילין ולשמור שבת, הימים שבהם הוא לא הניח תפילין ולא שמר שבת לא יחזרו. האור שהוא היה צריך להוריד לעולם לא הגיע. משהו שמע על דרך לחזור אחורה בזמן? תשובה נשמעת כמו משהו בלתי אפשרי לגבי העבר.

החיק שבתוך החוק

מתוך השאלה הזו נעבור לחלק השני: "ומי שחטא – ישוב, וימחול לו".

הרב ניר: אני חושב שהחברה שלנו כיום לא כל כך מאמינה בתשובה. נפלת? זהו, לך, אנחנו לא מוכנים לשמוע אותך. אתה אסור יותר לבוא בקהל. להאמין בתשובה פירושו להאמין שהאדם הזה באמת עשה את המעשה הבלתי-אפשרי – הוא עזב את כל עולמו הקודם, הוא מודה בטעות שלו ומקבל על עצמו לחזור לדרך הנכונה. האקט הזה לבדו משדר את כל המערכות. משמעותה של האמירה "מי שחטא ישוב" היא: תשובה איננה תנועה 'דיעבדי'. בכוח התשובה אפשר להיות כמו האדם שלא חטא מעולם.

אבל איך? הרי אמרנו שיש כאן פגמים ולכלוכים שקשה מאוד לתקן! על כך אומר הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו: חוטא, במה יתכפר? יעשה תשובה ויתכפר לו.

הרב קירשנבוי: הקדוש ברוך הוא עצמו הוא מעל כל הכללים. הוא "בעל הרצון". מה הכוונה? הוא רוצה את כל תרי"ג המצוות – רמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה. הוא רוצה אותן כל הזמן, ברצון עצמי, גם ביום כיפור כאשר הוא עסוק בכפרה על עם ישראל. אלא מה? למרות שהוא רוצה, הוא לא מוגדר ברצון הזה – בניגוד אלינו.

לדוגמה, אדם אסטניס, אם יתקרב אליו משהו מלולך, זה דוחה אותו, הוא לא מסוגל לשאת את זה. למה? כי הסלידה שלו מלולך נובעת מהטבע שלו. הוא לא בחר בטבע הזה, וממילא קשה לו לשלוט בו. הקדוש ברוך הוא, להבדיל אלף אלפי הבדלות, בחר לרצות במצוות בבחירה עצמית וברצון עצמי – הוא רוצה אותן תמיד, אבל בד בבד הוא גם בעל הבית להחליט עם מי יהיה לו קשר ואת מי הוא יאהב. ומכיוון שהוא בלתי מוגבל, הוא מסוגל לאהוב יהודי, לרצות יהודי ולכפר ליהודי, גם אם ההנהגה שלו הייתה הפך הרצון העצמי שלו.

כלומר, רק הקדוש ברוך הוא עצמו, שברא את הכללים ושולט בהם ברצון העצמי שלו, יכול להמציא את המושג של תשובה וכפרה מוחלטת, שהיא בניגוד לכללים. רק הוא יכול

מידה כנגד מידה: מטרת התורה והמצוות היא להמשיך אור אלוקי בעולם, לעשות מהעולם כלי לאור אלוקי. אדם שחטא עשה הפוך,

הרב קורתי: החסידות באה ומלמדת אותנו על התשובה, ומדגישה ש"יש קונה עולמו בשעה אחת" – אתה יכול ברגע אחד להשלים את כל מה שהיה, ואדרבה, אתה אוסף את כל מה שהיה בעולם הקודם ומעלה אותו לקדושה

סילק את השכינה מהעולם – ובהתאם לכך גם את הקשר בין הנשמה שלו לגוף ולעולם הזה מערערים (בייסורים) או מנתקים (במוות), מידה כנגד מידה, חלילה.

החוכמה והנבואה מתייחסות לעולם כפי שהוא – מציאות עם כללים וגדרים, עם עבר, הווה ועתיד. במציאות כזו, ניסיון לתקן את העבר הוא בעייתי.

הרב ניר: מבחינה הגיונית, אין סיבה למחול. עשית – תחטוף. בעולם שלנו, כמאמר השיר, 'אין מקום לסתם חולמים', אם חטאת זה נגמר. ולכן "אשרי מי שלא חטא", כי לכאורה מי שחטא ופגם נמצא בבעיה, שגם תשובה לא תוכל לתקן לחלוטין את הפגם שהוא עשה. במציאות של עבר, הווה ועתיד, גם אם אדם

בשביל להבין את הדו-שיח הזה כמו שצריך, עלינו להבין מה הסיפור של התשובה. נתחיל בחלק הראשון – "אשרי מי שלא חטא":

המדרש מספר לנו כך: שאלו לחכמה: חוטא, במה יתכפר? אמרה להם: "חטאים תרדף רעה". שאלו לנבואה: חוטא, במה יתכפר? אמרה להם: "הנפש החטאת היא תמות". שאלו לתורה: חוטא, במה יתכפר? אמרה: יביא קורבן, ויתכפר. שאלו לקדוש ברוך הוא: חוטא, במה יתכפר? אמר להם: יעשה תשובה, ויתכפר לו.

זהו קטע מתוך מדרש 'פסיקתא דרב כהנא'. החכמה והנבואה טוענות שהחוטא חייב להתייסר, או אפילו להיפטר מן העולם, חלילה, כדי לכפר על העבר שרודף אותו. התורה מציעה לו להקריב קורבן לשם כך. אבל הקדוש ברוך הוא עצמו אומר לחוטא: תעשה תשובה.

אז מה זו בעצם 'תשובה'? **הרב קירשנבוי:** רבי שניאור זלמן מליאדי, בעל התניא, מציע לנו להסתכל על המצוות כמו על חוטים רבים שמהם נוצר חבל חזק. באגרת התשובה, החלק השלישי של ספר התניא, הוא כותב שתר"ג (613) המצוות הן 613 חוטים, שכל אחד מהם מאפשר סוג אחר של חיבור עם הקדוש ברוך הוא, ויחד הם מרכיבים חבל עבה ואיתן. כשהאדם מבטל איזו מצווה חלילה, הוא חותך את אותו חוט ויוצר פירוד בינו לבין הקדוש ברוך הוא. כעת, אם היהודי הזה רוצה לחזור בתשובה – העובדה שהוא מתפלל ומבקש סליחה כשלעצמה לא מחברת חזרה את הפגם שהוא יצר בנפשו ובעולם, את הניתוק בינו ובין הקדוש ברוך הוא; בדיוק כמו שאם משהו גזל חפץ, חלילה, לא יעזור לו לבכות ולהתחרט, כל עוד החפץ שהוא לקח עדיין מונח אצלו בבית...

כשהאדם עושה עבירה, הוא מתלכלך. 'כפרה' פירושה ניקיון. אף אחד לא אומר: בואו נעניש אותו, נתנקם בו. חלילה! הקדוש ברוך הוא רחום וחנון. הפוך: כל המושג של כפרה הוא סוג של "לפנים משורת הדין", לתת לאדם אפשרות להיתקן ולהתנקות.

וכאן נכנסים ההבדלים בין החכמה, הנבואה, התורה והקדוש ברוך הוא. הרי ודאי שאין כאן ארבע ישויות שונות, חלילה. יש כאן ארבע דרגות שונות באלוקות עצמה, וכל דרגה מציעה את האפשרות שלה לתיקון העבר.

הרב קירשנבוי: החכמה והנבואה אומרות שהכפרה תבוא באמצעות ייסורים או מוות. אחד ההסברים בחסידות אומר שיש כאן עונש

תואר ראשון קצר ואיכותי

קיצרנו את הלימודים ושמרנו על האיכות

מגוון מסלולים מרתקים:

תואר ראשון ושני ב- 4 שנים

תוכנית ייחודית לשילוב שירות לאומי ותואר

מלגת
לימודים

מעונות
חינם שנה א'

שילוב
מדרשה

ארוחה
ב-10 ש"

בריכה
בקמפוס

לפרטים והרשמה:

053-8254356 02-6750724

מכללה ירושלים: רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים
rishum-jer@michlalah.edu

להגיד ליהודי: אני רואה את הפנימיות שלך, ומתייחס אליך כעת
כאדם חדש. וכשמתגלה כזה קשר, כזו אהבה, אין פגמים ואין
לכלוכים - הכל מתכפר.

הרב ניר: יש כאן מרחבים מלאי אמון וטוב שהבורא יתברך הניח
בפנינו. הוא אומר: שמע, יש דין, יש מערכת חוקים. אבל בתוך כל
חוק יש גם חיק. בתוך כל מערכת של סדר, יש גם יכולת לראות
את הפנימיות שלה. יש כאן אירוע שהוא מעבר לחוק הגריטציה
של המציאות. זה נס, זה פלא, זה בעל תשובה.

היכולת לקפוץ מעל הכללים היא יכולת של הקדוש ברוך הוא.
אבל כדי לגלות אותה, האדם צריך לעשות משהו. לא סתם משהו:
תשובה פנימית מעומק נפשו.

הרב קירשנבום: כאשר מתגלה נקודת המהות הפנימית של
האדם, הקשר שלו עם הקדוש ברוך הוא, שחזק יותר מהחיצונית
שהתבטאה עד עכשיו - כמו שהרמב"ם פוסק שכל יהודי בפנימיות
רצה לקיים את כל המצוות ולהתרחק מן העבירות - היא מעוררת
גם את הקדוש ברוך הוא להתגלות בבחינה של בעל הרצון, שבה
הוא בלתי מוגדר, ולמרות שהיהודי הזה חטא ועשה הפוך מרצונו
יתברך, הוא יכול לאהוב אותו, להתקשר אליו ולהשרות את שכינתו
בתוכו. למה? כי היהודי הזה עשה תשובה ובכך גילה את הפנימיות
שבו והגביר אותה על החיצונית שלו. זה העניין של תשובה.

הרב ניר: כשאדם עומד מול הקדוש ברוך הוא, פתאום הוא נולד
מחדש. זה משהו אחר. כל אחד מאיתנו יודע כמה קשה לשנות
אפילו רבע מידה... אדם מתבגר ואומר: וואו, אני היום בן 30,
בגיל 20 נפלתי בדיוק בדבר הזה, ושום דבר לא השתנה! האם
אני מצליח לשנות משהו בתוכי? זה האירוע. אם יש כאן משהו
שפרץ את כל ההגדרות שלו והסכים להיפתח ולקחת על עצמו
עול - וואו, זה דבר!

ועוד קפיצה אחת בתשובה: האמירה "מי שחטא ישוב" לא רק
משווה את בעל התשובה לצדיק ומעמידה אותו במקום שלפני
החטא. היא מעמידה אותו בדרגה מעל הצדיק, במקום שאפילו
"צדיקים גמורים אינם עומדין".

הרב ניר: לכאורה החלום הוא להיות צדיק, "אשרי מי שלא חטא".
אבל המגיד ממזריץ', בספרו 'ליקוטים יקרים', כותב: "ושמעתי טעם
שהבעל תשובה גדול מהצדיק, מפני שכבר הכיר חימום והתלהבות
העוונות. וכשעשה תשובה, עושה הכל בדבקות גדולה והתלהבות,
מפני שיועד היטב להתלהבות, מה שאין כן הצדיק שלא הכיר זה
מעולם". יש כאן משהו שהגיע עם כל הכוח. הוא חי. הוא טעם
את העולם הזה, הוא יודע לחיות, ללכת עד הסוף, 'להתאבד' על
משהו. הוא יודע מה זו טוטאליות. וכעת הוא לוקח את הכוחות
העוצמתיים הרבים שלו, ומביא אותם לתוך עולם הקדושה!

"ועוד אמר מורי", מביא המגיד בשם הבעל שם טוב, "מפני
שאצל הצדיק נעשו מעשים טובים ולימוד תורה רגילות, ואינו
עושה כל כך בהתלהבות". הוא כבר רגיל, הוא גדל על זה. אבא
שלו, סבא שלו, הדודים, כל המשפחה היו יראים ושלמים. מה הוא
יעשה? יתחיל פתאום ללכת במכנסים קצרים? לא שייך... אז
הוא הולך כמו כולם, במכנס ארוך. לא היה כאן רגע של בחירה.
הוא הוסלל פנימה.

"אבל הוא", בעל התשובה, "אצלו הוא דבר חדש". הוא 'הלך'
על זה, הוא הכריע. הוא לא נולד וגדל כך, הוא שילם מחיר. "ואם
לא יעשה הכול בדבקות, ייפול ממדרגתו". הוא מביא את אותו
מנוע, אותו כוח, אותה כריזמה אדירה שהייתה לו, אל הקדושה.
ופתאום, כל אלה שגדלו בקדושה אומרים: רגע, מה קורה כאן?
הוא באמת מתפלל!

הגעת? יופי, עכשיו תתקדם

עכשיו אנחנו מבינים את הדרושי הזה בין הצדיקים והבעלי
תשובה. כשמתחילים לדבר אומרים "אשרי מי שלא חטא", כי

הרב קירשנבוים: הקב"ה בחר לרצות במצוות בבחירה עצמית וברצון עצמי, אבל בד בבד הוא גם בעל הבית להחליט את מי הוא יאהב. והוא יכול לאהוב יהודי, לרצות יהודי ולכפר ליהודי, גם אם ההנהגה שלו הייתה הפך הרצון שלו

החטא פוגם ומלכלך את האדם וקשה מאוד לתקן ולנקות. אבל אחר כך באה הנחמה: "ומי שחטא - ישוב, וימחול לו". בכוח התשובה, בכוחו של הקדוש ברוך הוא, אפשר לתקן הכל ולהיות גבוה, מבחינה מסוימת, אפילו יותר מהצדיק.

רצינו לדבר עם צדיק שממש לא עשה עבירות כל חייו - אבל קשה היה למצוא אחד כזה בדורנו... אבל מצאנו בעל תשובה. הרב דותן קורתי הוא בעל תשובה ובעצמו עוסק רבות בקירוב והפצת יהדות בקרב הסטודנטים ואנשי הסגל במכללה.

הרב דותן, יש רגע בו אתה אומר לעצמך: 'הלוואי והייתי נולד במקום אחר, קרוב יותר, ולא הייתי מגלה את הקדוש ברוך הוא רק בגיל מבוגר'?

הרב דותן קורתי: אגיד משהו נחמד שאבא שלי ע"ה תמיד היה אומר לי: יש לך מזל שנולדת לא דתי. אם היית נולד דתי, עם יצר המרדנות שלך היית עובר לצד השני, חלילה. אתה צריך להודות לי על כך שנולדת אצלנו וגידלנו אותך בקיבוץ, במקום לא דתי, כך יכולת לחזור בתשובה...

אם היהדות הייתה רק מתמטיקה - כמו שזרמים מסוימים ביהדות מתייחסים אליה, לצערנו - הייתי עונה על השאלה הזו שכן, הפסדתי הרבה מאוד מצוות, ובוודאי זה חבל מאוד. במבט כזה אפשר להרגיש כמו אצן שמאפשרים לו להתחיל לרוץ רק כשכולם מגיעים לאמצע המרוץ. אבל ברגע שהחסידות באה ומלמדת אותנו על התשובה, ומדגישה ש"יש קונה עולמו בשעה אחת" - אתה יכול ברגע אחד להשלים את כל מה שהיה, ואדרבה, אתה אוסף את כל מה שהיה בעולם הקודם ומעלה אותו לקדושה - דווקא בזכות זה רואים את הכוח הרב שיש לבעלי תשובה.

כל מה שאני עושה בשליחות שלי - הוא רק בזכות המקומות שהגעתי מהם. אם באותו מקום יעמוד צדיק שלא טעם "טעם חטא", אני לא בטוח כמה הוא היה מצליח כמו שאנחנו מצליחים, דווקא בגלל שהשטח מרגיש שאנחנו חלק ממנו. יחד עם זאת, כמובן, צריך להבין שאנחנו כבר לא רוצים להיות איפה שהם נמצאים עכשיו, אלא להפך - לעזור לאנשים ולעצמנו לעלות למקום הנכון.

אתה למעשה גילית את היהדות שלך אחרי שלוש שנים בהודו.

הרב קורתי: נכון. בין הישראלים שהיו בהודו מסתובבת אמירה שאחרי שלוש שנים שם אתה חוזר 'או דולפין או דוס'... כשהתחלתי להתקרב, ראיתי בחסידות את המקום המנחם הזה, שאומר שאתה יכול לכפר על העבר שלך, ומכל דבר רע אפשר לחזור עם כוונות נכונות, וממש הרגשתי שפותחים לי את הדלת ומאפשרים לי להיכנס. כיום בעולם הניי-אייג' וכדומה אומרים: העיקר שתקבל את עצמך ותהיה שלם עם מי שאתה וכו'. בחסידות אומרים אחרת: אנחנו מקבלים אותך, אבל בוא תתקדם ותעלה עוד ועוד. לדעתי בחסידות מופיעים שני האלמנטים - מצד אחד מקבלים אותך, ומצד שני מעודדים אותך להתקדם. בעיניי, זו תובנה ודרך פעולה מאוד יפה.

בסופו של דבר, נראה ששני החלקים האלה נמצאים בניגון הזה. כשאנחנו שרים "אשרי מי שלא חטא", במנגינה של ה"אשרי" מסתתר 'הלוואי'; הלוואי והיינו מגיעים לעולם ועוברים אותו בלי ליפול ולהתלכלך, להישאר קדושים ונקיים כמו שהגענו לכאן.

אבל אחר כך, כששרים: "ומי שחטא - ישוב, וימחול לו", יש כאן איזו השלמה, איזו נחמה. התשובה פתחה לעולם פתח שהוא לא טבעי, לא מציאותי, בו אפשר לתקן את העבר, את הלכלוך, את הפגמים. זה אפשרי, זה קיים, זה ישנו, וזה רק תלוי בנו. ■

אם אתם רוצים לקום כל בוקר עם הידיעה שאתם עושים הבדל אמיתי.

בואו להיות העוגן הראשון של ילדים שזקוקים לכם, והבית הבטוח שלהם בעת משבר.

הורי בית למען משפחתי- קלט חירום

התפקיד כולל קליטה של תינוקות ופעוטות, שהוצאו בחירום מחזקת הוריהם ומתן חום, אהבה וקרקע יציבה. משפחתון קלט החירום קולט במקביל עד 6 ילדים בגילאי 0-6.

את מי אנחנו מחפשים?

- זוגות עם לב גדול וסבלנות אינסופית.
- אנשים שיודעים שלפעמים חיבוק שווה יותר מאלף מילים.
- מי שמבין שכל ילד הוא עולם שלם הזקוק לאהבה ובטחון.
- זוגיות יציבה.
- אנשים עם רקע רלוונטי- יתרון.

מה אנחנו מציעים?

- אפשרות למגורים מלאים בבית מאובזר ויפה (24/7).
- שכר ותנאים טובים למתאימים.
- הכשרה מקצועית, הדרכה וליווי צמוד.
- צוות מקצועי שיעמוד לצידכם בכל רגע.
- סיפוק והשפעה שהן תגמול אמיתי.

אפרטים נוספים וסליחת קו"ח

HR1@ORR-SHALOM.CO.IL

טיפול הורי משותף בתינוקות וילדים המגיעים בחירום

דור של נשמות צמאות

איתי אסמן

ולכן הם זקוקים לתחושה של שייכות וכיחד. בנוסף היא טענה שמדובר ב"דור הרצף, שהוא גם וגם".

מדוע התיאור העובדתי שלה כל כך מרגש אך הניתוח שגוי? כי ברגע שהראיה היא חומרנית ומטריאליסטית אז לא מצליחים לבחון את המציאות במבט שלם. כשבוחרים את המציאות, בעיקר כאשר מדברים על תופעות רוחניות, צריך לקחת בחשבון את הנשמה הישראלית ואת הקב"ה. לא בגלל הקורונה והמלחמות יש תופעה של הליכה

לסליחות בתל אביב ובשאר הארץ, הם אולי ה'זר', הקטליטור, אך הסיבה האמיתית היא: זה הטבע הנשמתי הישראלי. היהודים התחילו להקשיב לנשמה שלהם ולא לרעשי רקע. לא בגלל הטיקטוק והשירים של בן צור הם הולכים עם כיפה וחצאית, אלא הם מזדהים עם השירים שלו והולכים עם כיפה וחצאית כי הם רוצים יראת שמיים.

והכי חשוב: בשום פנים ואופן ולא מדובר כאן בדור ה"גם וגם", בסוג של פשרנות כזה, של אנשים נהנתנים שמחפשים תרבות יהודית ועבירות. מדובר כאן על תחיית הקודש, בתופעה של התחזקות שהולכת וגדלה, גם בכמות וגם באיכות. לא "גם וגם", אלא "רק ורק". רק מזון רוחני לנשמה הצמאה והמתגעגעת לה. דור של נשמות צמאות - מוצא רוויה בתורה הקדושה. פעם בכמה זמן שולחים לי מייל בו שואלים אותי "מי אמר שזה אמיתי? אולי זו תופעה חולפת?"

מי ששואל את השאלה הזו לא מביט לפנימיות הדור. אני פוגש את האנשים האלו, הם רציניים מאוד, הם רוצים קדושה, טהרה, דבקות בה'. נכון, קשה להם, אין להם עדיין כלים להתגבר על היצר, הם לא למדו ביישיבה ואין להם הרבה תורה, אבל הרצון שלהם קבוע בתשובה והתחזקות, והתופעה הזו תלך ותגדל, והיהודים האלו ילמדו תורה, ובסוף ישמרו את כל המצוות, וישלחו את הילדים שלהם לתלמודי תורה.

מה שנשאר לנו זה לתת להם מענה, להתגדל בעצמנו בתורה כדי שנוכל ללמד אותם, להציע להם ללמוד בחברותא קבועה, לעשות שיעור קבוע בכל שכונה ומקום עבודה, על פרשת השבוע והדף היומי. יש צמא גדול ללימוד חסידות ופנימיות התורה, וגם קבוצות ליווי לנוער. להקים ישיבות של בעלי תשובה או לתרום לאלו שכבר קיימות ופעילות. ולא לשכוח להזמין את השכנים לסוכה. ובעיקר, להודות לה' על הפלא הגדול הזה, של עם שלם שחזר למסורת אבותיו ועל חזרת שכינת ה' לציון עד הגאולה השלמה, במהרה בימינו אמן.

asmanitai@gmail.com

השבוע רץ בווטאספ סרטון ויראלי של המנחה קובי מידן עם אמא מתל אביב בשם סיגלית בנאי בו אפשר לראות בצורה מוחשית מאד את תחיית הקודש עליה אני כותב בטורים כאן במשך כמה שנים.

סיגלית אומרת למראיין: "הבת שלי קמה והולכת לסליחות כל לילה, גם בזמן הלימודים, גם כשהיא צריכה לקום בבוקר לבית הספר". מדובר בילדה בת 16 ממרכז תל אביב שלומדת בבית ספר חילוני במגמת אומנות. וסיגלית ממשיכה לספר על הבת

שלה "היא אמרה לי: אמא אנחנו דור של נשמות צמאות. קודם כל אמרתי: איזה יופי רק בשביל זה שווה שתלכי לסליחות, מהשפה הגבוהה הזאת. שמעת אותה ממני? (האמא מתעניינת בתרבות יהודית) אז היא אמרה לי: לא, זה לא מהסליחות. זה מהשיר של בן צור. והיא מוציאה את הפלאפון ומשמיעה לי שיר שאומר: "דור של נשמות צמאות, יראת השם בלי הגדרות, חצאית יום בשבוע משתדלת לנסות, יש ציצית ואין כיפה, ומה מתחת לקליפה, ניסיונות שלא נדע - היצר על מצב טיסה".

ואני מבקשת לבוא איתה לסליחות, ואני באה ביום חמישי לבית הכנסת בשכונה התל-אביבית שלי, ואני מגלה שהוא מפוצץ בבני נוער בני 15-16, ששרים בדבקות. בעזרת הנשים - הבנות שאני מכירה מהילדות, עם הספרים, בלי הטלפונים, קוראות ועוקבות אחרי הטקסט, לא מרכלות ולא מדברות אחת עם השנייה, אלא שרות, מתפללות ומבקשות בדבקות. ואני מכירה - זאת אומרת, זה לא חזרה בתשובה ממה שמוכר אולי מהדור שלנו.

זה משהו חדש, שאני עוד לא מזהה.

והם דיברו שם על ללכת לשיעור. ביקשתי להצטרף. והגעתי לשיעור בצפון תל אביב, בבית כנסת גדול ומאוד מאוד מפואר.

שוב - מלא עד אפס מקום, כולו בנערות, בנות 16, שהן לבושות באותם הדברים: חצאית ארוכה עם חולצת טי-שירט.

אחר כך המראיין שואל אותה: "תל אביב, הורים לבנות נלחצים מזה?" והיא עונה שכן. והיא מספרת שמדובר בתופעה ושנהג מונית גם אמר לה את זה: "הבן שלי, בן 17, גם התחיל ללכת עם ציצית ובלי כיפה והלך לסליחות. ואסרתי עליו, כי פחדתי שהוא יחזור בתשובה. ועכשיו אני אומר: למה לא הלכתי איתו לסליחות? גם אני אהבתי פעם ללכת לסליחות". עד כאן תקציר הריאיון.

מרגש לצפות בראיון הזה, אך חשוב לומר: בסופו סיגלית מסבירה את התופעה הזו בצורה שגויה לחלוטין. היא מסבירה שזה בגלל הקורונה והמלחמה שגורמת לחרדות

להצטרפות לקבוצת ווטאספ
של טיפ יומי לקירוב

נא לשלוח הודעה ל-052-566-5005

גם אתם יכולים להפיץ תורה!
להצטרפות לצעירי ראש יהודי

052-300-3900

מכירים בעלות תשובה או בדרך הפנו אותן
למדרשת שושנת אביב בתל אביב.

יעל 053-367-3434

שריינו את ימי ד'

הנני
חיים שלוחות

ראשי יהודי
לאמוז • להאמין • לקרב

מיועד
לנשים וגברים
בגילאי 19+

טובי המרצים,
הנושאים והכלים
בתחום הקירוב

15 מפגשים
בפתח תקווה

תוכנית ערב שבועית
ימי רביעי
חשון עד אדר

הנני

בית המדרש לשליחות
מבית ראשי יהודי

נפתחה ההרשמה לשנת תשפ"ו

הצטרפו למאות הבוגרים
שכבר שותפים לעשייה!

מאז לאמוז, לאהוב, להאמין ולקרב! לפרטים נוספים: רעות 052-3003900

יש לך ראש יהודי? היה שותף/ה! התרומות לראש יהודי מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל "ראש יהודי היו שותפים" או בטלפון 052-566-5005

עיר האבות מאירה את פניה לרבבות מבקרים בחג הסוכות

יהודית שנאלצה להתרחק מביתה בעקבות הפרעות, וכעת עם ישראל זוכה לחזור אליו ותלמידי ישיבת שבי חברון ישכנו בו ויוסיפו תורה ואורה לעיר האבות והאימהות.

רשות הטבע והגנים מפעילה מערכת הדרכה ייחודית, זמרי ושחקני רחוב שיוסיפו נופך של צבע, גיוון ואווירה ייחודית, מלווה במלאכות עתיקות המעניינות את כל המבקרים - ילדים ומבוגרים כאחד. מנכ"ל מחדשי היישוב, אורי קרזן, סיפר עוד כי עמותת "מחדשי היישוב היהודי בחברון" תקיים גם השנה את עצרת הענק בהשתתפות גדולי הזמר החסידי, היהודי המקורי הפופולרי - חיים ישראל, ליפא שמלצר, שמוליק סוכות, אביה שרמן ועוד. כל אתרי חברון ערוכים ומוכנים לקליטת רבבות האורחים. בנוסף הוא ציין כי החלו כבר ההכנות לשבת חיי שרה, וכי מוזיאון "לגעת בנצח" בבית הדסה ערוך להעניק לתיירים חוויה מיוחדת וכן שירותים נקיים וכיבוד נעים לנוף ולנפש.

לרשות הקהל עומדות סוכות מרווחות שהוקמו ע"י מנהלת מערת המכפלה, המועצה הדתית חברון ובית חב"ד חברון.

מאות אוטובוסים של חברות ההסעה יעניקו לקהל שירות הסעה מהיר, נעים ובטוח, בכביש החדש המחבר את ירושלים וחברון בו זוכים הנוסעים לנוף מרהיב ונסיעה חלקה ומהירה.

נעם ארנון, דובר מחדשי היישוב היהודי בחברון, מסר שכל המערכות הביטחוניות והאזרחיות מוכנות לקבל את פני הרבבות, והפתעות ודברים מעניינים נוספים צפויים למבקרים.

עיר האבות והאימהות משפיעה אור ואהבה לכל הבנים והבנות בכל הגילים, ומבטיחה בעזרת ה' חוויה חגיגית מרגשת וייחודית בימי החג לכל אחינו בני ישראל, ויתקיים בנו "היית אך שמח!"

מוקד מידע - מחדשי היישוב היהודי בחברון: 02-9965333 או חפשו בגוגל "היישוב היהודי בחברון"

קראנו בתורה; כאן ניתן לראות את הסיפור מול עיניכם. "גני דוד המלך", שנפתחו לאחרונה יעניקו אפשרות לנופש בטבע ומשחקי הפעלה לנוער וילדים.

הקהל הרב יוכל להתרשם מהחידושים הרבים שנוספו השנה לחברון ע"י המועצה המקומית חברון בראשותו של אייל גלמן, שמוביל בתנופה את טיפוח ושיפור פני העיר והוספת שכונות חדשות. חידוש מיוחד הוא "נצח דוד" - שכונה שפרצה את תחומי היישוב מערבה, ועוד ועוד. בנוסף משטחי דשא ועציצי נוי מוספים חיים ושלווה לעיר.

אגודת "הרחיב" זכתה השנה לגאול בתים חדשים ובהם יוכלו המבקרים לבקר ולהתרשם: "בית גאון יהודה" בראש תל חברון, ובית "מעלה דורון" ליד מערת המכפלה, בנוסף לבית החירות, בית התקומה, בית השלום, בית המכפלה ובית רחל ולאח, שכל אחד מהם נושא עמו סיפור מרתק.

בית נוסף שנגאל לאחרונה הוא בית ואלרו, המיועד לישיבת שבי חברון - סיפור מרגש של בית משפחה

האתרים העתיקים ובתים חדשים, תערוכות מרהיבות ואווירת חג לבבית, תל מלא עצים עתיקים וסיפורים מרתקים מצפים לאלפי המבקרים. מחדשי היישוב היהודי בחברון יקבלו את פני ההמון הרב בהפעלות לכל המשפחה ובעצרת החג המסורתית בהשתתפות זמרי המוזיקה היהודית והחסידית האהובים והמוכרים, כאשר כולם ביחד יתפללו לניצחון במלחמה ולשחרור אחינו החטופים במהרה.

מנכ"ל מחדשי היישוב היהודי בחברון, אורי קרזן, מספר: "בחג הסוכות השנה יחגגו אלפים ורבבות עם ישראל ברחבי הארץ הטובה. אחד האתרים המבוקשים המופיע בכל חג מחדש הוא חברון - עיר האבות והאימהות, אנו נערכים לתת למשפחה הישראלית גם להנות וגם לקבל ערך נוסף מביקור במקום בו הכל התחיל חברון - המחברת את כולם"

בנוסף הקהל הרב הנוהר לביקור ינהנה ממגוון פעילויות ואירועים. במרכזם כמובן הביקור במערת המכפלה - המבנה ההיסטורי היהודי הקדום והשלם בעולם, המהווה פנינה תיירותית, אדריכלית, היסטורית ורוחנית שאין דומה לה. רחבת הכניסה שחודשה ע"י מחדשי היישוב בחברון תקבל את פני הבאים בניו והדר. ביום השני של החג אולמות אברהם יצחק יהיו פתוחים כולם ליהודים שיזכו להתקרב לפתח גן עדן ולחנות חוויה רוחנית מיוחדת.

תל חברון הירוק ובמרכזו "קבר ישי ורות" עברו לאחרונה חידושים מדהימים והפכו להיות פנינה נופית תיירותית שפתוחה לקהל. הדבר התאפשר בזכות פעולת מחדשי היישוב היהודי בחברון, שפעלו להפיכת קבר ישי לאבן שואבת הכוללת תצפית נדירה ואתר מלבב ומרהיב עין.

בתל חברון, העיר היהודית הקדומה בעולם, יוכלו המבקרים לראות מקרוב את שני מקוואות הטהרה העתיקים הגדולים בארץ (!) שנחשפו בחפירות הארכיאולוגיות. לידם עומדת ניצבת ומרשימה חומת הענקים - חומת העיר הקדומה מימי האבות עליה

השר בן גביר בכנס שח"ם חרדי: "ספרא וסייפא של ימינו"

במשטרת ישראל ערכו כנס חשיפה למשרתי השח"ם החרדי (שירות חובה במשטרה), שהתגייסו במסלול מיועד ומותאם במיוחד לציבור החרדי.

בכנס השתתף השר בן גביר שאמר לשוטרים החרדים: "האירוע שאנחנו מציינים היום מתרחש בימים בהם יש שיח רחב סביב סוגיית הגיוס של בני המגזר החרדי. אני חושב שאין ספק שהמסלולים המגוונים שהמשטרה מציעה, לצד מסלולים חדשים שפתחנו לא מזמן גם במג"ב, הם חלק משמעותי מהפתרון בנושא". לדבריו, "אתם ההוכחה לכך שהמושג 'ספרא וסייפא', רלוונטי מאוד גם לימינו אנו, ושניתן להגשים אותו - ובמעשיכם, אתם עושים זאת".

דמיונובע

להקשיב לאין סוף שבתוכי

קורס דמיונובע
מאפשר לך מעוף מקצועי
מכיוון מפתיע

"דמיונובע עוזר לי ביכולות להגיע לליבם של התלמידים ולעורר בהם מוטיבציה"
צביה פויער, מורה

"דמיונובע עוזר לעקוק חסמי תודעה ואפשר למטופלים להפגש עם נקודת הבחירה בנפש"
חנה דיין, יועצת זוגית ופרטנית

"דמיונובע נתן לי כלים להתמודד עם בעיות מורכבות ולפתור אותם מהשורש"
אמיר חזון, עובד סוציאלי

"דמיונובע פתח לי את הלב ושדרג לי את יכולת ההבנה בכתיבה וניגון"
סתי ברבי, משוררת ומוזיקאית

"דמיונובע נתן לי כלים פרקטיים משמעותיים ליישום בתוך העבודה שלי כפסיכולוג"
צבי שורק, פסיכולוג חינוכי

"דמיונובע הוא הכלי המדויק שבו אני עוזר לספורטאים להצליח לבחור מה הדרך הנכונה ביותר עבורם"
מעוז סמיה, מאמן מנטאלי לספורטאים

"דמיונובע סייע לי להקשיב ולהבין טוב יותר את עולמי הפנימי, ומתוך כך להיות אדם, רופא, מנהל, ויזם טוב יותר"
ד"ר יוסי בהגון, רופא יזם טכנולוגי בתחום הרפואה

"דמיונובע העשיר משמעותית את יכולת היצירתיות והמשחק שלי"
אלינור מיכאל - דהאן, יוצרת ושחקנית

גם בוואטסאפ
אפרת 058-5099660

לפרטים ולהרשמה חייגו למכון: 02-5099660
או כנסו לאתר שלנו dimyonovea.com

לתושבי הצפון - קמפוס גבעת חביבה | לתושבי המרכז דרום וירושלים - כפר הנוער בן שמן
לתושבים מרחבי הארץ והעולם - זום

שנתיים למלחמה למלא את החלל מחבקים את משפחות הגיבורים

פירסומי ישראל

אתר 'למלא את החלל', הוא מיזם הנצחה לאומי, שמאפשר לכולנו להנציח את הלוחמים/ות היקרים/ות ולהמשיך את דרכם בעשייה ובהתנדבות, כפי שעשו הגיבורים/ות בחייהם.
הרשמו באתר כדי שמשפחות הגיבורים יקבלו עדכון על כל מעשה טוב שעשיתם.

איך מחבקים בפועל את משפחות הגיבורים?

1 היכנסו לאתר
למלא את החלל
www.male-halal.co.il

2 בחרו מעשה טוב
מרשימת המעשים הטובים

3 הרשמו בדף של אחד הגיבורים/ות
וציינו את המעשה הטוב שבחרתם

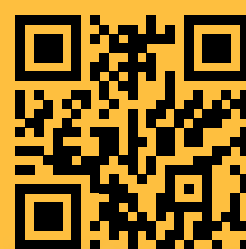
4 משפחת הגיבור/ה תקבל הודעה על פעילותכם

5 צלמו את מעשה ההתנדבות שלכם ושילחו
את התמונה בוואטסאפ, למספר -

055-5637808

כך תזכו גם להמשיך את דרכם של הגיבורים
וגם להיכנס להגרלת פרסים

לפרטים: mordechai@pisrael.com

ממשיכים את דרכם הטובה של גיבורי ישראל

*הודעה תשלח לזכרים באמצעות וואטסאפ חוזר

מהבזוץ כבר יצאנו? אפשר ללכת ל'הקפות'!

רבי מענדל מוויטבסק לא רצה לגשת להקפות, אבל הוא הפסיד בדין תורה < נעים להכיר, אני ספירת המלכות. לא נעים בכלל > יש ריקודים סתם, ויש ריקודים שמטמיעים את הבנת השכל בכל האישיות

יותר, ובאמת כך הם עשו. הם הגביהו את הבית שלהם למעלה, וכעבור זמן עוד יותר למעלה, וכן הלאה. הרי הם היו זקנים ואי אפשר לעלות בבית אחת את כל ההר...

"באחד הימים הבעל מרים את עיניו אל פסגת ההר ורואה שהיא עדיין רחוקה מאוד. הוא החל לבכות. שואלת אותו רעייתו, 'מדוע אתה בוכה?'. והוא עונה לה: 'תראי איך על אף כל המאמצים שעשינו, אנחנו עדיין כל כך רחוקים מהפסגה!'. אומרת לו האישה, 'מהבזוץ כבר יצאנו? תודה לא-ל!'"

"כך גם אנחנו", סיכם ואמר אדמו"ר הזקן לר' מענדל מוויטבסק. "נכון אמנם שיש עוד הרבה פירושים ומדרגות ב'הקפות' שעוד לא השגנו, אבל היה ראש השנה, ועשרת ימי תשובה, ויום הכיפורים, וחג הסוכות; מהבזוץ יצאנו? – אפשר ללכת ל'הקפות'!"

אנחנו נמצאים ביזמן שמחתנו, ומתקרבים לשמחת תורה. יש ביטוי באחד המאמרים של הרבי – לגבי שמחת תורה – "מצוות היום בריקודים". באותו מאמר הרבי משווה זאת ללשון המשנה לגבי ראש השנה, "מצוות היום בשופר". ומשמעות הדברים היא, שהריקודים הם לא רק תוצאה של שמחת היום, אלא הם עצמם חלק מהעבודה של שמחת תורה.

על הפסוק "אתם ניצבים היום כולכם... ראשיכם שבטיכם... עד שואב מימין", כותב אדמו"ר הזקן בלקוטי תורה, שהכוונה ב"היום" היא לראש השנה. והוא מוסיף ומבאר שכל אותם סוגי אנשים המפורטים בפסוק זה, "כולם מתאספים יחד להיות לאחדים כאחד" – התאחדות מלאה של כל עשרת הסוגים הקיימים בעם ישראל.

התאחדות זו נובעת מכך שבכל יהודי קיימת מעלה שאין בזולתו. ב"ראשיכם" יש מעלה מיוחדת, זה מובן בפשטות. אבל גם ב"חוטב עצים" וב"שואב מימין" יש מעלות המיוחדות רק להם. משמעות הדבר היא, שכל אחד ואחד מן הנמנים בפסוק יש בו מעלה מיוחדת שאין לחברו, ובאותה מעלה הוא משלים את זולתו.

במילים אחרות, שום אדם אינו שלם בלי זולתו. וכל אחד בעניין שלו הוא בחינת 'ראש'. ממילא כולם 'משפיעים' וכולם גם 'מקבלים', ולכן יכולה להתהוות אחדות גמורה – "לאחדים כאחד". כך כותב אדמו"ר הזקן לגבי ראש השנה.

הרבי מוסיף במאמר שלו שבדומה לזה אנחנו מוצאים גם בשמחת תורה, בעניין של הריקוד. "שגם אז הריקוד הוא ברגליים והרגליים

שנה אחת כשהגיע שמחת תורה וכל הקהל כולו כבר מילא את בית הכנסת, ר' מענדל מוויטבסק נשאר סגור ומסוגר בחדרו ולא יצא ל'הקפות'. הגבאים הלכו אפוא לדפוק לו על הדלת. הוא חייב לצאת! יש חוזה, ובחוזה כתוב שהרבי צריך להגיד את פסוקי "אתה הראת"...! באותה שנה היה שם בבית הכנסת גם אדמו"ר הזקן. הוא ישב שם בצד, במערב. ניגשו אליו הגבאים ושאלו מה יהיה עם הרבי שלא רוצה לצאת ל'הקפות'... שאל אותם אדמו"ר הזקן: "מה הטענה שלכם?". ענו לו: "יש לנו חוזה עם הרבי והוא צריך לבוא ל'הקפות'!". אמר להם אדמו"ר הזקן: "אם כך, אם הוא מפר את החוזה, תזמינו אותו לדין תורה, ואני מוכן להיות הדיין..."

הגבאים אכן הלכו אל ר' מענדל והזמינו אותו לדין תורה. "אצל מי?" שאל אותם ר' מענדל. "אצל רבי שניאור זלמן", ענו. "ככה?", הוא אמר להם, "הנה אני בא איתכם".

הדין הוא ש"נזקקים לתובע תחילה". שאל אדמו"ר הזקן את הגבאים – הפעם בנוכחותו של ר' מענדל – "מה הטענה שלכם?". הם שטחו את טענתם, ואז פנה אדמו"ר הזקן לר' מענדל ושאל אותו: "נו, מה יש לך לענות על כך?"

אמר ר' מענדל לאדמו"ר הזקן שהתגלו לו מאה פירושים חדשים ב"אתה הראת", הפסוקים שאומרים לפני 'הקפות', אבל ההבנה שלהם עוד לא מספיק בהירה אצלו; ולכן כל עוד הוא לא מבין היטב את כל מאה הפירושים, הוא אינו מסוגל לגשת ל'הקפות'!

אמר לו אדמו"ר הזקן: "הפסדת בדין! ובלשון הגמרא: איבעית אימא סברא, ואיבעית אימא מפני מעשה שהיה".

מה פירוש "מצד הסברא"? שאל אדמו"ר הזקן ומיד גם השיב, "אתה אומר שהתגלו לך מאה פירושים ב'אתה הראת'. אבל כידוע, כשאדם רואה את האופק מרחוק, אזי כשהוא מתקרב אל הנקודה שאותה ראה קודם לכן ממרחק, האופק שב ומתרחק ממנו לנקודה רחוקה עוד יותר. ממילא, ברגע שאתה תשיג ותבין היטב את כל מאה הפירושים החדשים, יתגלו לך עוד פירושים... הלוא האלוקות היא אין סוף והתורה היא אין סופית, ואם כן לא תוכל אף פעם לגשת ל'הקפות'... זה מצד הסברא".

המשיך אדמו"ר הזקן ואמר: "ואיבעית אימא, הפסדת בדין מצד מעשה שהיה. ובכן, היו פעם זוג זקנים שהתגוררו בבקתה בתחתית ההר. בכל שנה כל הבזוץ מההר היה יורד היישר אל תוך הבית שלהם. הם הגיעו למסקנה שעליהם להגביה את הבית שלהם למקום גבוה

מנשאים ומגביהים את הראש".
הרגליים הן הסוף של הגוף, הדרגה הכי נמוכה בגוף – במיוחד בהשוואה לראש שהוא הגבוה ביותר. ובכל זאת, הריקוד הוא דווקא על ידי הרגליים, וגם הראש רוקד על ידי הרגליים ובזכותן.
זוהי אם כן המעלה שיש לרגליים אפילו לגבי הראש, וזהו הדבר שמבטא את האחדות בשמחת תורה – שה'סוף' משלים את ה'ראש'. ומה הסיבה לכך שהרגליים בכוחן להגביה ולנשא את הראש? הרבי מסביר שזהו "מפני שנועץ סופן בתחילתן". כלומר, למרות שהרגליים הן ה'סוף' של הגוף, בכוחן להגביה ולנשא את ה'ראש' של הגוף.

כאן צריך להדגיש נקודה חשובה, והיא שעל הרגליים לדעת ולזכור תמיד שהן ה'סוף'. רק אז יש להן מעלה ביחס ל'ראש'. אבל אם הרגליים ישכחו שהן ה'סוף' וירגישו ה'ראש', הן יאבדו את המעלה המיוחדת שלהן.
ידוע המשל על כך – משל ששמעתי בשמו של החסיד רבי שמואל לויטין זצ"ל – שפעם אחת 'חכמה דאצילות' הלכה לעשות שידוך עם 'מלכות דאצילות'. חכמה זה החתן ומלכות היא הכלה. וכמנהג השידוכים והשדכנים, כל צד הסביר את המעלה שלו. הצד של החכמה, התחיל להסביר את הצד של החתן. נו, הרי על חכמה נאמר "ראשית חכמה", חכמה זה גם אותיות "כח מה", חכמה היא כלי לאור אין סוף ברוך הוא, כמבואר בתניא (פרק ל"ה). ברור שיש לה מה להציג.

מנגד, הגיע הצד של מלכות, הצד של הכלה, והתחיל למנות ולפרט את המעלות של ספירת המלכות.

מיד קמה החכמה ואמרה למלכות: "מלכות, גם לך יש מעלות? ! ובכן, השידוך בטל ומבוטל!"...

במילים אחרות: החכמה מודעת למעלות שלה והיא אומרת למלכות, אותך אני לא צריכה בשביל המעלות, אלא בשביל הפשיטות ובשביל התמימות. לכן ברגע שאת מתיימרת להיות משהו אחר

מכפי שאת באמת – אני לא רוצה בכך יותר!

זהו כמובן משל לכך שלמרות שלמלכות יש עניינים שהם למעלה מכל הספירות, כמו כוח ההתהוות שהוא דווקא במלכות – "מלכותך מלכות כל עולמים" – על המלכות לדעת ולזכור שהיא בחינת 'רגל', שהיא ה'סוף'.

כלפי מה דברים אמורים?

נכון אמנם שהריקוד הוא ברגליים ושעל ידן ובזכותן גם הראש רוקד, אבל על הרגליים לדעת שהן ה'סוף', ושלפני ה'סוף' ישנו 'ראש'. כלומר, לפני הריקודים צריכים ללמוד כמה מאמרי חסידות מעמיקים. ללמוד ולנסות להבין מהו העניין של שמיני עצרת, מה זה שמחת תורה, מהו עניין הריקודים וכו',

והלימוד הוא כמובן בראש. רק לאחר כל זאת בא זמן הריקודים. ואז כשהרגליים קמות ורוקדות, הן מגביהות ומנשאות גם את הראש בעניין של הראש, בעניין של ההבנה.

בעניין הזה, שהריקודים "מגביהים ומנשאים את הראש", אפשר באמת להתבונן ולשאול: האם הכוונה היא לכך שהראש קופץ בגשמיות? שעל ידי הרגליים הוא נהיה בגשמיות יותר גבוה ושזכותן הוא מתנועע?

לכאורה לא לזה קוראים "הגבהה והתנשאות של הראש". שכן בעצם העובדה שהראש קופץ ומתנועע אין כל מעלה!

חשמל הקרו

עושים לכם מחיר

תעמיסו מתנות עלינו

מבצעים שווים ומתנות מפנקות לרגל עונת החתונות

קונים חבילת מוצרים במחירים משתלמים

חבילת טופ

- מקר שארפ 2236 כ-400 ליטר
- תנור זרזי סאטור 770 – מומלץ!
- מכונת כביסה בלומברג 7 ק"ג

רק 6,880 ₪

חבילת פסגה

- מקר סאטור 491
- תנור זרזי מאי משולב קראון/ביופאן דגם 2020 כשרות ההעדה החרדית
- מכונת כביסה 7 ק"ג שירות ואחריות אלקטרה

רק 5,900 ₪

חבילת שדרוג

- מקר אמקור 491 ליטר
- תנור זרזי אחד משולב שירות ואחריות אלקטרה
- מכונת כביסה סאטור 8 ק"ג

רק 5,200 ₪

חבילה קלאסית

- מקר כ-350 ליטר דגם 380 מכני
- תנור זרזי אחד משולב דגם 5050 (לוקסור)
- מכונת כביסה דוידסון 6 ק"ג דגם 6

רק 4,100 ₪

מקבלים מתנת נדונה ענקית בשווי אלפי שקלים

מייבש כביסה 7 ק"ג
דוידסון פרימיום W2350

חבילה למשפחה

זוג שמיכות פוך 100% נוצות טבעיות פריד מיקרוגל איכותי סאטור מערכת סטריאו יוקרתית סאטוריק מיקסר ידני + קומקום גירוסטה + שייקר מפנק

חבילה לזו"צ

סט סירים נעמן בשווי 1500 ₪ עם שובר להחלפה מעבד מזון מקצועי סאטור מגהו קיטור לקסור שואב אבק עומד 1600W

מוקד הזמנות ארצי: *2757
WWW.KERENBY.CO.IL

רשת מוצרי החשמל הזולה ביותר במגזר החרדי
עפ"י סקר אומניבוס אסקריא 2024

סניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29	ירושלים מלכי ישראל 53 זאנז, תחנה במקום	ביתר עילית החוזה מלבלבין 35	בית שמש נחל ניצנים 8 (מתחת יש חסד)	אשדוד הורקנס 5	חיפה ברכת משה 29	נתיבות יוסף סמליו 10 (קניס סטיר)	מודיעין עילית רבי טרפון 25	מבית נחל בני ישיבה
----------------------------	--	-----------------------------	------------------------------------	----------------	------------------	----------------------------------	----------------------------	--------------------

עודד מזרחי כאבים בירושלים

כמה ימים לאחר הטבח בעוטף עזה, ביום שישי לקראת שעת הסגירה במוזיאון גוש קטיף בירושלים שבו אני מדרך, נכנס כרוח סערה חרדי ירושלמי. הוא הניח את כובעו העגול והקשיח על השולחן הנמוך בכניסה, התבונן מסביב, וכאשר לא ראה אדם חוץ ממני החל לצעוק עלי: "איך אתה נמצא פה לבד, וכל האנשים בחוץ?!"

תשיחי הזוי = שפוי

ברגע הראשון לא הבנתי את כוונתו. מה הוא מצפה, שאהיה בחוץ וכל אלה שברחוב יהיו בפנים?...

"אתה אחראי לכך שאף אחד לא נמצא פה עכשיו?!", זעק. התחלתי להבין. ניסיתי להסביר לו שהיו כמה מבקרים היום, וכרגע אני עומד לסגור וללכת למקווה, אבל הוא השתיק אותי: "אתה אשם! כולם צריכים להיות עכשיו במוזיאון, ולהבין מה קרה בעוטף עזה!..."

"מה אתה רוצה ממני, שאצא לרחוב ואמשוך אנשים באוזניהם שייכנסו למוזיאון? ! זה לא באופן המתקבל..."

"לא מעניין אותי!", כמעט השתולל, "תניח את המפתחות ותתפטר!". "אתה מאשים אותי?!", התקוממתי, "אנחנו היחידים כמעט שמראים כבר חמש עשרה שנה את הטעות הנוראה של ההתנתקות לכל מי שמוכן לשמוע..."

"אין תירוצים! כולם צריכים להיות כאן ולהבין מה קרה שם!". מבעד לתווה הירושלמי הרגשתי את כאבו האמיתי, איך למעלה מאלף יהודים נטבחו באופן כה אכזרי, ואנשים מסתובבים ברחוב ליד מוזיאון גוש קטיף מבלי לרצות להבין את הסיפור הנורא שאירע בשבת שעברה. הצעתי לו כוס מים קרים מהמתקן שלידי הכניסה, אבל הוא המשיך לצעוק שזה ממש מחדל שהמוזיאון לא מלא במבקרים, נטל את כובעו מהשולחן, ועזב את המקום בסערה כמו שנכנס.

לאחר שהתאוששתי מהאירוע, סידרתי את שקית הבגדים למקווה. לקחתי עשר חוברות 'נפלאות' לחלוקה ובנוסף עשרים סטיקרים שהדפסתי עם גימטרייה מתוצרת בני אליעזר-שלמה: "משיחי הזוי = שפוי".

נטלתי את צרור המפתחות, ובמקום להניחן על השולחן ולהגיש מכתב התפטרות כמתבקש, נעלתי את המוזיאון והפעלתי את האזעקה עם קוד שרק יודעי ח"ן יוכלו לפצח.

יצאתי לרחוב ההומה כמדי יום שישי בצהרים, וחשתי את תמצית זעקתו. למעלה מאלף יהודים בשמחת תורה תשפ"ד עברו שואה, אירוע שאף אחד כמעט לא העלה בדעתו, ואחיהם הנבוכים המשוטטים בארץ לא מתחילים ללמוד ולהבין מה בעצם אירע באותו בוקר נורא.

איך נרדמו כל חכמי הצבא והמודיעין בשמירה? ! איך אלה שיודעים את מיקומו של כל מחבל, לא הרגישו איך כל המחבלים מכינים לנו כמה שנים מלחמה כוללת? ! חשבתי שכל החכמים האלה, הרחוקים מיהדות ואף רואים בה את האיום העיקרי, כלל לא מבינים מי אנחנו היהודים ומי האויב המוסלמי שכנגדנו. הם יודעים את כל הפרטים ואין להם מושג מהי התמונה הכוללת. מרוב שכל אין להם טיפת חכמה.

שלפתי סטיקר והדבקתי על תחנת האוטובוס, כשאני מהרהר: הטענה העיקרית שטוענים חכמי הטבח כלפי אנשי האמונה היא שאנחנו משיחים הזויים שדבקים באוטופיה של משיח שיבנה את בית המקדש בהר המוריה במקום מסגד אל-אקצה, ויגאל את עם ישראל ואת העולם כולו. והנה המציאות העולה על כל דמיון מוכיחה שדווקא ה'נאורים', התרבותיים, האקדמאים, הליברלים לא מבינים דבר וחצי דבר ממצאות חיינו כאן בארץ ישראל, והם הובילו אותנו לטבח הנורא. ודווקא אותו קנאי ירושלמי, שהוא משיחי הזוי למהדרין, חש היטב מי נגד מי, ומה נגד מה. הגענו לימים שבהם הכל עומד להתהפך. ההזוי מתגלה כשפוי, והשפוי כהזוי.

כאשר יצאתי מהמקווה שטוף בהרהורי גאולה ראיתי לפתע את החסיד הירושלמי נכנס מולי. כאשר זיהה אותי נדרתני בציפייה לשטיפה נוספת, ולהפתעתי פיו נמתח לעומתי בחיוך. כנראה שהטבילה ביטלה לכמה רגעים את כל חטאיי ומחדליי.

אנחנו הלוא באים ואומרים שגם לרגליים יש מעלה שמיוחדת רק להן, ושבזכות אותה מעלה הן מוסיפות שלמות בראש. ובכן, אם מדובר על הקפיצה והתנועה בלבד, מה כאן השלמות? ! אולי בדיוק להפך... כשהראש קופץ ומתנועע, זה כמו שנאמר שהראש יורד ממדרגתו והוא משתווה לרגליים שכל עניינן הוא קפיצה ותנועה!

אלא צריך לומר שכשאנחנו באים ואומרים שהרגליים "מגביות ומנשאות" את הראש, הכוונה היא שהריקוד שלהן מגביה ומנשא את הראש – בעניין של הראש! כלומר, הרגליים מרוממות את הראש למקום כזה שהראש מצד עצמו, הוא לבדו, לא היה יכול להגיע אליו. והכוונה היא כאמור לעניינים של הראש!

מה זה אומר? זה אומר שכשרוקדים בשמחת תורה – ועל דרך זה בשמחת בית השואבה בסוכות – ייתכן שמה שהבנת קודם לכן על ידי הראש בלבד; מה שלמדת וחשבת והתבוננת במעלה של שמחת תורה ושמיני עצרת – הנה כעת, אותם דברים עצמם, כל ההבנה שלך היא זו שתתרום ותתנשא! אולי לא כל כך באופן שכלי, אלא באופן מהותי. דהיינו שבזכות הריקודים אתה תבין ותשיג כעת טוב יותר את המהות של שמחת תורה, את המהות של שמיני עצרת.

כנ"ל גם לגבי שמחת בית השואבה. לאחר שלומדים במשנה ובגמרא וגם במאמרי החסידות את המעלה של שמחת בית השואבה ושל חג הסוכות, ומבינים זאת, אזי בשעת הריקוד כל אותה הבנה – מתנשאת ומתרום. אצלך במוח מאירה המהות של העניין, המהות של 'זמן שמחתנו'. זו הכוונה כשאומרים שהרגל מגביה את הראש – היא מגביה את הראש בעניין שלו עצמו!

בדברי רבותינו נאמר כך: "את השעות של שמיני עצרת-שמחת תורה צריכים לייקר מאוד. בכל רגע אפשר לשאוב אוצרות בדליים ובחביות, בגשמיים וברוחניות, וכל זה על ידי הריקודים". כשמדברים על 'אוצרות בדליים וחביות' זהו בוודאי עניינים הקשורים לראש. ובכל זאת, את כל אותם 'אוצרות' אפשר להשיג דווקא על ידי ריקודים, דווקא על ידי הרגליים.

סוכות הוא בחינת 'מקיף'. יושבים מוקפים על ידי דפנות הסוכה ותחת הסכך שמעלינו, שזה העניין של 'וימינו תחבקני' – חיבוק חיזוני. והראיה שזו רק בחינת 'מקיף', שכן בסוכות עצמו אנחנו לא יוצאים מהכלים. אנחנו יושבים ברוגע ובנחת בתוך הסוכה.

אחר כך בשמיני עצרת, כל העניינים שדיברנו עליהם באים וחודרים בפנימיות. ולכן יש שמחה גדולה כל כך, כי הדברים באים בפנימיות. ולכן בשמחת תורה אנחנו יוצאים מכל ההגבלות ורוקדים בשמחה גדולה ועצומה. מי שלא רוקד בשמחת תורה כדבעי, זה מעיד עליו שכל העניין אצלו לא נכנס בפנימיות.

לגבי המושג 'שמיני עצרת' מבואר בחסידות שכל העניינים שקודם לכן היו ב'מקיף', 'עצרים' בו באופן של 'קליטה'. זאת אומרת שכל הגילויים שהתחילו בראש השנה באופן של ריחוק, "שמאלו תחת לראשי", "שמאל דוחה", ואחרי זה בסוכות "וימינו תחבקני" ב'מקיף', אז בשמיני עצרת הם באים בדרך 'קליטה' בפנימיות.

בהמשך לכך, בעקבות הקליטה, נעשית התחלת הצמיחה. מהי הצמיחה? שמתחילים לראות תוצאות מכל האורות והגילויים. מתחילים לראות התעוררות חדשה בתורה ומצוות. מתחילה שנה חדשה ואיתה באה 'צמיחה' מחודשת. יש התעוררות למעשה בפועל בכל העניינים. אבל אם אין 'קליטה' בפנימיות, גם לא תהיה 'צמיחה'. ואם כך, להיכן ילכו כל הגילויים של ראש השנה ויום הכיפורים וחג הסוכות? לכן נודעת חשיבות רבה לשמחה והריקודים, שהם הביטוי לכך שאכן הייתה 'קליטה' בפנימיות. לחיים, לחיים ולברכה!

מפחד לצמיחה: הדרך לתמיכה אמיתית בזוגיות

איך גברים ונשים יכולים לבנות קשר עמוק דרך חיבור רגשי אמיץ

תמשיכי לשתף את הרגשות שלך, אך עשי זאת מתוך מקום של הזמנה לחיבור, ולא מתוך תחושת תלונה או האשמה.

"ומה איתי? איך אני אמור לעשות את זה?" שאל ארז.

"תלמד להקשיב גם כשהלב שלך מתכווץ, תפתח שריר חדש. אל תברח מהמילים שלה ואל תביא אליה את ההתגוננות שלך, אל תנסה לפתור לה את המצוקה או להתנתק, אלא תשאל את עצמך: מה אני יכול ללמוד מזה?

תפתח מודעות וערנות מתי אתה מרגיש כמו ילד שמחפש אישור, והזכר לעצמך שאתה גבר שבוחר להיות שם עבורה, גם כשזה מאתגר.

במקום לנסות 'לפתור' את המצוקה שלה, שאל אותה: מה את צריכה ממני עכשיו?

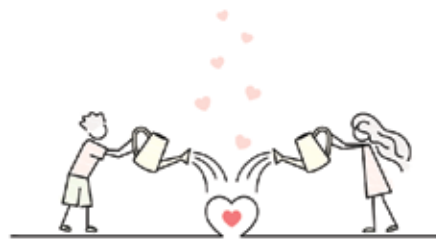
גם אם זה מצליח לך חלקית, הכר בכך שניסית ותעריך את הצעדים הקטנים שלך.

חשוב שתבין, זה לא הופך אותך לחלש, אלא להפך – זה מה שמחזק ובונה אותך, והופך אותך להיות בן זוג נוכח ולא ילד שמחכה כל הזמן למחיאות כפיים וקבלת אישורים.

חשוב שתבינו, מספיק שאחד מכם יעשה את העבודה הזו וכבר תשתנה כל הדינמיקה של הקשר. ואם תצליחו לבחור ולעשות אותה יחד – את, תרצה, תביאי את ההזמנה ותהיי בהוקרה, ואתה, ארז, תהיה אמיץ להישאר מול

הקושי והכאב – אז הזוגיות שלכם הופכת מרצף של ניסיונות לרצות למסע עמוק של צמיחה. הקשר הזוגי יעניק לך את הכוח להיות גבר אמיתי, ואת, תרצה, תקבלי בן זוג שמסוגל להיות איתך באמת גם ברגעי החולשה. זו אולי לא הדרך הקלה ביותר, אבל היא הדרך היחידה שבה זוגיות יכולה להיות מקום של תמיכה אמיתית, לא מתוך הישרדות ופחד להיכשל אלא מתוך בחירה מודעת לגדול יחד."

כל הפרטים שוונו למען שמירת הפרטיות

ולהפוך את הפחדים שלו למנוע של צמיחה וגדילה."

"תראי, אני באמת לא יודע איך לעשות את זה. כמו שתרצה אמרה, לתפעל את הבית אני אלוף ונותן מעצמי יותר מכל גבר אחר שאני מכיר, אבל את העולם הזה אני לא מכיר ואני באמת מרגיש חסר אונים", אמר ארז.

"תרצה, העולם הרגשי זו שפה חדשה עבור ארז, והוא צריך ממך הזמנה ברורה ועדינה, שתגיד לו: אני רוצה אותך פה, אני זקוקה לך דווקא עכשיו שתהיה איתי. הפסוק 'על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו' מקבל כאן משמעות חדשה; זו לא רק עזיבה פיזית של בית ההורים, אלא עזיבה פנימית של הצורך הנואש באישור שלהם, ובחירה להיות גבר שדבק בך גם כשקשה, גם כשארז מאותגר ומפחד."

"אבל מה זה אומר בפועל?" שאלה תרצה.

"זה אומר שתבקשי ממנו במפורש ובלי ציפייה שינחש, ותאמרי לו: 'אני צריכה שתשב איתי עכשיו רבע שעה, רק לשמוע ולהיות איתי'. זה ייתן לו כיוון ברור בלי לצפות שהוא ינחש.

הדבר הזה יאפשר לך להעריך גם תנועות לא מדויקות אצלו, כי עצם הניסיון שלו להישאר שם בשבילך הוא כבר צעד ענק ומשמעותי.

זה אומר שתתני לו להרגיש שאת רואה את ההשתדלות שלו גם כשהיא לא מדויקת ולא מושלמת, כי זה יחזק את הביטחון שלו להמשיך ולהשתפר.

זכרי תרצה, העולם הרגשי הוא חדש עבורו, אז תני לו זמן ללמוד ולהשתפר בלי ביקורות קשות.

"אני באמת לא מבינה למה הוא לא מצליח להיות איתי כשאני מביאה את כל הפגיעות הזאת שלי? זה כל כך פוגע ומשפיל, איך שאני מביעה את הרגשות הכואבים והקשים שלי הוא מתפוגג ונעלם. הוא יכול להרים דברים כבדים, לסדר את הבית, את הגינה, להיות עם הילדים ולתת 200 אחוז בעצמו בתפעול הבית, אבל כשהלב שלי נחלש – הוא לא מצליח להיות איתי", פתחה תרצה בטענה קשה כלפי ארז.

"אני רוצה לתמוך, אבל כשהיא מביעה את הרגשות שלה אני מרגיש שהיא מבקרת אותי, שהיא באה אליי בטענות קשות, ואז משהו בתוכי נסגר. אני מרגיש שאני חוזר להיות ילד מול אמא שלו ושוב אני מרגיש שאני 'לא בסדר'."

"אני נאלצת לאכזב אתכם, אבל כל מה שהעליתם כאן זה לא סיפור פרטי שלכם. כמעט כל אחד מגיע לזוגיות כשהוא נושא איתו עמוק בפנים את הילד הפנימי שלו שמחפש כל חייו את האישורים של אבא ואמא. ילד שלמד להיות 'הטוב', 'הראוי', 'זה שמרצה'. כשהוא נכנס לקשר, בתת-מודע הוא מחפש שוב את אותה תחושה מוכרת: להיות מוערך, להיות חזק ולהצליח להרשים.

כשאת, תרצה, מביאה את החולשות שלך, כשאת אומרת לו שאת נפגעת ממנו, משהו בו קופא. הילד הפנימי שלו מתעורר ומחזיר אותו לאותו פחד ישן – לאכזב, לא להיות בסדר ולא להיות ראוי. במקום להתקרב הוא נסוג, כתגובת הגנה על הנפש שלו."

"אז מה? אני אמורה לא להביא את החולשות שלי אליו?" שאלה תרצה.

"חס וחלילה. פה מתחיל המסע החשוב של ארז, להפוך מילד לגבר. ילד מחפש אישור מבחוץ ועסוק בלרצות. גבר לומד לעמוד מול ביקורת גם כשהיא לא נעימה, ולהמשיך להישאר מחובר ללב שלך. הוא יודע להישאר שם גם כשהוא מרגיש מאוים או פגוע,

ניתן לעקוב אחר הטורים בערוץ הוואטסאפ של חנה דיין

? קשה לי להתרכז בהושענות - כל הסיבובים מבלבלים אותי. איך מתכוונים?

כשיש קושי בכוונה, הדרך הנכונה היא לחזור ליסודות הפשוטים ולמצוא בהם טעם פשוט שלעיתים מרומם אותנו מאוד. עצם החזרה לכוונות הבסיסיות היא דרך המלך. אנו מאמינים שהדברים הפשוטים כפי שחז"ל לימדונו טומנים אוצרות עליונים שאפילו צדיקים גדולים אינם יכולים לשער. ולכן כל שנדרש הוא לחזור למנהג ישראל לבקש ישועות בחג הסוכות שבו נידונים על המים, ולכוון את בקשת הישועה על ידי ההקפות סביב הבימה ועליה ספרי התורה. אלה הם יסודות האומה: התורה, התפילה והמועד המשמח שבו הקב"ה משרה עלינו שכינתו וענני כבודו כמאז ומקדם.

? הסוכה מזכירה לי כמה הכול זמני, וזה מדכא אותי במקום לשמח.

המבט על הזמן שגורם דיכאון בא מכך שאנו חשים שאנחנו מאבדים מנות חיים לנצח. יש בזה טעם של פרידה חריפה מפני שזה לא ישוב. אבל האמת היא שהכול נשמר אצל זוכר כל הנשכחות, ואנחנו עתידים לפגוש שוב בצורה עליונה את כל מה שעבר עלינו.

המעלה שבזמניות היא ההתחדשות - איננו נשארים כבולים למה שהכרנו, אלא אנו מוצאים טעם חדש ועמוק יותר בכל מה שמתרחש. הגילוי האלוקי מופיע אצלנו כחדוש, כמו שאומר הכתוב "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית". אשרינו שאנו זוכים להתמלא אור חדש והשראת שכינה על ידי הסוכה.

? איך מתחברים לעניין של האושפיזין כשאני לא מרגיש שום דבר מיוחד?

הרצון להרגיש הוא שאיפה מובנת, אבל באמת הוא רק תוספת מעלה ולא תנאי. כמו ששימוש במכונית אינו מותנה בכך שנבין איך המנוע פועל, כי אנו סומכים על מי שכנה אותה ומשתמשים בה בשמחה.

קל וחומר עם האושפיזין. אנו סמוכים ובטוחים במנוחת הדעת על רבותינו שלימדו אותנו שהאבות הקדושים מגיעים ומאירים בסוכתנו. והלוואי שנזכה גם להרגיש את השיכות לאושפיזין הקדושים.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

מערכת קרוב אליך שולחת תנחומים לידידינו היקרים בני משפחת אבן-ישראל (שטיינזלץ)
השותפים לדרכנו בהפצת מעיינות החסידות
על פטירת אמם, אשת חבר הרב עדין זצ"ל מרת חיה שרה ז"ל
בנחמת ציון וירושלים תנוחמו

7"01

את מוכנה לשינוי?

את כבר יודעת שהגיע הזמן לעשות שינוי בחיים שלך
לחשב מסלול מחדש

הצעד הבא שלך הוא לימודי אחיות!

הרשמי עכשיו למסלול הסבת אקדמאיות לאחיות
בבי"ס לאחיות ע"ש טסלר בבי"ח לניאדו

השמה מידית בעבודה למתאימות

מלגות למתאימות

בית הספר האקדמי
לאחיות ע"ש טסלר
מרכז רפואי צאנז - לניאדו

*הפתיחה תלויה במספר הנרשמות והמתקבלות לתכנית

לפרטים נוספים, להרשמה ולתיאום ראיון קבלה:

www.laniado.org.il | 09-860-47-78